

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Yeni Harman

filtresiz, hususi kokulu, bol dumanlı gazete

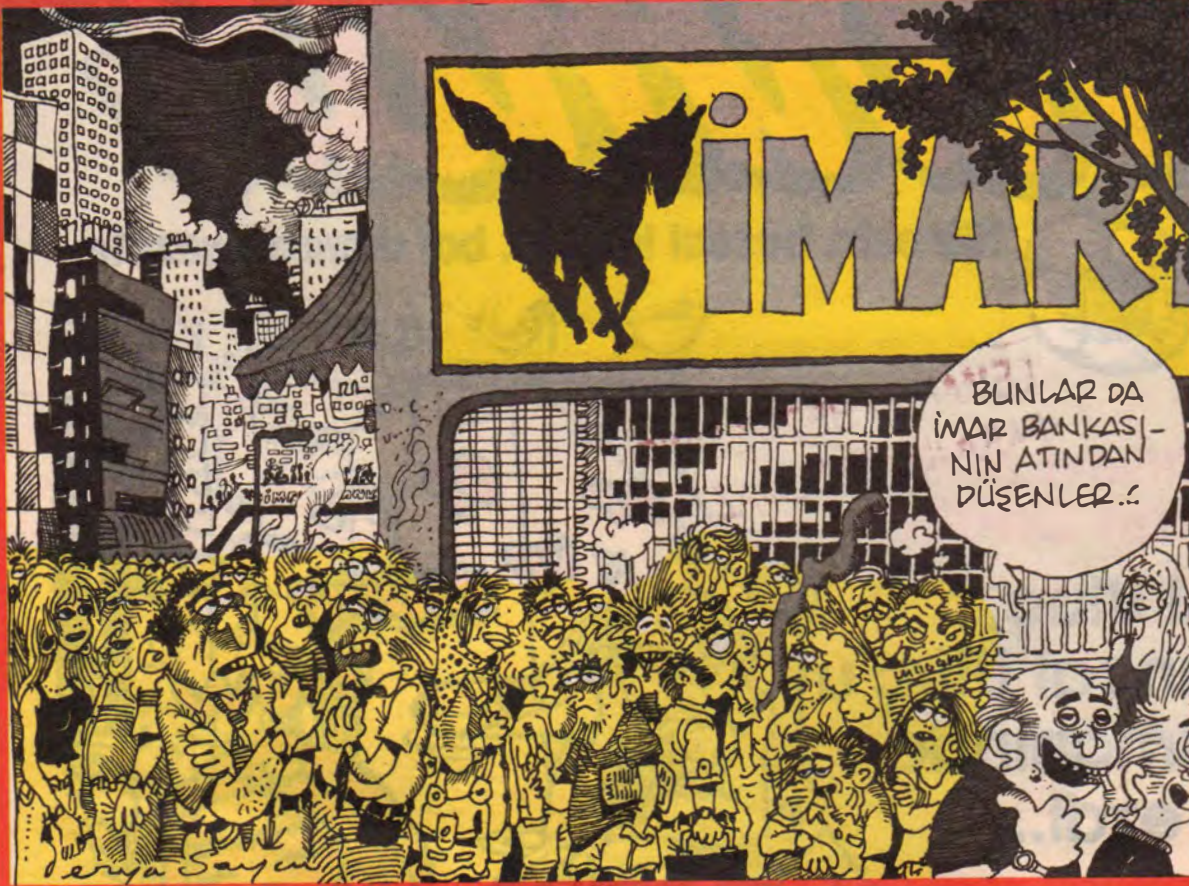
Efsanevi arkadaş
Hakan Ortabaş:

Öcal Uluç,
kardeşi Hincal Uluç'u
vakti zamanında
çok ezdi...

Selçuk Parsadan:
Tahliye paramı
Tuncay Özkan verdi!

Hartman aktüalite

**HIZLA SİLAHLANIYORUZ! HAYATIMIZ TABANCA BİÇAK!
İŞİMİZ GÜCÜMÜZ BİRBİRİMİZİ ÖLDÜRMEK YARALAMAK**

TEKE ZORTLATMASI

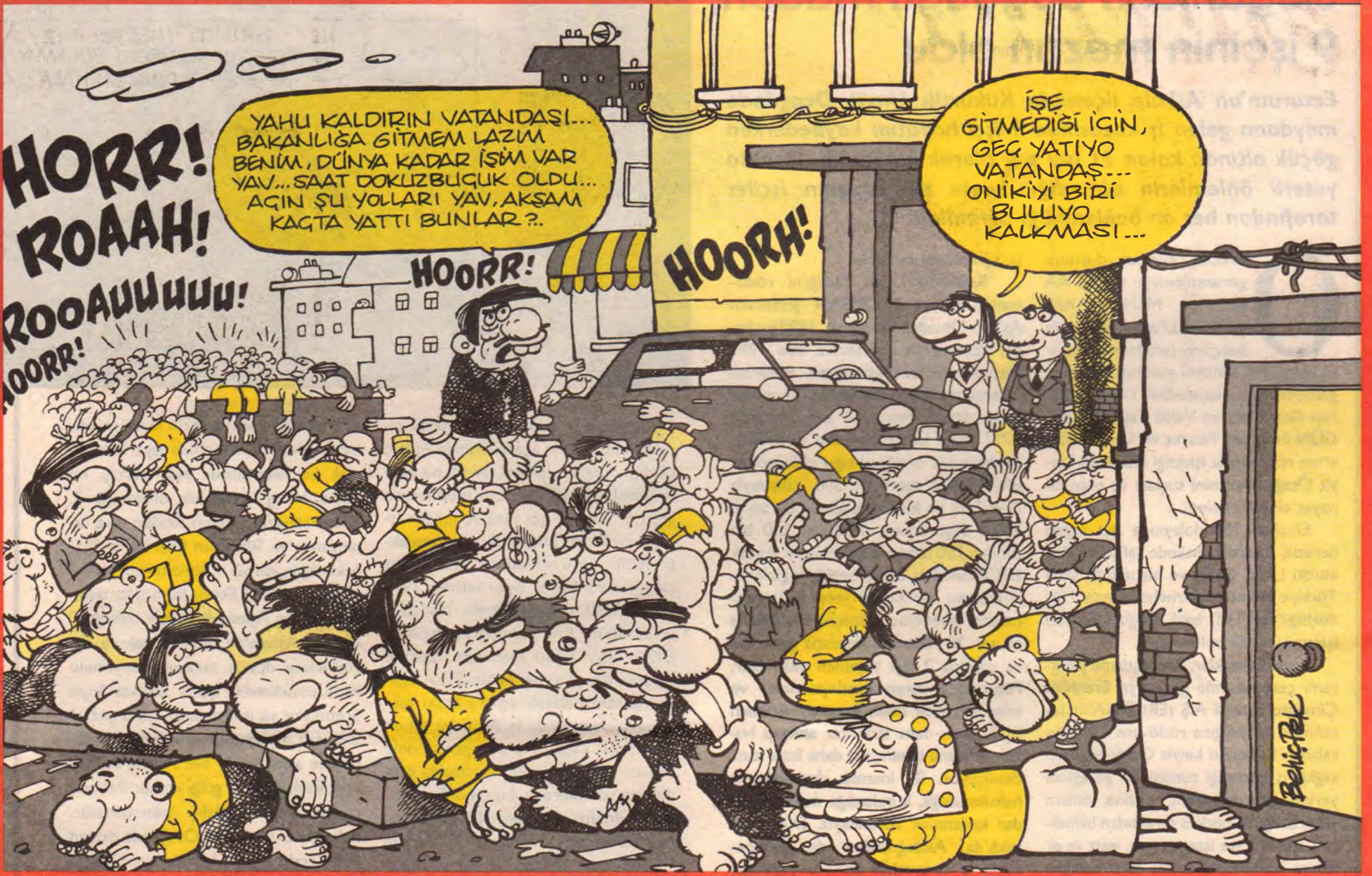
FATİH KAAN

ALP TAMER

SOKAKLARDA YATAN İNSANLARIN SAYISI HIZLA ARTIYOR!

STADLARDA TEL ÖRGÜLERİN KALDIRILIP KALDIRILMAMASI TARTIŞILIYOR

İşte öncesi-sonrası, sesleri-yankıları, şıki-rüküşüyle halkla devleti kaynaştıran düğünden arta kalanlar...

• RTE'nin düğün yeri için son anda yaptığı "Bizim ehbabımız çoktur. Olmuş-ken düğünü Mir uzay istasyonunda yapalım. AB'ye giremedik, bari o uçsuz bucaksız araziye girelim. Arazi demişken... Neyse nikah sonrasına artık..." şeklindeki atak, mecliste yüksekten korkmayan çoğunluk sağlanmadığı için reddedildi.

• Aynı gün aynı salonda yapılan Felsefe Kongresi'nde "Evlilikte Queen'ci kadın, King'ci koca uyumu sorunsalı" tartışmasına kulak misafiri olan çift, nikah öncesinde bi an evlenmekten vazgeçti, sonra toparladılar ama...

• Nikaha yaklaşık 1/4 erkek/kadın oranında 9 bin küsur davetli ve aynı sayıda vücut koruması katıldı. Dışardaki göstericilerle emniyet kuvvetlerinin copları kaynaşip bütünleşirken, davette kapalı

büfe (yemeği ilk ve son kez masada görüyorsunuz) sistemi uygulandı.

• Nikah şahidi olarak birçok ülke başbakanının adı geçse de, Bosman'dı bonservisti derken 1+1'e razı olundu. Şahitlerden alkollü olduğu sanılan Berlusconi gelinle yaşadığı nahoş olay için, "Ol-sun biz Reco'yla öyle yakınız ki onun tşk-larını bile öpebilirim, o derece yaani..." yorumunu yaptı.

• Nikah sırasında dolaştırılan keseye altınmış gibi Gold çikolata atan ve 1 koyup 3 alan davetliler bertaraf edildi. Bunların Necmettin Hoca'nın adamı olduğu iddia edilse de, biz gizli ve dravdan bir öznesi bile olmayan bu cümle için hocanın günahını alacak değiliz. Değiliz dimi?

Bir OLGUN BUDAK Yazımıdır...

Sloganların doğduğu maden, 9 işçinin mezarı oldu

Erzurum'un Aşkale ilçesinde Kükürtlü Linyit Ocağı'nda meydana gelen iş kazasında 9 işçi hayatını kaybederken göçük altında kalan 21 işçi sağ olarak kurtarıldı. Ocakta yeterli önlemlerin olmadığı, böyle bir kazanın işçiler tarafından her an beklenildiği öğrenildi.

O caktaki mevcut durumu görüntülemeye çalışan AA Erzurum Muhabiri Arif ÇOMAKLI'nın işverenin bekçileri tarafından saldırıya uğrayarak elindeki görüntü kasetinin gaspedildiği de kaydedildi. Dev.Maden-Sen Genel Başkan Vekili Tayfun GÖRGÜN Erzurum Ticaret ve Sanayi Odası'nın rödövanla işlettiği Kükürtlü Linyit Ocağı işvereni suçladı ve olayı cinayet olarak niteledi.

Ocakta, 100 dolayında işçi asgari ücretle, 2 vardiya halinde çalışıyor. Kükürtlü Linyit Ocağı ve bulunduğu saha Türkiye Kömür İşletmeleri Genel Müdürlüğü'ne (TKİ) bağlı Doğu Linyitleri İşletmesine ait bulunuyor.

Yerel kaynaklar, özelleştirme programı çerçevesinde geçen yıl Erzurum Çimento Sanayii A.Ş. (ERÇİMSAN) tarafından 10 yıllığına rödövan usulü kiralanan Kükürtlü Linyit Ocağı'nda, işçi sağlığı iş güvenliği tüzüğü'nün gereğinin yerine getirilmediğini, ocakta önlem yetersizliğinin herkes tarafından bilindiğini, işçilerin ise işten atılma, işsiz ve aç kalma korkusuyla sesini çıkarmadığını belirtiyorlar.

Dev.Maden-Sen Genel Başkan Vekili Tayfun Görgün, konuyla ilgili olarak

şu açıklamada bulundu:

"Kükürtlü Linyit Ocağı'nı rödövanla işleten ERÇİMSAN (Erzurum Aşkale Çimento Fabrikası), 1992'ye kadar kamuya ait bir fabrika iken 1993 Haziranında özelleştirilerek Erzurum Ticaret ve Sanayi Odası'nca 31 milyar liraya devralınmış ve 4 taksit halinde 1997 yılına kadar borcunu ödemiştir. Yaklaşık bin ortağı olduğu iddia edilen ERÇİMSAN, fabrikayı 300 çalışanıyla devralmış ve kısa süre içinde bu sayıyı 200'e düşürürken, üretimini 250 bintondan 750 bin tona çıkarmıştır. Ancak ERÇİMSAN'da da işçi sağlığı iş güvenliği konusu her zaman yetersiz uygulamalarla gündeme gelmiştir. Fabrikada en son 29 Nisan'da meydana gelen kaza sonucu 2 işçi yaşamını yitirmiştir. Fütursuzca süren özelleştirmeler ve sonuçları nice insan yaşamını ortadan kaldırırken daha fazla kar anlayışı hukuk ve kural tanımıyor; daha fazla kana dönüyor. Bu insanlık dışı anlayışa; hukuksuzluğa, kuralsızlığa daha ne kadar katlanmak zorundayız. Dün Yapraklı'da, Akdağmadeni'nde, Gökçe-su'da iş cinayetleri sonucu yaşanan acılar ve insan çığlıkları bugün Aşkale'de yükseliyor. Ey insanlık bu sesi duyuyor musun?"

Sloganların tarihi, 1979 Aşkale direnişinde... DIS'in açıklamasında Aşkale Maden ocağının tarhsel önemi ise şöyle anlatıldı: Kükürtlü Linyit İşletmesinin geçmiş Türkiye işçi sınıfı ve maden işçileri tarihinde önemli bir yer tutmakta. İşçiler kötü yönetilme ve olumsuz çalışma koşullarına isyan ederek 1979 yılında DISK'e bağlı Yeraltı Maden-İş Sendikası'na üye olmuşlardı. İşçilerin DISK'e üye oluşu işverence tepkiyle karşılanmış ve yönetim sendikayı tanımama kararı alarak işçilere baskı yapmaya başlamışlardı. İşçilerin bu tehdit ve baskılar karşısında direngen tutumu sonucu işveren ocağı kapatmakla tehdit etmişti. İşverenin bu tehdidine işçiler, "Kömürü üretiyoruz biz yönetiyoruz" sloganıyla -zamanla bu slogan "üreten biziz yöneten de biz olacağız" şeklinde değişime uğrayarak günümüze kadar geldi- ocakta üretime el koyup yaklaşık 8 ay üretimi kendileri yapmış-

tı. 8 ay süresince işçilerin kendi kendilerini yönettiği dönemde işyerinde en ufak bir olumsuzluk yaşanmamış, en küçük bir iş kazası bile olmamıştı. 2. MC (Milliyetçi Cephe) iktidarı diye tanımlanan ve Süleyman Demirel'in Başbakanlığını yaptığı o dönemde, muhalefet lideri Bülent Ecevit bir açıklamasında, "iktidar Aşkale'de ateşle oynuyor" diyerek Aşkale'de sendikal hak ve özgürlüklere dönük saldırının boyutunu ifade etmektedir. İşçiler birlikte linyit üretmişler ve ürettiklerini halka pazarlayıp eşit oranda paylaşmışlardır. O dönemde askeriye'nin bile Aşkale'de Kükürt linyit ocağına gelip kömür ihtiyacını buradan karşıladığı bilinmektedir. Aşkale Kükürt Linyit Ocağı'nda çalışan 310 Yeraltı Maden-İş üyesi işçi 12 Eylül sonrası gözaltına alınmış, işkenceler görmüş ve gerçek dışı, hayali suçlarla yargılanmıştı.

Düğün bitti, sırada savaş var

Hakan G.

Şimdiye dek böyle bir iş görmemiştik, onu da gördük. Tayyip Erdoğan'ın oğlu, Türkiye'nin gündemini yaklaşık iki hafta meşgul eden bir düğünle 'dünya evi'ne girdi. Yollar kapatıldı; İstanbul'un her tarafında, sokakta bulunan 'başıboş' poşetler füyeyle patlatıldı; televizyonlar, gazeteler, gelinin ayakkabılarının etiket fiyatına varana kadar her bir durumunu kamuya açtı; 'kayınpeder' sokakta davetiye dağıtırken, kameralara, ölçülü olmaya

çalışan görüntüler verdi; ama kızını başbakan oğluyla baş-göz etme durumu nedeniyle kendini tutamayıp gevrek gevrek sırtıttığını da gördük; 'İtalya'nın Ali Şen'i' Berlusconi düğün şov yaptı; devletin uçakları indi-kalktı, Ankara'dan İstanbul'a davetli taşıdı; 9 bini aşkın kişi Lütfü Kırdar Kongre Salonu'na doluştu; aralarında Ali Şen ve Ayşe Arman tabii ki vardı, Nil Demirkazık da eksik olamazdı; davetliler gelinle damada bir kamyon takı taktı; vs...

Yani bu liste pekala uzatılabilir...

Şimdi, biri çıkıp da Tayyip Erdoğan'a servetinin kaynağını sorsa ve Tayyip Erdoğan, "Arkadaş, sen ne diyorsun, ailecek öyle bir düğün yaptık ki, toplanan altın yedi sülaleme yeter" dese, kimse 'gık' çıkaramaz. Ama mevzumuz bu değil...

Tayyip Erdoğan, oğlunu böyle izah edilmesi güç bir düğünle evlendirip, geriye kalan çocuklarıyla tatile çıktı. Gelin ve görün ki, memleketteki diğer 'evlat'ları ilgilediren çok önemli bir mesele arada kaynadı gitti: Türkiye yeni bir 'tezkere' oylaması sürecine girmiş, Irak'a asker göndermeye hazırlanıyordu...

Emin olun, yeniHarman, söz konusu düğün üzerine, amiyane tabirle 'geyiğin hası'nı yapma kapasitesine sahiptir. Ama hep böyle olmuyor mu? Yani, egemenlerin suni gündemleriyle boğulurken, hakiki, hepimizin yaşamını doğrudan ilgilendiren gündemler arada kaynayıp gitmiyor mu? Adam attan düşüyor, iki hafta atın ruh hali tartışılıyor. Adam oğlunu 'görmemişin oğlu' konsepti dahilinde everiyor, vatandaş kıyıda köşede, aklevvel bir gazetecinin ücretsiz PDF Kitap Arşivi <https://caney.org> başlı-

yor...

Halbuki, geçtiğimiz hafta gençler sokakları doldurdu; Irak'a asker gönderilmesini önlemek için basın açıklamaları, protesto gösterileri yaptılar. Çevik kuvvet ise 'uyum'du, 'paket'ti falan tanımadan, her seferinde gençlere acımasızca saldırdı.

İşte kerteriz budur. Türkiye'de polis acımasızca saldırdığı her şey esas gündemdir. Ayşe Arman'ın herhangi bir düğündeki göğüs dekoltesinin insanlık tarihi açısından hiçbir kıymeti harbiyesi yokken, Taksim Meydanı'nda saçlarından sürüklenen bir genç kadının Irak'a asker gönderilmesini önleme çabası, yüzyılın petrol savaşında bir taraf olma halini ifade eder ki, insanlık tarihinde konuşulacak olan şeydir bu.

Türkiye'nin boyalı basını atla, gelinle, otda, püsürle uğraşır, baskı makinaları 'birinci sayfa güzelleri'nin bil-memkaçıncı nüshasını basarken, bir Amerikan askeri, tutsak aldığı Iraklı'nın sırtına postallıyla basmaktadır mesela. Ya da siz bu satırları okurken, tesadüfen sizin yerinize Bağdat'ta doğmuş bir Ali, bombayı nereye, nasıl yerleştireceğinin hesaplarını yapmaktadır. Ya da şu an verilen bir emirle, tesadüfen kardeşinin yerine Gazze Şeridi'nde doğmuş bir Ayşe, az sonra öldürülecektir. Ya da Reyhan gelinin kesesine bir 'Beşibiryerde' bırakıldığı sırada, Ortadoğu'nun kuytu sokaklarında isyanlar örgütlenmektedir...

Aslına bakarsanız, tesadüfen uzak olduğumuz savaş, her an bizim de gerçeğimiz haline gelebilir. İnsanlık tarihinin ilgi alanına işte bu tehdit girmektedir. Evet, insanlık...

Komünistler, ABD ile Masaya Oturmuş Durumda Irak'ta Neler Oluyor? **TİMUR DANIŞ**

Amerika'nın Bağdat'ı düşürdüğü günlerin hemen ardından Irak'dan ilginç bir haber geldi; Irak Komünist Partisi, Irak'ta legal çalışmalarına başlamıştı. Haberi doğrulamak ve Irak Komünist Partisi hakkında bilgi almak için, Türkiye Komünist Partisi'ni arayıp TKP Genel Sekreteri Kemal Okuyan ile konuştuk. Okuyan, haberi doğruladı fakat yorum yapmak için erken olduğunu, TKP'nin de konuyu izlediğini söyledi.

Geçtiğimiz hafta Nazım Kültür Merkezi'nde, Kemal Okuyan'ın "Irak'ta Neler Oluyor" başlıklı bir söyleşisi vardı.

Okuyan söyleşisine, Irak'da, Amerikalılar'a karşı kim direniyor" sorusunu yanıtlamakla başladı. Şiiler direnişin başat faktörlerinden bir tanesiydi. Irak'a dışarıdan gelen ve sayısının 10 bin civarı olduğu tahmin edilen, Filistinli ve diğer arap ülkelerinden gelen militanlar da Amerika'yı en çok zorla-

yan bir kısmı Şii'dir. Irak'da Komünist Partisi şu anda direnişin içerisinde değil, istikrarın ortaya çıkmasını isteyen bir grubun içerisinde, daha da korkuncu direnişi sürdürenlerin işbirlikçi ilan ettiği 25 kişilik hükümet konseyinde temsilcileri var, bakanları var. Irak Komünist Partisi şu anda Amerika Birleşik Devletleri ile masaya oturmuş durumda."

Okuyan, Irak Komünist Partisi'nin ABD ile işbirliğini şöyle rasyonalize ediyor:

"İşgalci güçler derhal gitmelidir ama işgalci güçlerin gitmesi için Irak'ın normal hayata dönmesi gerekiyor. Irak'ın normal hayata dönmesi için Irak'ı temsil eden siyasal güçler bir an önce ABD'den Irak'ı devralmalıdır."

Okuyan, Irak Komünist Partisi'nin, Irak'a ABD yerine Birleşmiş Milletler Silahlı güçlerinin gelmesini istemesini eleştiriyor ve ekliyor; "bu Avrupalı emperyalist bir çizgiye oturmaktır. Irak Komünist Partisi'nin Avrupalı emperyalistlerden silahlı güç

Türkiye Komünist Partisi Genel Sekreteri Kemal Okuyan'a göre, Şiiler, Irak dışından gelen militanlar, aşiretler, Saddam'cılar her ne kadar Amerikalılara kayıplar verdiriyorlarsa da, Irak'ın geleceği için umut vermiyorlar. Iraklı komünistler ise çoktan Amerika ile masaya oturdu. Görüldüğü kadarı ile Okuyan'ın Irak'dan umudu yok, onun umudu, Amerika'nın Ortadoğu'da duvara toslayacağı bir sürece girmiş olması. Amerika'nın toslayacağı duvarlardan biri de Türkiye.

yan militan gerilla gruplarıydı. Diğer bir direnişçi unsur Saddamcı, eski Baas kadroları ile aşiretlerdi.

Okuyan Amerika'ya karşı direniş gösteren unsurları saydıktan sonra bu gruplara dayanarak Irak'da ulusal bir kurtuluş savaşı verilemeyeceğini de hatırlattı. Çünkü Irak'daki direnişçi grupların "gerçek"i şöyleydi; Öncelikle iki önemli Şii hareketi ABD ile anlaşmıştı. ABD açısından sorun oluşturan radikal dinci gruplar vardı.

Dışarıdan gelen ve sayıları 10 bin olduğu söylenen militanlar ise Irak'a dayanmadıkları için kolay yalıtılabildi. Baas kadroları ise Amerikalılara kayıplar verdiriyordu ama en büyük kaybı da bu grup veriyordu. Geçen hafta içinde şehir içi savaşlarında 300 Saddamcı öldürülmüştü. Aşiretlerin direnişinin ekonomik nedenlere dayanması da bu grupların kolay tasfiye edileceğini gösteriyordu.

Kemal Okuyan'ın Irak'da direnen kesimlerle ilgili eleştirel değerlendirmelerini dinlerken, şöyle düşünüyordum; "Okuyan, Irak'da Amerika'ya karşı direnen en önemli unsurun Iraklı komünistler ve Irak Komünist Partisi olduğunu söyleyecek." Bu düşüncemde yanıldım; işte beni yanıltan Okuyan'ın sözleri:

"Irak'da Komünist Partisi şu anda direnişin içerisinde değil, istikrarın ortaya çıkmasını isteyen bir grubun içerisinde; daha da korkuncu direnişi sürdürenlerin işbirlikçi ilan ettiği 25 kişilik hükümet konseyinde temsilcileri var, bakanları var. Irak Komünist Partisi şu anda Amerika Birleşik Devletleri ile masaya oturmuş durumda.

Irak Komünist Partisi eski, köklü bir partidir. Çok zayıf vermiş bir partidir. Irak, krallık döneminde ağır bir baskı altında yönetildi. 58'deki "ilerici" darbeye gene komünistler kıydı. Bunu sürekli darbeler dönemi takip etti. 79'da Saddam iktidara geldi. Yeni bir baskı dönemi başladı. Irak Komünist Partisi zorlu dönemlerden bu güne gelmiş bir partidir. ABD işgali başladığında 5 bin üyeleri olduğunu söylüyorlardı, yasadışı çalışıyorlardı. Bütün nüfus içerisinde örgütlenmiş, böyle bir avantajları var. Irak Kürdistanı'nda da örgütleri var. Ama Talabani ve Barzani ile iyi geçiniyorlar. Kürt nüfusu içerisindeki örgütlenmesinde liberal bir çizgi izliyorlar. Irak Komünist Partisi'nin yöneticilerinden

beklemesi yanlış bir stratejidir. Böyle strateji olmaz. Bu siyaset, Irak'da Talabani ve Barzani siyaseti kadar kirlidir. Bu yanlış çizgiden hayırlı bir şey asla çıkmayacaktır. Irak'da ABD'ye karşı direnişin hem askeri anlamda hem siyasi anlamda bir yerlere taşıyabilecek, neredeyse tek örgütlenme de ABD'nin istikrarı yaratma koruma misyonuna bilerek ya da bilmeyerek yardımcı oluyor. İşgalci güçlerle temas sağlayıp, iş birliği yapan her hangi bir ilerici güç iflah olmamıştır."

Kemal Okuyan'a göre, Şiiler, Irak dışından gelen militanlar, aşiretler, Saddam'cılar her ne kadar Amerikalılara kayıplar verdiriyorlarsa da, Irak'ın geleceği için umut vermiyorlar. Iraklı komünistler ise çoktan Amerika ile masaya oturdu.

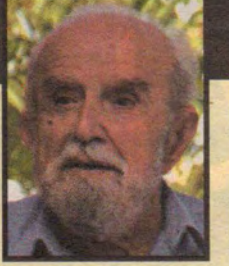
Görüldüğü kadarı ile Okuyan'ın Irak'dan umudu yok, onun umudu, Amerika'nın Ortadoğu'da duvara toslayacağı bir sürece girmiş olması. Amerika'nın toslayacağı duvarlardan biri de Türkiye. Başka bir yazının konusu olacak kadar ayrıntılı bu süreçte, Kadek'e, Türk soluna, PKK'ya Kürtlere, Süleymaniye olaylarına, Türk Silahlı Kuvvetleri'ne, Türk faşistlerine, militaristlere, provokatörlere de yer var.

Bu keyifli tartışmaya, Kemal Okuyan'ın Komünist Gazetesi'nin 121. sayısında "Pentagon'un Topu AB'nin Solu" yazısından küçük bir alıntı yaparak, nokta koyalım;

Tank, tüfek ve roketlerden yana ABD'nin tartışılmaz bir üstünlüğü bulunmaktadır. Yerkürenin hemen her noktasına üs yerleştiren kötülükler imparatorluğunun karşısında Avrupa'nın askeri bir "cüce" olduğunu dile getiren yine Avrupalılardır. Ancak Avrupalı emperyalistler, ellerinde rakiplerinde bulunmayan çok özel bir araç tutmaktadır. Pentagon'un roketine karşı Avrupa'nın solu! ABD bu silah karşısında çaresizdir, bu silahı taklit etmek ya da kendi olanaklarıyla geliştirmek şansına da sahip değildir." "Bu silahın başka marifetleri de vardır ve okurlarımız bütün bunları tahmin etmekte zorlanmayacaklardır."

Şahsen, Kemal Okuyan'ın okurlarının tahmin etmekte zorlanmayacakları silahın marifetlerini bilmiyor ve merak ediyorum. Meseleyi buradan konuşmakta yarar var.

Harman Belli

Üç ittifak

"Türkiye'de namaz kılanla kılmayan omuz omuza vermedikçe bir yere varamayız" hep derim ben. Bu söylem özünde dinine bağlı yurtsever müslüman ile ulusal değerlerin en tutarlı savunucusu sosyaliste hitap eden bağımsız ve demokratik Türkiye'yi yaratmak için cephe birliğine çağrıdır. Bu çağrının gerçekçi olmadığını, muhatabı bulunmadığını söyleyenler az değil. Kanlı Pazarı hatırlatanlar, tarihimizde her ilerici adıma karşı çıkan yobazlığa işaret edenler var. Yobazdan değil, dini polikaya alet etmeye kalkışan demagogdan değil, samimi müslümandan söz ediyorum. Bütün müslümanları tek düze griye boyayamayız, nasıl ki örneğini çok gördüğümüz laikliğin bağınaz savunucusu geçinen işbirlikçi ile tutarlı yurtsever sosyalisti bir tutamazsak. Tarihimiz yobaz gericiliğin marifetlerini yazar kuşkusuz, ama o tarih anı geldiğinde samimi müslümanın laik aydın ile ulusal demokratik hedefler uğruna omuz omuza savaştığını da yazar.

Kurtuluş savaşımız örneğini ele alalım: O savaşta Millici cephe üç ittifaka dayanıyordu. Birincisi Türkler ile Kürtlerin ittifakı idi. O savaşa Kürtler Kürt olarak, Türkler de Türk olarak katıldılar, omuz omuza ve rerek zafere ulaşılar ve ortak vatani kurtardılar. O ittifak olmasaydı, ne Erzurum Kongresi olurdu, ne de Sivas Kongresi. Osmanlı ordusundan zinde kuvvet olarak ne kaldıysa Doğu Anadolu'da Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı illerde yani dost bir ortamda konuşlanmıştı.

İkinci ittifak, daha 1919 Mayıs'ında Anadolu'ya geçen Mustafa Kemal'in, Havza'da bulunduğu Sovyet heyetiyle 23 gün süren müzakereler sonucu gerçekleştirdiği Devrim Rusyası ile ittifaktır. Bu ittifak, Anadolu hareketinin daha birinci gününden dünya devrimci süreci içinde yer almasını sağlamıştır. Öyle ki başta ilk sosyalist ülke olmak üzere sömürge ve yarı sömürgelerin ezilen halkları ve gelişmiş ülkelerdeki devrimci işçi sınıfı dahil olmak üzere bütün ilerici insanlık Anadolu ile dayanışma halinde idi. Türkler Sakarya'da vatanlarını savunurken yeni kurulan Yunan Komünist Partisi ülkesinin kent ve kasabalarında "Kahrolsun Savaş" sloganıyla işçileri sokağa döküyordu.

Kurtuluş savaşları emperyalizme karşı ve ezilen halklarla ittifak halinde, en azından dayanışma halinde verilir. Zafere ulaştı mı da emperyalizmin sömürü alanı genişlemeyiz, daralır. Bizim Kurtuluş Savaşımız bunun bir örneğidir. Bu kuraldır.

Geçen pazar Medya TV'de bir panele katıldım. Başlıca konu Kuzey Irak'da Amerikan tezgahı oluşumu idi. Ben feodaller önderliğinde kurulacak olan federal Kürt devletinin Kuveyt misali bir uydu devlet olacağı ve "KDP örneğinde görüldüğü gibi ilkel milliyetçilik ve radikal islam çizgisini ısrarla savunacağını", bunun Amerika'nın elinde Türkiye dahil bölgedeki diğer ülkelere karşı kullanılacak bir silah olduğunu vurguladım. Türkiye inkar ve imha politikasında ısrar ettiği sürece bu silahtan yararlanılacağını ve Türkiye'de istikrarsızlık yaratılabileceğini söyledim. Bu silahı etkisiz kılmamanın tek yolunun Anadolu'da demokrasiyi kurmak olduğunu savundum. Bu durumda Irak'a Türk askerlerini göndermek ve hele bu askeri gücü o bölgeye sığan KADEK militanlarının tasfiyesi için kullanmak ancak Kuzey Irak'da Amerikan tezgahı oluşumu güçlendirebilirdi. Bu da Türkiye için kendi bindiği dalı kesmek olurdu.

Öteki panelci Kürtçülük hareketinin kademilerinden idi. Saygılı bir dil kullanmada kusur etmedi. Biz kendisini o güne kadar sol görüşlü bir aydın bilirdik. Bir ara bizim de yazı yazdığımız gazetenin yöneticisiydi. Ama artık o da şimdi Barzani-Talabani çizgisini benimsemişti. "Ben sol değilim, liberal-demokrat bir aydınım" diyordu. Söyledikleri özetle, Türkiye yarım yüzyılı aşkın bir süredir Amerika'nın kucağında oturdu ve politika yürüttü, şimdi sıra bizde, şeklinde yorumlanabilir. Uğrunda bunca özveride bulunulan kutsal bir dava buna indirgeniyor. Muhatabım son derece keyifli ve iyimserdi. Amerika Ortadoğu'ya Kürtleri kurtarmak için gelmişti. Irak'tan sonra sıra Türkiye, İran ve Suriye'ye gelecekti. Amerika onlara "Ya Kürtlere özgürlük tanırsın ya da tepene bombalar yağdıracağım" diyecek idi. Hem Amerika Kürtlere petrolden okkalı bir pay verecekti. Benim, kurtuluş savaşlarının emperyalizme karşı verildiği savıma katılmıyordu. O sol teori XX. yüzyılda kalmıştı, dünya değişmişti. Yeni bir dünya kuruluyordu. Artık eski teoriler geçerli olamazdı. Yani yeni teoriye göre artık kurtuluş savaşları emperyalizm ile ittifak halinde, ezilen halklara karşı verilecekti. Muhatabım buna inanmamızı istiyordu. Evet gerçekten dünyada birşeyler değişmişti. Ama asıl değişen dünyanın kendisi değildi.

Kurtuluş savaşımızda üçüncü ittifak, laik aydın ile samimi müslüman arasında millici hedefe yönelik ittifaktır. Bu ittifak sayesinde başta Halife ve Şeyhülislam olmak üzere resmi islamın sözümona baş sözcülerinin emperyalistlerle işbirliğine ve Anadolu hareketini baltalamalarına karşın, namaz kılanla kılmayan omuz omuza verdi ve istilacı düşman kuvvetleri yenilgiye uğratıldı.

Kurtuluş savaşından bu yana ilk kez samimi dindarlar ile ulusal değerlerin en tutarlı savunucusu sosyalistler arasında bağımsızlık ve demokrasi hedefine yönelik bir diyalog ortamı yaratılmış bulunuyor. Bu ülkemizin geleceğini belirleyebilecek son derece önemli bir gelişmedir. Bilincinde olalım, arkasını getirelim. Acil görev yeni tezkerelerin Meclis'ten geçirilmesine engel olmaktır.

12 Ağustos 2003

Club'ın Karakutusu...

İngiltere'de uzay çocukları olarak da adlandırılan rave gençleri için önemli olan rahatlık ve kendilerini iyi hissetmeleriydi. Rahatlığından dolayı tercih ettikleri bol pantolonlarının, bol ceplerinde sularını, flyerlarını ve parlak renkli çubuklarını taşıırken, gizli ve ufak bir cep para ve uyuşturucuları içindi. 90'lar da ravelerde, asid house yerine hardcore, trance ve techno çalınmaya başlandı. Amerika'da ravelerin yaygınlaşmasının ardından, piyasa değerinin fark edilmesiyle dev organizasyonlar yapılmaya başlandı ama işin ruhu da kaçmıştı. Ravelerin temelini oluşturan kavramların ticari partilerle içine limon sıkıldı. Organizasyonlar çoğaldıkça kapitalizmin kucağında, rave'in yaşamda vücuda geliş hali günlük hayatta sıradanlaştı.

Rave kültürü

Dj Pierre ve Spanky'nin TB-303 ile kazara elde ettikleri sesleri kullanmalarıyla doğan Asidhouse, Paul Oakenfold ve Danny Rampling gibi isimler sayesinde Ibiza'dan Londra sahnesine çıktı ve Avrupa'da rave kültürünün başlangıcı oldu. Dans müziği tarihinde mit haline gelen 1988 Londra yazı, London M25 Orbital Motorway çevresinde düzenlenen illegal ravelerle ikinci Summer of Love olarak kutlanmaktaydı. 1967 yılında, San Fransisco'da, ilk Summer of Love'ı yaşayan '68 kuşağının çocukları, hippie ruhunu farklı bir şekliyle yeniden yaşamaktaydı.

Summer of Love'in ardından rave fenomeni Manchester, Chicago, Goa ve Ibiza'ya ulaştı. 80'lerin sonlarından doksanların başlarına rave kültürü en yoğun haliyle yaşandı. Doksanlara gelindiğinde, kendine özgü hayat felsefesini tanımlayan bir kültür haline gelmişti. Özel-

likle İngiltere'de, gençler farklı vicdan durumları, kaos teorisi, batı felsefesi, insan ruhu, ilkel kültürler ve uzaylılarla ilgilenmeye başlamışlardı. Amerika'da ise rave kültürü farklı bir vücuda geliş sergiliyordu. "Candy Ravers" olarak adlandırılan bu grup, kaygısızca ve en yoğun şekliyle eğlencenin tadını çıkartmayı hedef alan renkli insanlardan oluşuyordu. Şeker çocukları göz alıcı, rengarenk ışıklarla kendini ifade eden bir akımın çocuklarıydı. Sloganları PLUR (peace, love, unity, respect) barış, sevgi, birlik ve saygı felsefelerinin tanımıydı. İngiltere'de uzay çocukları olarak da adlandırılan bu paylaşımcı gençler için önemli olan rahatlık ve kendilerini iyi hissetmeleriydi. Rahatlığından dolayı tercih ettikleri bol pantolonlarının, bol ceplerinde sularını, flyerlarını ve parlak renkli çubuklarını taşıırken, gizli ve ufak bir cep para ve uyuşturucuları içindi. Işıklı rave oyuncaklarıyla danslarını gör-

sel showlara dönüştürürken, saatlerce dans etmelerini kolaylaştıracak spor ayakkabıları tercih ediyorlardı. Bir arada olmak ve paylaşmak üzerine kurulu bu dünyada duygular ve tutkular, gerçeklerin anlamsızlaştığı bir özerklikte yaşıyordu. Gülmeyen insanlarla dans ederken, kendisi ve çevresiyle uyum içerisinde olmak, müzikle transa geçerek içsel yolculukların ve yükselmelerin tadını çıkartmak insanlara fazlasıyla yetiyordu.

90'larda ravelerde, asid house yerine hardcore, trance ve techno çalınmaya başlandı. Amerika'da ravelerin yaygınlaşmasının ardından, piyasa değerinin fark edilmesiyle dev organizasyonlar yapılmaya başlandı ama işin ruhu da kaçmıştı. Ravelerin temelini oluşturan kavramların ticari partilerle içine limon sıkıldı. Organizasyonlar çoğaldıkça kapitalizmin kucağında, rave'in yaşamda vücuda geliş hali günlük hayatta sıradanlaştı.

POSITIVELY
NO ADMITTANCE
TO NON-RAVERS

Akşamsefası

Özge Turgut
kaosliberte@hotmail.com

Ve Techno

1980'lerin ortasında Detroit'te, house müziğin hala diskoyla sıkı bağlarının olduğu dönemde tamamen elektronik, son derece keskin, basit ve güçlü, duygusal yoğunluk barındıran "techno" ses verdi. İnsanlar makineleri seviyor, onlarsız yapamıyor, onlarla çalışıyor, yaşıyor, bütünleşiyor ama onlara dönüşmekten korkuyordu. Dj Kevin Saunderson, Juan Atkins ve Derrick May techno'yu Afrika Bambaata ve Kraftwerk gibi elektro-funk müzisyenlerinin elektronik ve synthesized beatleri üzerine kurdular. 1985'te Juan Atkins ve 3070 (Rick Davies) nin oluşturdukları proje Cybotron, "Techno City" yi çıkarttığına soundun adı da konulmuş oldu. Amerika'da tamamen underground bir fenomen olmasına karşın, İngiltere'de seksenlerin sonlarında mainstreamlarda boy göstermeye başlayan techno, doksanların başlarında alt gruplara ayrıldı.

Hardcore techno, beatleri dans edilemez bir seviyeye ulaşıncaya kadar artan agresif bir yapıya sahipti. **Ambient** ise tam tersi yavaşlayan beatlerin elektronik bir metin üzerinde akışıyla sakindi. Raverların, asid house ve technodan yorulup, biraz dinlenmek istediklerinde üzerlerine akan sakinleştirici bir nehir gibiydi. Ambient müziğin ismini koyan Brian Eno, "Music for Airports" albümünde bu soundu karakterize eden deneysel sesleri rahatlatıcı bir atmosfer yaratmak için kullandı. Seksenler sırasında, Amerika'da ambient müzikle benzer rahatlatıcı etkilerinin yanı sıra tamamen farklı bir müzikal tavır ve dile sahip New Age varlığını sürdürdü. Future Sound of London, The Orb ve Pete Namlook zamanın önemli isimleriydi. **Jungle** ise, hardcore kadar agresif olmasının yanında techno vuruşlarıyla birlikte breakbeatlerin ve reggae havasının kombinasyonunu kullanmaktaydı.

Seksenlerin ortasında asid house ile beslenen gençler, doksanların başlarında müzik yapmaya başladıklarında klasik Chicago house soundunun sıcaklığı yerine daha sert techno sounduna yöneldiler ve **Asid Techno** doğmuş oldu. Aphex Twin, Plastikman ve Dave Clarke gibi isimlerin ilk kayıtları bu soundun örneklerinden kabul edilir. Asid technodan biraz farklı **Progressive Techno**, zamanla eklenen farklı enstrüman sesleriyle aşama aşama ilerleyen bir yapıya sahipti. Asid techno, saatler boyunca insanları sahnede tutarken, progressive techno çok daha kısa sürelerde içsel yolculuklar ve

tecrübeler vaat ediyordu.

Techno, tekrarlanan elektronik ritimler üzerine küçük ve basit melodilerle işlenmiş mekanik bir dokunuşa sahip, makine ve insan birleşiminin ürünüydü. Tamamen teknolojik olmasına rağmen içinde duygular geziyordu. Yoğunluğu, dingin karmaşasında açıkça hissediliyordu. Teknolojinin sınırlarını zorlayarak onu kullanırken karanlık tarafında duygusal bir isyanı barındıran techno, mutlaka bir şeye karşı koyuyor bunu basitliğiyle kaosunun karışımıyla yapıyordu.

Doksanların başlarında iyice cıvık çıkan raveler, ticari ve uyuşturucuya endeksli bir hale gelmişti. Bir çok dj'in artarda çaldığı ravelerde setlerin süreleri kısalmış, djlerin dinleyicilerle kurduğu o mistik enerji alışverişi ortadan kalmıştı. Gitgide dejenere olan kalabalığın iyi müzikten anladığı hızlı ve sert parçaların çalınmasıydı. Müzikalitenin gitgide düşmesiyle çirkinleşen ravelerden rahatsız olan insanlar clublara döndüler. Hardcore'dan uzaklaşan müzisyenler ambient ve IDM (Intelligent Dance Music) gibi türlere yönelirken techno, avant-garde ve minimal bir yola girdi.

Trance

Doksanların başında, Almanya'da doğan Trance; hızlı, enerjik ve sert beatler üzerine, asid houseun TB-303 ve çeşitli synthesizer kaynaklı seslerinden oluşan üst melodileri ve yavaşlama ve durulma anlarıyla psikedelik bir atmosfer yaratıyordu. Tekrar edilen canlı ve duygusal melodiler, bir takım değişikliklere uğrayarak sürekli devam ederken, beat seviyesinin düşmesiyle bir noktada duruluyor, yenilenmiş ve canlanmış olarak tekrar yükseliyordu.

Frankfurt'ta Sven Vath, Paul Van Dyk, Laurent Garnier ve Jam and Spoon gibi isimlerin elinde doğan trance, doksanların ortasında İngiltere ve Amerika'da popüler olmaya başladı. Elektronik dans müziğinin yirmi yıllık geçmişinin bütün kaynaklarından beslenen trance, ilkel kabilelerden günümüze bütün topluluklarda görülen müzikle transa geçme geleneğinden can buluyordu. Doksanlarda, progressive house, tribal trance, asid trance ve hard trance

gibi alt gruplara ayrılan trance, Avrupa'dan Hindistan ve Tayland'a erdiğinde Psytrance ve Goatrance mertebesine ulaştı...

2000'li yıllarda elektronik müzik dünyasına neredeyse tamamen hakim oldu. Trance müziğin temelini oluşturan tekrarlar konsantrasyonu sağlarken, belli bir melodi üzerinde çeşitlemeleri takip etmek, insanı düşünme sürecine sokarak içsel bir yolculuğa çıkartıyor, belli belirsiz sesler dikkati yoğunlaştırırken, her biri farklı bir anlam yüklenerek bir anlatım oluşturuyordu. Sasha, John Digweed, Paul Van Dyke gibi dj'ler, Steve Lawler, Sander Klainenberg gibi isimlerin de takibiyle, trance'ın temel özelliklerine sadık kalarak farklı türleri müziklerine katıp ilerlemeye devam ederken; trance da insanların zihninde ayrıksı bir alan oluşturarak onları içine çekmeye devam etti...

Sezer: Sorgulanmamış yaşamın, değeri yok...

Felsefenin doğuşuna tanıklık eden Anadolu'da birçok düşünür yetişmiş, Anadolu'nun zengin uygarlıklarından beslenen bu düşünürler insanlığın da düşünsel gelişimine önemli katkılarda bulunmuşlardır. Dünya Felsefe Kongresi'nin İstanbul'da toplanması, Anadolu'nun bu köklü düşünce geleneğiyle çağdaş felsefe arasında da bir köprü oluşturmaktadır.

Bu yılki Kongre'nin ana temasının "Dünya Sorunları Karşısında Felsefe" olarak belirlenmesi, bize felsefenin durağan ya da geçmişe dönük bir etkinlik değil, sürekli gelişen ve insanın gelişimini sağlayan değerli bir araç olduğunu da göstermektedir. İnsanlık, bilim, teknoloji, ulaşım ve iletişim olanakları yönünden çok ileri noktalara ulaşmıştır. Bilimdeki ilerlemeler, binlerce yıllık tabuları yıkmış, düzenli gelişmenin, engin bir düşünce ve deneyim birikiminin önünü açmıştır. Bilgi, tüm insanlığın yararlanabileceği biçimde evrenselleşmiştir.

Soğuk Savaşın sona ermesiyle ulusları yapay olarak birbirinden ayıran bölünmeler, küreselleşmenin önündeki önemli engeller ortadan kalkmış, insanlık evrensel barış ülküsüne hiçbir zaman olmadığı kadar yaklaşmıştır. Bununla birlikte, insanlık bir yandan kendini geliştirir ve özgürleştirirken, öte yandan gelişmiş toplumlarla az gelişmiş toplumlar arasında büyüyen uçurum ve eşitsizlik, yoksulluk, bilgisizlik, kültürsüzleşme, bağnazlık ve bunlardan kaynaklanan terör, kültürler arası çatışma, moral değerlerde çözülme gibi ciddi sorunların üstesinden gelmeye çalışmaktadır.

Bu çelişkili durum, insanlığa ilerlemenin ahlaki boyutuyla ilgili sorumluluklar yüklemektedir. Gelişme ve ilerlemeyi yaşarken, dünya sorunları karşısında daha kapsamlı düşünmek, bu sorunların çözüme kavuşturulmasına katkıda bulunacak tutarlı yaklaşımlar belirlemek gerekmektedir.

Dünya nüfusunun bir bölümü maddi zenginliğin, teknolojik ilerlemenin en üst düzeylerinde barış içinde yaşarken, büyük bir bölümünün yoksulluk, güvensizlik, istikrarsızlık içinde olması ve gelecek kaygısı, bugüne değin sağlanan gelişmelerin yeterli görülmemeyeceğini ortaya koymaktadır. Bu nedenle, dünya sorunları karşısında bireyin ve toplumun savunulması ve insanlığın uluslar üstü yaklaşımlar geliştirmesi, düşünce düzeyinde daha donanımlı olmamızı gerektirmiştir.

Birey ve felsefe

Bireyin ve toplumun bugün karşı karşıya bulunduğu sorunları anlayabilmek için felsefe bize yeni kapılar açmakta, her gün kullandığımız kavramları daha iyi tanımlamamız ve belirginleştirmemiz açısından yeni olanaklar yarat-

Başbakan Tayyip Erdoğan'ın oğlu Bilal Erdoğan'ın düğünü nedeniyle tüm gazeteler ve televizyonlar, ana haber bültenlerini bu haberle boğdular. Oysa düğünle aynı gün ve aynı mekanda, İstanbul Lütfi Kırdar Kongre ve Sergi Sarayı'nda Dünya Felsefe Kongresi'nin açılışı da vardı. Gazete ve televizyonlarda, düğüne gitmemesiyle geçirilen Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in, bu büyük ve tarihi buluşmada, Dünya Felsefe Kongresi'nde yaptığı açılış konuşmasının geniş bir özetini yayımlıyoruz:

maktadır.

Felsefe, insanın yaşamını, değerlerini, amaçlarını sorgulamakta, varlığı bütün olarak ele almakta, temelde insanın sorgulayabilme yeteneğine dayanmaktadır. Felsefe, tüm bu sorgulamaları yaparken mantıksal kanıtlara ve akıl yürütmeye dayanır. İnsanın kendini ve evreni tanıma, yaşamın anlamını ve varlık nedenini sorgulama ve benliğine ulaşma isteğini ancak felsefe karşılayabilir.

Felsefe, bu yönüyle insanın mutluluğu için bir araç olabilir. Eflatun'un erdem ve mutluluğun felsefi bilgiyle gerçekleşeceğine işaret ettiğini anımsatmak isterim.

Felsefe-siyaset

Bildiğiniz gibi, ünlü filozof Sokrates de incelenmemiş, sorguya çekilmemiş bir yaşamın yaşanmaya değer olmadığını söylemiştir. Felsefe, varoluşumuzun anlamıyla ilgili temel soruları ele alır. Felsefi düşüncenin yöntemleri, insana her konuda aklı yürütebilmesi için gerekli temelleri sağlar.

Felsefe, bireyin kendi hakkında düşünmesine de olanak sağlar. Bireyin, günlük yaşamın üzerine çıkarak kendisi, yaşadığı çevre, toplum, geçmiş ve gelecek üzerine anlamlı sorular sorması ve bu sorulara yanıtlar araması, toplumsal yaşamı zenginleştirerek siyaset alanına da derinlik kazandırmaktadır. Bu yönüyle felsefenin siyasetle de ilişkisi bulunmaktadır.

Felsefe, aynı zamanda özgürlük ve bireyin özgürleşmesiyle ilgilidir. Özgürlük, yalnız yasalarla tanınmış bir kavram değil, felsefi yönden de içi doldurulması ve sürekli olarak geliştirilmesi gereken bir kavramdır. Bunun da ancak felsefi yaklaşımla olanaklı olabileceğini düşünüyorum.

Felsefenin geliştirdiği kuşkuçuluk ve eleştirel düşünce, bilimsel düşüncenin ve yenilikçi buluşların temelini oluşturmuştur. Eleştirel, sorgulayıcı ve çözümlemeci düşüncenin önem kazandığı dönemler, bilimsel üretim ve aydınlanmacı gelişmelerin önünü açmıştır. Dünya, Ortaçağ'ın karanlığından, skolastik düşüncenin dar ve tutucu kalıplarından felsefi düşüncenin sorgulayıcı ve eleştirel yaklaşımıyla çıkmıştır.

Ülkemizde felsefenin kurumsallaşması Cumhuriyet döneminde başlamıştır. Köklü bir geleneğe sahip olan Türk felsefesi, ancak bu dönemde laik ve çağdaş bir yaklaşıma kavuşmuştur. Cumhuriyet döneminde üniversitelerimizde felsefe bölümlerinin kurulması ve değerli felsefecilerimizin ulusal sınırlarımızın ötesine geçen katkılarda bulunmaları gurur vericidir. Bugün, felsefe yayınlarındaki belli başlı düşünürlerin yapıtlarının Türkçeye kazandırılmasını amaçlayan çalışmalarındaki artış da sevindiricidir. Ancak, felsefe yaşamımızın bugün ulaştığı düzeyi yeterli bulmuyoruz. Orta öğretim düzeyinde felsefe eğitime daha geniş yer verilmesi ve felsefenin okulda başlaması önem taşımaktadır. Çağdaş bir felsefe eğitimi, gençlerimize yeni ufuklar açacak, daha güçlü bir tarih, toplum ve yurttaşlık bilinci kazandıracaktır. Düşünce özgürlüğünün ön koşulu özgür ve aydınlık düşüncedir. Gençlerimize özgür düşüncenin anahtarını vermek zorundayız.

Genç zuhakların eleştirel düşünceye sahip, okuduğunu anlayıp düşünen ve yeni düşünceler geliştiren, yaratıcı bireyler olarak yetiştirilmesi eğitim sisteminin önceliklerinden biri olmalıdır. Dogmalardan arınmış bir düşünce yapısına ulaşmanın anahtarı, ancak felsefeyle elde edilebilir. Toplamların ilerlemesi, olayların akışı içinde sürüklenen bireylerle değil, olayları kavrayıp çözümleyebilen ve yönlendiren bireylerle olanaklıdır.

Varlığın ve yaşamın dayandığı temel ilkelere anlamını sorgulamayan birey, yönünü bulamaz ve özne olamaz. Kişi, ancak felsefenin yardımıyla kendisine sunulan tüm bilgileri eleştirel süzgeçten geçirip kendi gerçeğine ulaşır. Toplum huzurunun ve evrensel barışın anahtarı da, sorgulayan ve etik anlayışa sahip olan bireydir.

Felsefeyi eğitim sistemimizde bulunması gereken noktaya getirmek de tek başına yeterli sayılmamalıdır. Günümüzde, her geniş bilim dalı gibi felsefe de gereksinimlere göre çeşitlenmiş, herbiri başlı başına bir çalışma alanı olan boyutlar kazanmıştır. Ahlak, devlet, din, dil, bilim, tarih ve hukuk felsefesi gibi alanlarda yapılacak çalışmalar günümüze ve geleceğimize ışık

tutacaktır.

Bu bağlamda, felsefe ile dil arasındaki bağa ve etkileşime de değinmek istiyorum. Felsefe dil olmadan düşünülemez. Düşünceyle dilin örtüşmesi felsefeyi oluşturur. Bu nedenle, bir felsefe tarihçimizin deyişiyle, "felsefenin Türkçeleşmesine ve Türkçenin felsefeleşmesine" özel önem verilmesi gerektiğini düşünüyorum. Bu bağlamda, başta Türkiye Felsefe Kurumu olmak üzere, bu alanda çalışmalar yapan akademik kuruluşlarımızın, düşünürlerimizin ve yazarlarımızın çabalarını takdirle karşıladığımı belirtmek isterim.

Toplum ve felsefe

Çözümleyici ve kurucu olan felsefi düşünce, evrenselidir. Her türlü veriyi aklın eleştirel süzgecinden geçiren felsefi düşünce, yaşamı tüm boyutlarıyla gören, insanı ilgilendiren her şeyi inceleyen, açık ve sorgulayan bir anlayış ürünüdür. Bu evrensel anlayış, demokrasinin, insan haklarının ve birey özgürlüklerinin de temelini oluşturmaktadır.

Özgürlükler, demokrasi, insan hakları gibi değerlerin yerleşmesinde felsefe yaşamsal rol oynar. Bu değerler, insanların eleştirel bakış açısına sahip oldukları, kendilerini ve başkalarını sorgulayabildikleri, önyargısız ve hoşgörülü oldukları toplumlarda varolur. İnsandaki bu değerleri ve erdemleri geliştirecek olan da yalnızca felsefi bakış açısıdır.

Felsefenin önemini kavrayamayan toplumlar, sağlıklı gelişme gösteremezler. Felsefeye önem veren, eleştirel düşüncenin gelişmesine ortam hazırlayan toplumlar demokrasiyi ve özgürlükleri içselleştirerek dünyanın en güçlü ve gönenç düzeyi yüksek toplumları olmuştur.

Biz Türkiye Cumhuriyeti olarak, felsefe bunları yapabilir inancıyla, bu Kongre'yi yürekten desteklemekteyiz. Yirmi birinci yüzyılın insanlığın korku ve yoksulluktan kurtulma süreci olmasını istiyoruz. Bunun için, dünyanın her bölgesinden gelen sizlerin, bu konularda neleri önerdiğinizi ülkemizde ortaya koymanız, hem Türkiye hem de dünya için çok değerli bir armağan oluşturmaktadır.

AKP İletişim merkezine başvuru yığılıyor

Milletvekiline satılık 06 AKP 31 plakalı araba

İktidar partisi AKP'nin iletişim merkezi (AKİM), her konuda fikir beyan etmeye düşkün halkın, her daldan görüş başvurularıyla yığıldı. Merkezde tüm aramalara canlı olarak yanıt veriliyor. Türkiye'nin dört bir yanından gelen istekler ve beyan edilen fikirler arasında adeta yok yok... AKİM'i arayanlar arasında **Başbakan Tayyip Erdoğan**'ın oğlunun düğünü için davetiye talep eden de var, gelinin yaşı küçük diye kızan da, arabasını milletvekiline satmaya kalkan da, evlenmesine yardım edilmesini isteyen de...

Sibel Yılmaz

Tayyip'in arkadaşayım, davetiye verin

Yalova'dan arayan emekli **Şevket Caymaz**, Başbakan Erdoğan'ın kendisini unutmasına kırlmıştı. Caymaz, Başbakan ile belediye başkanlığı döneminden samimi arkadaş olduğunu ancak düğüne davet edilmediğini anlattı. Başbakan'ın oğlu Necmettin Bilal Erdoğan'ın düğününe katılmak için davetiyenin şart olup olmadığını sordu.

Gelin'in yaşı küçük...

İstanbul'dan AKP'yi arayan **Zuhal Topaloğlu** ise Başbakan Erdoğan'ın gelininin yaşının küçük olmasının kendisini rahatsız ettiğini AKİM aracılığı ile Tayyip Erdoğan'a bildirmek istedi. Topaloğlu'nun iletisi şöyle:

"Sayın Erdoğan, oğlunuzu evlendiriyorsunuz, hayırlı olmasını dilerim. Fakat gelininizin bırakın 17 yaşında olmasını, ayrıca bu evlilik yüzünden lise ikinci sınıftan ayrılarak okulu bırakacak olması beni çok rahatsız etti. Öyle görünse de bu sadece sizin ve Reyhan hanımın ailesini ilgilendiren bir konu değildir. Başbakan olarak bir örnek olduğunuzdan dolayı bu durum tüm toplumu ilgilendirmektedir. Sizin bu davranışınızın, ne yazık ki eğitim düzeyi çok düşük olan toplumumuzda özellikle okutulmayan kızlarımız açısından kötü bir örnek olacağını düşünüyorum. Bu olayın toplum üzerindeki yansımaları ayrıntılı olarak düşünmenizi rica ederim."

Aracımı Hatay milletvekilleri alabilir

Ankara'dan **İbrahim Serbest** ise Opel Reccord marka arabasını satmak istiyordu. Aracının "06 AKP 31" olan plakasının satış işlemlerini kolaylaştıracağını düşünmüş olmalı ki AKP iletişim merkezini aradı, ve sesini Hatay milletvekillerine duyurmak istedi. İbrahim bey, aracını sattı mı bilmiyor ama merkez çalışanları isteğin milletvekillerine iletildiğini söylüyor.

Çok acil 4,5 milyar borç lazım

Hatay'dan arayan devlet memuru **Mustafa Taş**'ın, **Erdoğan**'dan isteği ise 4 buçuk milyar lira borç. Taş, borç verilirse geri ödeyeceğine yeminler ederek hesap numarasını verdi ve bu parayı AKİM aracılığı ile Tayyip Erdoğan'dan istedi. Ancak kendisine AKP'ce verilen yanıt, olumsuzdu.

Evlenmek istiyorum

Giresunlu bir vatandaşımız da müzmin bekarlar kervanının bir üyesiydi. 46 yaşındaki vatandaş bekarlık canına tak edince, yıllardır annesine baktığını ve bu nedenle evlenemediğini AKP merkezine uzun uzun anlattı. Sadede geldiğinde ise dile getirdiği istek oldukça şaşırtıcıydı. "Annemi bir huzurevine yerleştirin de ben de artık evleneyim" talebinde bulundu. AKİM görevlisi, bu istek karşısında dumura uğradı. AKP merkez görevlisinin, bu vatandaşa Giresun civarındaki bakımevlerinin adreslerini vermesi de bizi dumura uğrattı.

Attan düşmek, güçlenmektir

Karabük'ten **İsmail Ercoşkun**, attan düşüşün güçlenmeye işaret olduğunu savundu. Ve bakın AKP'ye olayı nasıl yorumladı: "Sayın Başbakanım, geçmiş olsun. Attan düşmeniz inşallah hayırlara vesiledir. Çünkü düştüğünüz gün aklıma Mahmut Hüdayi Hazretleri'nin padişah rüyasını tabiri aklıma geldi: Padişah rüyasında attan sırtüstü düştüğünü görür ve tabiri için Hazret'e gönderir. Tabir manidardır: Allah dünyada güçlü olarak toprağı yarattı insanda da güçlü olarak sırtı yarattı. İki güç birarada birleşerek sizin gazada muzaffer olmanızı sağlayacak." Karabüklü vatandaş yorumunu, "Muzaffer olmanız için duacınız İsmail Ercoşkun" diyerek bitirdi.

Üniversitelinin istediği imzalı kol saati

İstanbul'dan üniversite öğrencisi olan **İsa Yücel** ise milletvekillerine özenmişti. Başbakanın **Antalya** kampında milletvekillerine imzalı kol saati dağıttığını duyan üniversite öğrencisi İsa Yücel, hemen telefona sarıldı. Ve milletvekillerine dağıtılan kol saatlerinden bir tane de kendisine gönderilmesini rica etti. Ne yazık ki **İstanbul**'lu İsa'nın kol saati isteği geri çevrildi.

5 kilo elmasım var

AKP'ye gelen mesajların en bombası ise 5 kiloluk bir elmasın varlığı. Adı açıklanmayan vatandaşın yaptığı başvuru merkezi ayağa kaldırdı. "Elimde bir mal var. Bu malı devlete vermek istiyorum. Yüzdelik karşılığında devletimizin bütçesini düzeltecek bu malı vermek istiyorum. Bahsettiğim mal dünyanın en büyük elması, tam 5 kg ağırlığında" deniyordu. Hemen araştırmaya girişildi, yapılan inceleme sonunda vatandaşın elindeki elmas olmadığı anlaşıldı.

Altuğ AKIN

YAZ SEZONU TÜRKİYE EĞLENCE DÜNYASINA DAİR: İSHAL EDEN BİR AŞURE

Sıcak yaz sezonları, eğlence sektörünün en büyük paydalarından biri olan müzik piyasasının rehavete kapıldığı dönemler... Müzisyenler ya da guruplar yeni şarkılar ya da albümler hazırlamaz ya da hazırlayamaz. Bu dönemlerde festivallere, konserlere ya da tatil yörelerinde yer alan eğlence mekanlarına şöyle bir göz atmak popüler müzik dünyasının ve eğlence sektörünün yaz aylarındaki eğilimlerini gözlemeye yeter.

Bu yaz **İstanbul**'da gerçekleştirilen belli başlı büyük konser organizasyonları ya da festivaller, kısa vadede problemlili görünse de uzun vadede ümit verici olarak nitelendirilebilir. H2000 felaketi, nispeten sönük geçen Caz Festivali ve belki de bu senenin en iyilerinden sayılabilecek Park Orman Moby Konseri, **İstanbul**'da kalan 'meraklı' müzik-eğlence severleri hedefliyordu. Tüm soru işaretlerine rağmen eğlence hayatına renk kattıklarını söylemek de yanlış olmaz. Önümüzdeki dönemde gerçekleştirilecek Coca Cola destekli 'Büyük Rock Festivali' ise, 'Rock' müziğin kitlesinin, niteliğinin ve işlevinin bir kez daha sorgulanması için son derece elverişli bir 'case study' olacağı benzer. Acaba 'Rock'ın evcilleştirilme sürecine mi şahit olacağız, yoksa zengin amcaların paralarıyla kendi doğrularımızı mı haykıracağız?..

Yaz sezonu eğlence hayatının diğer boyutuna yani tatil yörelerine göz atınca, durumun hakikaten dumura uğrattıcı bir tuhafıktan ibaret olduğu görülüyor. Geçtiğimiz yazdan bu yana büyük bir ivmeyle 'in' olan Çeşme, eğlence dünyası hakkında derin derin düşünmemize vesile oluyor. Televole-Şamdan-Gala'nın fink attığı; 34 ve 06 plakalı ciplerin ortalığı toza dumanla kattığı ve İzmirlielerin yavaş yavaş terk etmeye başladığı Çeşme, kötü

yola düşmüş denebilir. Fatih Ürek, Serdar Ortaç, Yıldız Tilbe, Nükhet Duru-Cenk Eren, Emre Altuğ, Aldo ve en önemlisi BBG Melih her haftasonu aynı saatlerde, farklı mekanlarda ama illa ki Çeşme'de boy gösteriyor. Tahmin ettiğiniz üzere son derece pahalı mekanlarda 'sahne alan' bu şahsiyetlerin izleyicileri, genelde hafta sonu için 'Çeşme'ye kaçan 'Bizanslı'lar.

Sayıları yirmiyi bulan 'Beach Club'larda en sık çalınan parçalara şöyle bir göz atınca müzikal zevkler konusunda da mide bulandırıcı bir karmaşanın yaşandığı görülüyor. Funky-groovy 'cool' bir havayla başlayan eğlence seansları, 'Yunan-Türk dostluğu'nu perçinleyen Greek-Taverna parçalarıyla, Hint müziği kökenli basit pop şarkılarıyla, Afrika havalarıyla temposunu artırıyor. Kapanışa yaklaştıkça Türk Pop'unun güzide eserleri (Tek Tek, Dudu, Tabi Tabi, Aşka Yürek Gerek...) hemen hemen hiç değişmeyen bir sırayla kulakları sağır ediyor. Belki de en ilginç ortamın yavaş yavaş boşalmasıyla birlikte başlayan müzik... İşte o zaman da, 'Black Entertainment' denilen Siyahi-Rap parçaları coşkuyla söyleniyor. (Yurdum insanına hasıl olmuş 'Zenci' sevdası dikkat çekici!) Özetle değişik bir mozaik, ishal eden bir aşure.

Atilla Dorsay'ın söylediği gibi 20.yüzyıl derinlemesine anlayabilmek için, popüler müzik ve eğlence dünyasını iyice gözlemlemek gerek. Ancak 21.yüzyıl birazcık daha anlayabilmek için Türkiye popüler müzik-eğlence dünyasının yazlık trendlerine yaptığımız kısa gezinti, kafalarımızı bulandırmak, aklımızı iyice dumanlandırmaktan başka hiçbirşeye yaramıyor.

Yani Çeşme'den bakınca, dünya biraz daha tuhaf görünüyor...

Bakü Ceyhan Hattı Yeşilleniyor!

Çevresi firdolayı çınarlarla kaplı bir gölün içinde, kayıkla geziyorsunuz. Ördeklerin sesi kurbağalarla yarışıyor, kırlangıçlar dingin gölün üzerine bir biri ardına pike yapıyorlar... Kısacası pastorallik almış başını gitmekte. Kıyıya ulaştığınızda kumsala kaygınızı çekiyorsunuz, ipi bağlayacağınız kazığın dibinde bir levha:

"Sağlıklı geleceğimiz için - sağlıklı doğa. Bu doğa cennetinin korunması BN (Bilmem Ne) Petrol Şirketinin parasal katkılarıyla olmaktadır".

Sağ üst köşede BN'nin yeşil logosu. Sol üst köşede de, kim tarafından korunduğunun bilincinde, hâmisinin logosuna bakarak minnettarlığını sergilemekle meşgul güler yüzlü bir çayır kurbağası.

Çevresel imgeler aracılığı ile aktarılan bu mesajlar, bir petrol şirketinin dünyaya hiç zarar vermediğini, aksine dünyanın onlar sayesinde ne kadar iyi korunduğunu söyler bize. Kendileri için bir şey istemeyen insanların mertlikleri de levhanın büyüklüğü ve göze batıcılığına ardına saklanmıştı.

Dünyayı en fazla kirleten şirketler dahi, şirketleşmiş çevrecilik anlayışı çerçevesinde, mesajlarını buldukları harikulade yöntemlerle sunma becerisine sahiptirler. Buna elin gavuru "greenwash" der. Türkçesi ne olur? Yeşillendirerek yıkama ve hatta yağlama?

Bir de "rightwash" dedikleri şey vardır ki, temel felsefesi aynı olmakla birlikte, çevresel imgeler yerine burada sosyal imgeler tercih edilir. Örneğin şirket-

tiniz dünyada insan emeğini sömürerek para mı kazanıyor? **Uzakdoğu'da** küçük çocukları çalıştırarak spor malzemesi mi üretiyor? Ya da, Türkiye'de ulusal tarım politikalarını değiştirerek kendi tütünlerini satmak pahasına çiftçileri mi yoksullaştırıyorsunuz?

O zaman çevre projeleri yerine sosyal projelere destek vermeniz tavsiye edilir. Mesela kocalarını yoksullaştırdığınız köylü kadınlar için el sanatları kursları açıp onların çorap ve kilim yapmalarına destek verebilirsiniz. Adı da kırsal kalkınma projesi olur. Türkiye'de yaptığınız minik projenin dev tanıtım kampanyalarını Endonezya'dan Avusturya'ya kadar yapmanız işten bile değildir.

"Bu yıl şu kadar yağmur ormanını koruduk", "Şu kadar nesli tehlike altındaki türün korunmasına destek verdik"... Projeler için harcanan paraların çok üstünde paralar o projelerin tanıtımında harcanır.

Harcanır ki firmanın sosyal sorumluluk bilincinin katsayısını sadece kurbağalar değil, dünya alem bilsin. Bilmekle kalmasın şirket takdir etsinler. Hatta onlar sayesinde çocuklarının temiz bir dünyada yaşayacaklarını fark edip, minnet, şükran, sevgi... duysunlar. **"Allah razı olsun"** desinler...

Ünlü petrolcüler çevrenin korunması konusunda bir yarış içindedirler ki, nazar dualarını yollamaktan imtina edemem. Örneğin: ünlü petrolcü **Exxon, Kaplanları Koruma Fonu** oluşturdu, nesli tehlike altındaki kaplanların korunmasına paralar veriyor. Logosunu da kaplanlaştırdı. Daha ne olsun? **Shell, Business Week** ve **Times** dergilerine, **National Geographic** kanalına verdiği ilanlarda şirketin artık yenilenebilir enerji kaynaklarına yöneldiğini ve **"Yağmur ormanlarını koruduğunu"** anlatıyor sürekli. **Mobil**'in kahramanlık öyküsü biraz farklı, onlar tutup, **Peru**'daki son derece hassas **Tambopata** yağmur ormanlarındaki petrol arama faaliyetlerine karşı çevrecilerin alarmlarını nasıl susturduklarıyla övünüyorlar ki, bu da önemlidir.

BP de, alternatif enerji konusundaki önderliği ile dikkat çekiyor. Mesela, 1999 yılı Mart ayında ünlü güneş enerjisi şirketi **Solarex**'i 45 milyon dolara satın aldı. Sonra (tam bir hafta sonra) dünya genelinde 200 petrol servisinde - **girilip benzin alınan servisler** - güneş enerjisi panelleri yerleştirdi. Pompalar elektrik yerine güneş enerjisi ile çalışmaya başladı. Slogan da: **"fişinizi güneşe takın"**... BP müşteriye diyor ki "senin deponu biz güneş enerjisiyle dolduruyoruz!" Çevreye duyarlı müşterinin ağzı kulaklarında; deposuna girenin petrol değil güneş enerjisi olduğu gibi bir ruh haline girivermek işten bile değil. Bu arada BP, 26.5 milyar dolara **ARCO** petrol şirketi satın alarak BP Amaco'yu dünyadaki iki petrol devinden biri haline getiriyor.

Petrolcülerin yeni petrol kuyuları açmak için ödedikleri para her yıl birkaç milyar dolar. Örneğin BP Amaco sadece **Alaska**'da önümüzdeki 5 yıl için 5 milyar dolar harcayacak petrol işlerine. Aramızda kalsın ama **Alaska**'da petrol aradıkları yer **Ulusal Yaban Hayatı Koruma Sahası**. BP'nin bu konudaki savunusu şu:

"Karar bizim değil ABD resmi yetkililerindir. Bize sorarsanız, elbette her yerde petrol arayabiliriz-Mining Monitor dergisi Mart 2001".

Ortalıkta dolaşan dedikodular ise bu kararın çıkması için şirketin bir yığın ABD'li politikacıyı kuzular ve Adana

Saddam'ın çevreciliği konusunda bir bilgin yoktur.

Şimdi **Bakü-Tiflis-Ceyhan (BTC)** Boru Hattı projesi gündemde. Boru hattı için bu yılın Şubat ayında BTC Boru Hattı Şirketi kuruldu. Şirket hisselerinin yüzde 25.4'ü BP'ye ait. Kalan paylar da **Unocal, Statoil, TPOA, ENI, Socar, TotalFinaElf, Inpex** gibi petrol şirketleri arasında küçük küçük paylaşılmış.

Onların bir araya gelmelerinde bir gariplik yok. Gelsinler tabii. Ne de olsa mesleklerini icra edecekler. Bu şirket boru hattının Türkiye'deki bölümü için bir **"Çevresel Yatırım Programı"** başlatıyor. Programın temel amacı **"Boru hattı güzergahı boyunca biyolojik çeşitliliğin teşvik edilmesi ve korunması adına çeşitli faaliyetlerin hayata geçirilmesini sağlamak"**. Fevkalade!

Program için yaklaşık 4 milyon Dolar ayrılmış. Proje çağrısı sivil toplum kuruluşlarına yapılıyor. Proje konuları da: Aşağı Kafkas Ormanları Ekosiklik Analizi, Önemli Kuş Alanları belirlenmesi, Önemli Bitki Alanları belirlenmesi, Deniz kaplumbağası yumurtlamasına ilişkin program, Akdeniz Foku için eğitim ve araştırma projesi...

Fikir süper! Boru hattı üzerindeki neredeyse tüm nesli tehlike altında olan mahlukatla ilgili bir proje konusu belirlenmiş. Bundan iyisini kimse düşünemezdi.

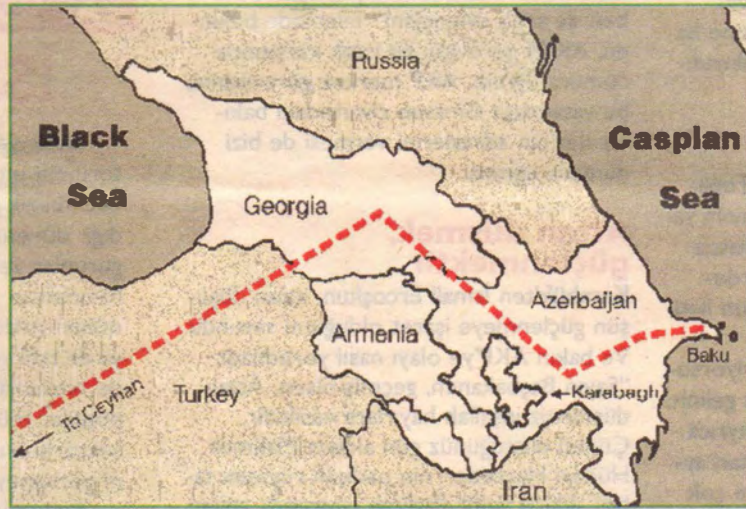
Boşuna **Financial Times** gazetesi BP'yi çevreye en çok saygı gösteren şirket olduğunu ortaya çıkartmadı, var yani bir bildikleri. Hatta **Financial Times** bu saygı meselesinde gösterge olarak da BTC Projesi gösterilmiş. Nasıl ama?

Gerçi bazı uluslararası insan hakları ve çevre örgütleri BP'nin hiç de böyle bir şirket olmadığını, aynı boru hattının Gürcistan'da Milli Parkın içinden geçtiğini söylüyorlar ama **Financial Times**'dan daha iyi bilecek değiller herhalde.

Üstelik bu bizi ilgilendirmiyor. Bilenler ve erenler meclisi kararları vermiştir mutlaka.

Bizi ilgilendiren, bir yandan küresel ısınmaya ve fosil yakıtlara karşı kampanyalar yapıp, petrol savaşlarını kınayan, kahraman sivil toplum kurumlarımızın, diğer yandan da petrol şirketleri için yıkama işlerine girişmeleri. Pek çok bilinen çevre derneği projeye teklif sundu. Bu derneklere şimdi nasıl güvenip de memleketin doğasını teslim edeceksin? Yarın boru hattında bir çevresel sorun çıkarsa sorumluluğu üstlenecekler mi? **İskenderun körfezinde** gemi trafiği artıp, kaplumbağa ve fok alanları tahrip olunca, paraları alıp projeler yapan erenler ne diyecekler?

lyi ama niye, niye yapıyorlar bunları?

kebablarla beslediği. Bu konular bir ara dedikodu boyutunu aşmış, İngilizlerin **Independent** gazetesinde bile konu oldu, **"Kimlere ne gibi yardımlar yapıldı"** şeklinde.

Neyse Amerikalı senatörlerin yediklerini bir yana bırakalım da, bizim çevreci petrolcülerimizin çalışma yöntemlerine bir el uzatalım. Öncelikle, bu yıkama yağlama işlerinin püf noktasının elleri ıslatmamak ve deterjan bulaştırmamak olduğunu söylemek gereklidir. Temizlik imandan geldiği için, bu gibi işlerde imanı ve inancı daha zayıf olan sivil toplum örgütlerinin, ücret mukabili kullanılması tercih edilir.

Sivil toplum kurumlarının kullanılmasının çok değişik avantajları vardır. Her şeyden önce, STK'ların sivil örgütler oldukları ve halkı temsil ettikleri gibi bir genel kabul vardır. Örneğin BP kalkıp **Saddam** zamanında **"Biz Irak hükümetine aşağı Mezopotamya sızlıklarını korumak için destek veriyoruz"** dese bu batı ülkelerinde ters teper. Ama **"Mezopotamya Sızlıklarını Koruma Derneği'nin projesini destekliyoruz"** derse sempatiyle kabul edilebilir. Bu derneğin kurucularının Saddam ve ailesi olması kimseyi ilgilendirmeyecek kadar küçük bir ayrıntıdır sonuçta. **-Dikkat! Bu bir örnektir,**

Ünlü petrolcü Exxon, Kaplanları Koruma Fonu oluşturdu, nesli tehlike altındaki kaplanların korunmasına paralar veriyor. Logosunu da kaplanlaştırdı. Daha ne olsun? Shell, Business Week ve Times dergilerine, National Geographic kanalına verdiği ilanlarda şirketin artık yenilenebilir enerji kaynaklarına yöneldiğini ve "Yağmur ormanlarını koruduğunu" anlatıyor sürekli. Financial Times gazetesi BP'yi çevreye en çok saygı gösteren şirket olduğunu ortaya çıkartmadı. Gerçi bazı uluslararası insan hakları ve çevre örgütleri BP'nin hiç de böyle bir şirket olmadığını, aynı boru hattının Gürcistan'da Milli Parkın içinden geçtiğini söylüyorlar ama Financial Times'dan daha iyi bilecek değiller herhalde. Ya Bakü-Ceyhan Boru Hattı. Onu da "yeşilliyorlar" şimdi...

Bir buluşma, bir hatıra, bir mübalağa

Beşiktaş'ta vapur iskelelerinin önündeyim. **Selim Gürselgil**'i bekliyorum, daha doğrusu o da benim için bakıyor. Birbirimizi tanımıyoruz. Bende haberleşme cihazı yok, ankesörlü telefonlardan birine koşturdum. Bir elimde numara, diğ erinde kart, ayrıca röportajı kaydetmek için teyp, defter; bin parçaya bölünmüş vaziyette ahizeyi tutuyorum. **Gürselgil**, kulübenin içinde can çekiştiğimi görünce yardıma koştu.

Ne yapalım
nerede
oturalım
faslından
sonra,
Ortaköy'de
karar kıldık.
Sahildeki çay
bahçelerinden
birine oturduk.
Çay söyledik,
bir yandan
muhabbet ediy-
yoruz. Bu arada
ufak bir çocuk

görevlendirmişler,
ha bire küllük
değiştiriyor. Yalnız, bizim masa bu
veledin sayesinde rahat yüzü görecektir
gibi değil. Ben bir taraftan, Nuh-u
Nebii'den kalma teybime güvenemiyorum,
diğer yandan bu pic; değiştirdiği
her küllük paranoyak ortamda kaseti
bitmiş verici etkisi yaratıyor. Hepsinden
öte pür dikkat kesilmem gereken bir
İBDA röportajı dört nala koşturuyor
masada...

Her neyse, konuşmamız bitti, işin hesap faslı var. **Selim** davrandı ama ben **“Dur yahu, olur mu öyle şey”** diyorum. Bir

yandan da parayı hangi cehenneme koyduğumu bulamıyorum. Tam, bilerek ağırdan alan çakal pozisyonuna düştüm. Hayır hesap da bu gibi yerlerde kalın gelir, onu da **Selim** bilmiyor. Adam astronomik bir şey söyledi zaten, ikimizin parası mevzu bahis miktarı ancak karşıladi. Konuştuklarımız geçen hafta sizlere yansıyanlardan fazlasıydı aslında; sonrasında şöyle bir şey oldu:

IBDA lideri Salih Mirzabeyoğlu'nun "Zihin kontrolü" ile alakalı söylediklerini çoktandır ilginç buluyordum. Biraz ondan bahsettim. Bir kitap çıktığını, sitelerinde de konuyla ilgili makalelere yer verdiklerini söylediler. Ben de "Tüh be, keşke bir de bizim hocayla konuşsaydınız" dedim. Hocam,

Dr. Ümit Sayın. Mevzuya neredeyse ömrünü vakfetmiş, sayısız televizyon programında bilirkişi pozisyonunda. Sonuçta bir vakadır, onun da ilgisini çeker diye düşündüm. Anlayacağınız, post-modern bir işgüzarlık yapmak istedi canım. İbdacılar da sıcak baktıklarını söylediler. Ertesi gün konuyu Ümit hocaya açtım. Olumlu baktığını söyledi. Ben de “iyi” dedim kendi kendime. İlk fırsatta bir ortam yaratayım da, iki tarafın da gönlü olsun. Üç beş gün sonra Milliyet’ten aradılar. Malzeme sezmişler, işleyecekler belli. Ben “Ahmet Altan Konferansı”

örneğindeki bir sabıkanın parçası olmak adına, en baştan hikayeyi anlattım. Bunun bu temelde bir görüşme değil, bir röportajın doksan artı üçüncü dakikalarında sarf edilmiş bir dilek olduğunu ilettim.

Çarşamba günü Milliyet, birinci sayfadan vermiş. **“İbducılar, Adli Tıp’a başvurdu”** Avukatlar görüşme talebinde bulundu. El-insaf kardeşim. Benim dışımda bir

gelişme yoksa, -ki haberin akışı onu gös-
teriyor, avukatlar diyor, kim, hangi
avukat ne zaman belli değil- mesele
anlattığım gibidir.
Yazık, Milliyet bu yolda klasikleşiyor.
Röportaj esnasında minik bir servet
ödeyerek içtiğimiz sallama poşet ürünü
çayların, sallama bir haber yolunda ince
aksesuar görevi üstleneceğini hangimiz
bilebilirdik...

IBDA-C'nin beynine 'beyin kontrolü'

Aşırı dinci örgütün lideri Salih Mirzabeyoğlu, işlediği bütün suçları 'kendisine beyin kontrolü yapılmasına' bağlayıp Adli Tıp'tan yardım istedi

ÖNAY YILMAZ İstanbul

ABD Wisconsin Üniversitesi'nde nörobilim üzerine araştırmalarda bulunan İstanbul Üniversitesi Adli Tıp Enstitüsü Öğretim Üyesi farmakolog Yrd. Doc. Dr. Ümit Sayın, yasadışı örgüt İBDA - C'nin lideri Salih Mirzabeyoğlu'nun (Salih İzrek Erdis), kendisine beyin kontrolü yapıldığı gerekçesiyle institüdeki uzmanlardan yardım istediğini söyledi.

Niyeti başka mı?

Halen hapiste bulunan İBDA - C lideriyle görüşeceğini belirtti Sayın, "Eğer böyle bir kontrole tabi tutulmuşsa mutlaka ortaya çıkar. Bunu istemesinin bir nedeni de, aldığı cezadan kurtulmak, ya da hafiflemek olabilir. Yani kendisine beyin kontrolü yapıldığı, bu nedenle istediği iddia olarak birçok suçları işlediğini iddia ediyor. Bunu

Arşivimizde ayrıca eski ciltlerle beraber Hacı
Mecidi'nin bizzat döşediği bir talebi var" dedi.

Sanal uyusturucu modası

Zihin kontrolü konusunda dünyada kullanılan 145 tane kimyasal madde ve ilaç bulunduğunu belirtiyor Seyran. "Bu ilaçların ve kimyasal maddelerin listesi var. Bunların bir kısmı kontrolü beyazdır, bir kısmı ise gizlidir" diyor. İnsan beynindeki bilginin dışarı dışarı geliyor. Bazıları beyin bölgesi yerleşimin farklı olduğunu söylüyor. Hafızası, il ve yeni bellek tarafından ilerde da var. Hatta şifalıdır mada "dijital drugs" diye bilinen sual yapılmıştır ilerde. Bunlar birer birer araştırılıyor. Olaylar, Olaylar. Bunları gören bir yapılmıştır. Alınan gibi oluyor" diye konuşuyor.

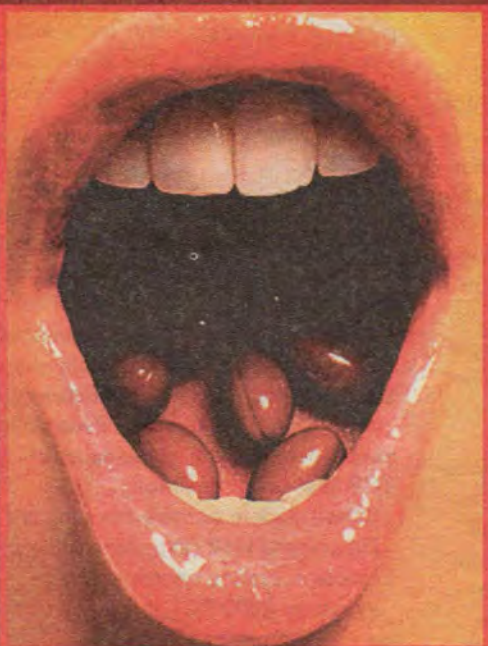
Ersever'in ölümü şüpheli

Bu araçların Türkiye'de de 1960-70'li yıllarda
konst gerilla tarafından kullanıldığı iddialarının
gündeme geldiğini belirten Sayın
sunları söyledi:

"Net bilgi yok ama orijinal Ce
Ermen'er hakkında ya maddeleer
verildiği saptanmış. 70 lilyarda
bir CIA ajanı, Türkiye'de yakışık
10 bin tane LSD'nin emdirildiği
büyük taşgöçlere yakışandır ve
ama birbiri."

Nazilerden miras

CIAn bunları yaygın şekilde kullandığını ileri süren Sayın, "Bunlar Kanıtanma Durumda. Örneğin BZ kodu ile ilaç veriliyor. Ben bizzat çabışım bu ilaç üzerinde. Her ne kadar da, şiddetli hastalar, Sayın da onları da üzerinde derinleşir. İlaçları tıbbi olarak da müf harikaları oluyorlar ama kontrolü yolumuzun Naciye'ye geçiyor."

NIHAL ATSIZCILAR'IN TEHDİ-
TL- Ekşi sözlükçülerle nihalatsiz.org-
çular birbirine girdi. Nihalatsiz.org si-
tesinin forumuna dikkat çekerek,
"Yazılanlar çizilenler akıl almaz" yo-
rumunu yapan sözlük yazarlarına, ay-
nı gün içinde forum kullanıcılarından
tehdit geldi. Ekşi sözlüğün gerginlikle
ilgili sayfasında, ayarlı olmayı savunan-
lar da var, karşılık verenler de. niha-
latsiz.org'da Ekşi Sözlük'e hitaben ya-
zılan bir yazıda "Atatürk'ün bir sözü
vardı, fakat şimdi unuttum" girişinden
sonra bu sözün örnek alınması dileği-
ne de dikkat çekmek gerek.

KORKU DOLU BİR BAĞDAT-

Haziran ayının sonunda Uluslararası Af Örgütü'nün insan haklarını araştıran heyeti ile Bağdat'a giden ve bir ay süreyle Bağdat'ta kalan UAÖ Türkiye Şubesi Başkanı Özlem Dalkıran, Bağdat'ta "korku"nun egemen olduğunu söylüyor: "İnsanlar üç yönlü tehdit

altında: Koalisyon güçleri, direniş güçleri ve sokak çeteleri... Herkes birbirinden korkuyor ve saldırının nereden geleceğini bilemiyorlar."

GUANTANAMO KAMPI'NDA
BİR TÜRKİYELİ- İnsan Hakları ve
Mazlumlar İçin Dayanışma Derneği
(MAZLUMDER) İstanbul Şubesi yö-
neticileri, Amerika Birleşik Devletle-
ri'nin (ABD) Guantanamo'da zorla
tuttuğu Murat Kurnaz'ı getirmesi için
Türkiye Cumhuriyeti hükümetine ile-
tilmek üzere, İstanbul Valiliği'ne di-
lekçe verdi. MAZLUMDER Hukuk
Komitesi Başkanı Avukat Mustafa Er-
can, Dışişleri Bakanlığı'nın diplomatik
müeyyide oluşturacak ve Murat Kur-
naz'ın bireysel haklarını koruyacak
etkin yollara başvurmasını istedi.

YİNE BİR VİRÜS HORTLADI-
"Lovsan" adlı bir virüsün dününden itibaren internette yayılmaya başladığı ve Microsoft'un Windows işletim

programının değişik sürümlerinin yüklü olduğu bilgisayarlara bulaştığı bildirildi. "Blaster Worm" adıyla da bilinen "Lovsan" virüsünün, ABD'de etkilediği bilgisayarların sayısının 24 saatten kısa bir sürede iki katına çıktığı, virüsün ABD'de 125 binden fazla sisteme bulaştığı, bu arada yeniHarman'a da sığırdığı ve bertaraf edildiği belirtildi. Virüsün Japonya'daki bilgisayarlara da ulaştığı, bunun Japonya'da yılbaşından beri en hızlı yayılan virüs olduğu açıklandı. Uzmanlar, Windows işletim sistemi kullanan tüm kullanıcılara, Microsoft'un internet sitesinden indirilecek güvenlik yazmasını yüklemelerini tavsiye ediyor. Yetkililere göre virüs, kullanıcının hiçbir müdahalesine gerek duymadan bilgisayara bulaşabiliyor. Virüs, tıklanarak açılması gereken ekli bir belge halinde gelmiyor ve çok hızlı yayılıyor.

Bir saldırganın planlı bir saldırıyı nasıl yaptığını aşama aşama kurgulayacağız. Burada anlatılan işlemler bir saldırganın uzaktan bir sisteme nasıl saldırdığını gösterecek. Saldırganların saldırı biçimlerini ve yöntemlerini öğrenmemiz, kendi sistemlerimizi korumamıza yardımcı olur. Asla nereden geleceğini kestiremediğimiz ve bilemediğimiz bir saldırıyı önlememiz mümkün olmaz. Bu nedenle UNIX ve servisleri az da olsa inceleyerek yapılan bir saldırının aşamalarını göstermek istiyorum. Günümüzde güvenlik önlemi alınmamış site yok sayılır ancak bu denemelerde saldırının güvenlik duvarı olmayan!!!! bir siteye olduğunu varsayıyoruz. Microsoft sistemler için özel teknikler taktikler gerekmiyor. Zaten, J yazılım kendi içerisinde yeterince bug ihtiva ediyor.. Biz şu an UNIX sistem açısından saldırıları inceleyeceğiz.

I. Hedef Ağ hakkında bilgi toplama

Saldırganın yapacağı ilk iş, saldırı yapacağı sistemi incelemek, işletim sistemleri donanım yapıları, ağ temelleri ayarlar ve güvenlik önlemleri ve root erişimine hakkı olan sistem yöneticisini tanımak.. (Dünyaca ünlü hacker Mitnick'inki gibi sosyal mühendislik değil...) Ancak tıpkı tecavüzler gibi hackerlar da bir biçimde ve genellikle!!!! ilişkilendiği bir sistemi hedef seçer.

Hacker, sistem hakkında bilgi toplamak için aşağıdaki teknikleri kullanacaktır:

A) Ağda bulunan tüm sistemlerle ilgili bilgi toplamak için bilgisayar (host) sorgusu çalıştırılacaktır. Host Komutu Alan Adı Sunucusu (domain adı sunucularını=DNS servers) sorgulayarak ağ hakkındaki bulunabilecek tüm bilgileri toplar.

Alan adı sunucusu o alan adı ile ilgili bir çok bilgi tutarlar, asıl amacı alan adlarını IP numaralarına dönüştürmektir ancak aynı zamanda o sistemin donanım ve üzerinde çalışan işletim sistemi gibi bilgileri de saklarlar. nslookup komutu bir DNS sunucusunu sorgulamak için kullanılan komuttur. Host komutu da nslookup komutuna benzer ama daha açıklayıcı ve ayrıntılı bilgi verir. Bu nedenle host komutu en tehlikeli on komut listesinde yer alır!

Bu ekran çıktısından da görüldüğü üzere host komutu ağ ile ilgili olarak ağdaki bilgisayarlardan bilgiler alınmıştır. Kısaca ağda bulunan bilgisayarların IP numaraları, işletim sistemi ve donanım bilgileri öğrenilebilmektedir.

Eğer ağızda bir güvenlik yok ise (firewall, ACID*snort) ağızdan tüm bilgilerini herhangi bir internet kullanıcısı alabilir.

Alan adı sunucu DNS sorgularının dışardan erişimi tamamen engellenebilir. IPF, IPFW yapılabilir ve ağdaki güvenlik duvarı konfigürasyonları ile DMZ bölgenize kötü niyetli erişimi tamamen kapayabilirsiniz.

DNS sunucusunu (BIND sunucusu) konfigüre etmek için /etc/named.conf dosyası kullanılmaktadır. (ancak BIND bir böcük yuvası olduğundan. DjBDNS şiddet ile tavsiye edilir). Ağları güvenli olarak kurgulamak tamamen bir beceri ve elbette ki bilgi işidir. Saldırının nereden ne zaman geleceğini kestiremeyen bir güvenlikçinin vurgun yememesi mümkün değildir. Aşağıdaki saldırı teknikleri tamamen güvenli Nasreddin Hoca'nın türbesi gibi Ağlarda geçerlidir. Aksi koşulda neden PING, FINGER, TELNET gibi kapıları açık bırakalım ki????? Deli miyiz biz gelin ağız emrinize amade dir yapalım?

B) Standart WHOIS sorgusu. Bu soruyla saldırgan o sistemin teknik sorumlusunun bilgilerini almak için kullanır. Bu kişinin e-posta adresi fazla önemli gibi görünmesinde de bu adres sistem hakkında çok önemli bilgiler toplamak için kullanılabilir. Ancak bu bilgileri ripe.net yada netsol yada dns.metu.edu.tr den alabilir.

C) Sistem Yöneticisinin e-posta şifresini alabilir. Ağa girebilir. Ancak gmail kullanırlarsa sanal kullanıcılar ile zaten şifre gitse bile sorun olmaz.

Sistem yöneticisinin e-posta adresi

nabilecek hesapları da izlenebilir.

Finger: Saldırgan finger ve ruser gibi komutları kullanabilir. (Ki zaten admin bunlara izin vermişse hacklensin artık ne diyim) Bildiğiniz gibi finger komutu sisteme giriş (login) olan kullanıcıları göstermektedir. Ayrıca finger sistemde olmayan bir kullanıcının en son nereden (hangi hosttan) giriş yaptığını da gösterir. İşte yöneticinin en son giriş yaptığı sistemlerdeki adresi de takip edilerek bu kişiyle ilgili diğer bilgilere erişmeyi deneyebilir. Demek ki Finger başımıza iş açacak bir servistir, acilen kapatılması gerekir.

Saldırgan hedef seçtiği, saldırdığı sistemde şüphe uyandırmamak için Internet'te yüzlerce sitede bulunabilecek "finger gateway" lerini kullanacaktır. Bu sunucular bir web sayfasından, kullanıcıdan finger sorgusu gönderilecek olan sunucu adresini alır ve o sunucuya finger sorgusunu yollayarak yine sonuçları ekrana getirir. Böylece saldırgan kullandığı gerçek IP numarasının sal-

ze gönderdiği cevap satırıdır. SMTP 250 dönüş değeri başarılı bir işlem olduğunu ve posta sunucusunda reni kullanıcısının tanımlı olduğunu ve e-posta adresini bildirir. Eğer sunucuda bu kişi yoksa, sunucu 550 dönüş değeriyle hata verecektir. Böylece o posta sunucusunda bu kullanıcının tanımsız olduğu bilgisini edinmiş olacağız.

vrfy reni

500 reni... User unknown (kullanıcı tanımsız)

Geçmiş yıllarda en yaygın ve sunuculara öntanımlı (default) olarak sendmail yüklü gelmekte idi ve açık kaynak kodlu OS'lar beraberinde 2000 yılı itibari ile güvenliğinin önemi anlaşıldı ya da anlaşılması yaygınlaştı diyim dolayısı ile sendmail bugları listelerde anons edildi. Bu da elbette güvenlik istelerini günü gününe takip eden script kiddie lerin işine yaradı açıkcası.

Aşağıda sendmail açıklarından söz eden sitelerden örnekler verdim ilgililerine, haberdar olmayanlara..

<http://www.cert.org/advisories/CA-2003-07.html>

<http://ciac.llnl.gov/ciac/bulletins/g-09b.shtml>

<http://www.nwfusion.com/newsletters/bug/2003/0331bug1.html>

sendmail'in sürümlerine göre "exn ve vrfy" komutları çalışmaz. Dilenirse siz de çalışmamasını sendmail konfigürasyon dosyasından engelleyebilirsiniz. Fakat 8.0'dan önceki sürümlerde. Bu komutları iptal edemezsiniz. Ancak 8.6.x ve 8.7.x sürümlerinde sendmail patch(yama) ile bu komutları kullanılamaz kılabilirsiniz.

Sendmail konusunda yapılacak ve söylenecek çok şey var

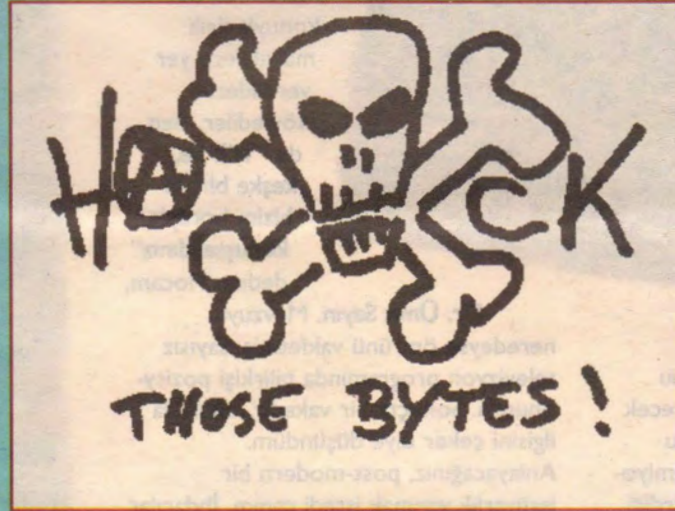
ama yamalamadan (patch) sendmail kullanmak yerine saldırganınıza bir kullanıcı hesabı açın da uğraştırmayın insanı. Patch konusunda daha sonra detaylı bilgileşiriz.

II. İşletim Sisteminin Belirlenmesi

Saldırgan sistem yöneticisi ve ağ hakkında gerekli bilgileri topladıktan sonra saldıracağı ağda bulunan bilgisayarların işletim sistemlerini (OS) ve sürümlerini belirlemek ister ki ona göre bir araç kullanacaktır. Her bir işletim sisteminin açıkları ve betikleri farklıdır.

Ağlar farklı donanım ve yazılım yapısına sahip, farklı işletim sistemlerinde çalışan ekipmanlar ile işletiliyor olabilir. Eğer bu kurumsal ağda bir güvenlik politikası belirlenmemişse risk oranı yüksektir; çünkü karmaşık sistemlerin açıkları da fazla olur. Saldırgan işletim sistemlerini belirlemek için ftp, telnet gibi servisleri deneyebileceği gibi bir betik ya da bir araç da kullanabilir. TCP Sequence Prediction:

```
Class=random positive increments
Difficulty=14168 (Worthy challenge)
Remote operating system guess:
Windows 2000 RCI through final release
Nmap run completed — 1 IP address
(1 host up) scanned in 10 seconds
Bu sistem bir Windows 2000 dir..
C:\>nmapnt -O -p 1-100 foo.norberg.org
Starting nmapNT V. 2.53 by ryan@eE-
```


dırdığı sistem loglarında görünmesini engelleyebilir.

Elbette ki IP saklamak için tek ve en gerçek uygulama değildir. Kurban sistemin yöneticisi, finger gateway sunucusunun sistem yöneticisi ile iletişerek saldırganın gerçek IP adresini elde edebilir.

Diğer bir yöntemse finger yönlendirme işlemidir. Daha önceki bölümde gördüğümüz gibi, saldırgan bir finger.

finger reni@enderunix.org@banaric-sannane.com

Finger bir sistemdeki kullanıcıların listesini çıkarmak için kullanılan tek yol değildir. Bundan başka, güvenlik dünyasında çok fazla güvenlik açığı bulunmasıyla meşhur olan sendmail programı da kullanılabilir. Ve daha epeyce güvenlik açığı bulunan servisler güvenlik sitelerinde anons edilmekte, izleyen script kiddie'ler de bu tool'ları kullanarak sistemleri kırmaktalar.

Bunu test etmek için bir SMTP(Simple Mail Transfer Protocol) sunucusuna telnet etmek yeterlidir. Örnek olarak;

telnet mail.enderunix.org 25

Bu komut enderunix.org posta sunucusunun 25 numaralı portuna telnet (23 numaralı port) bağlantısı yapar. SMTP mail göndermek için kullanılan bir protokoldür. Ancak telnet yapıldıktan sonra SMTP sunucusunun izin verdiği (mail from, rcpt to, data, quit gibi) bir dizi komut kullanılabilir. vrfy ve expn gibi iki komut kullanıcılar hakkında bilgi vermektedir. Bu komutlar sistemde bulunan bir kullanıcı ID'sini onaylamak için kullanılırlar.

Buradaki 2 satır smtp sunucusunun bir

SALDIRI TEKNİKLERİ

ye.com
eEye Digital Security (
<http://www.eEye.com>)
based on nmap by fyodor@insecu-
re.org
(www.insecure.org/nmap/)
Interesting ports on foo.nor-
berg.org
(192.168.5.1):

(The 95 ports scanned but not
shown

below are in state: closed)

Port	State	Service
21/tcp	open	ftp
22/tcp	open	ssh
23/tcp	open	telnet

ve bu da HU-UX Yani Hawlet
Packard Sunucular için yazılmış
UNIX versiyonu.

İşletim sistemini de belirledikten
sonra saldırganın şimdi bu sistemle-
rin güvenlik açıklarını anons edilen
listelerden ve sitelerden bulması ge-
rekiyor. Ardından tabi ki bulduğu
bu açığın yamalanıp yamalanmadığı-
na (pacth) göre bir açık buluncaya
dek tarama yapması gerek.

III. Güvenlik Açıklarının Aranması

Saldırgan saldıracağı sistemlerin
listesini çıkardıktan sonra her bir
platform için bilinen açıkları Inter-
net'te aramaya başlayacaktır. Ara-
malar yaparak işle-
tim sistemleri üzerinde ça-
lışan servislere göre arama
yapsa bulur..

Sendmail, BIND, PHP
nuke, Apache, SSH vs vs..
arar ve bulur.. AIX , HP-
UIX, IRIX

<http://www.cert.org>
[cus.com](http://www.securityfo-</p></div><div data-bbox=)

gibi pek çok site bulunmaktadır.
Bu programlar genellikle bir ka-
buk (shell) ya da C programı şeklin-
de yayınlanmaktadır. Bu prog-
ramları, gerekli değişiklikleri yapa-
rak saldırgan kendi sisteminde der-
leyip çalıştırabilir.

IV. Test Saldırısı Yapılması

Artık bu noktada saldırgan kafa-
sını netlemek amacı ile önce kendi
sistemlerinde, sözü edilen açıklar
üzerine deneme saldırıları yapar.
Elbette ki saldırganın çok renkli, çe-
şitli ve ciddi maliyetli bir ağı olması
gerek ki her sistemi bulundurabilsin
ya da sadece elindeki işletim sistem-
lerine uygun ağlar arayacak))) Şaka
bir yana gerçekten zengin bir ağı
olması gerek ki test saldırıları ger-
çekleyebilsin. Düşünün ki IRIX, So-
laris, Hp-UIX, AIX bunlar pahalı sis-
temlerdir. Ayrıca açık kaynak kodlu
FreeBSD, OpenBSD ve Linux lar
vardır ki bunları elde etmek ücret-
sizdir. Saldırgan için açığa kavuşması
gerekten 3 durum vardır. Ki saldırı
için son derece önemlidir.

-Saldırılar saldırı yapan tarafın-
dan nasıl görünüyör,

-Saldırılar kurban tarafından na-

sıl görünüyor,

-Saldırgan saldırıda bulunduğu
bilgisayarlardaki log'ları inceleyerek,
karşı tarafta saldırı ile ilgili nelerin
olup bittiğini anlar. Bu şekilde sal-
dırgan karşı sistemde saldırıdan ka-
lan izleri bilir. Eğer IP'sini bırakmış-
sa partiye giden kül kedisinden feci-
dir hali, bu iş cam ayakkabıyı bırak-
maya benzemez. Beyaz atlı, FBI ka-
pılarına dayanır. Kül kedisi ile tek
benzer yanı da her ikisi de bir öy-
künün kahramanı olurlar.

Aslında İnternette bu işlemleri
değişik sistemler için otomatik ola-
rak yapan betikler (script) vardır.
Ancak güvenilirliği test edilmelidir.
İsrar ediyorum kül kedisine dönme
ihtimali yüksektir.

V. Saldırıda kullanılacak araçlar

Saldırgan zaten işletim sistemini
ve anons edilen açıklarını tespit etti
ve biraz yatırım yapılabiliyorsa, ben-
zerini kurduğu ağında denemelerini
yapmış ve kullanacağı araç gereçleri
belirlemiştir. Bu araçlarda kurban
ağıdaki OS ve üzerinde çalışan ser-
vislere göre tespit edilir. Port tara-
yıcı kullanır ve açıkları tespit eder.

Bir sistemi taramak için kullani-
labilecek araçlarla ilgili bilgilerden
örnekler de sunmak istedim.

VI . Saldırı Stratejisinin Bellirlenmesi

Saldırgan edindiği bilgiler ile ağı-
daki zayıflıkları tespit edince nere-
den ve nasıl saldıracağını kesinler,
donanım ve ağ tasarımına göre en
zayıf noktadan saldırır.

SONUÇ

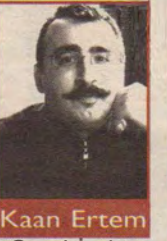
Burada amaç saldırgan olmaya
teşvik ve destek değil. Ancak elbet-
te iyi bir sistem yöneticisi olabilmek
ancak saldırı tekniklerini bilmekle
olabilir. Nereden ve nasıl geleceğini
kestiremediğiniz bir saldırıya da ber-
taraf edemeyeceğiniz kesin..

Global savaşlar ve ülkelerin te-
rörist diye bombalandığı dönemler-
de ve körfez savaşından beri de sa-
vaşın online izlenmesi gibi bir du-
yarsızlığın yapıldığı ile insanlık en az
nükleer felaketler kadar siber savaşı-
lar ve siber felaketlerin de kapılarını
ardına dek açtılar. Düşünün ve ha-
yal gücünüzü kullanın, size kim en-
gel olabilir ki? Düşünün, sensörler
akıllı TV'ler akıllı evler ve ev araç

gereçleri... eeeeeee geri-
sini size bırakıyorum, ger-
çekten yerinden kalkma-
dan neler yapılabilir? O
zaman insansız uçaklara
da hassas radarlara da ge-
rek dahi kalmadan toplu
katliamlar yapılabilir..

Neyse ki hackerların ha-
yal gücü benimki gibi ça-
ğırıyor... <https://rantey.org>

Gündemden gündeme

Kaan Ertem

Geçen hafta gündeme iki düğün haberi düştü. Biri Cemil İpekçi
evlendi mi evlenmedi mi tartışması, diğeri de Başbakan'ın oğlu-
nun düğünü..

Burası ne tuhaf bir memlektir ki böylesine zıt iki olay ay-
nı anda gündeme girmeyi başarabiliyor. İnsanlar böylesine birbi-
rine zıt iki olayı görsel ve yazılı medyadan aynı anda takip edebi-
liyor.

Asıl tuhaflık düğün esnasında Berlusconi'nin nezaketten geli-
nin elini öpmek istemesi ve gelinin de elini çekmesi oldu.

Görülen o ki, düğünün protokolüyle ilgilenen beş yüz tane
adamdaki bir tanesi bile gelin kızıma, elini öpmek isteyen kişinin
İtalya Başbakanı olduğunu ve bu adamın el öpmesinin bayram
tebriği değil de uygar toplumlarda sıkça kullanılan ince bir saygı
ve nezaket davranışı olduğunu anlatmamış.

Hayır, durduk yerde adamların kafalarındaki Türk kadını ima-
jı da allak bullak oldu. Birisi gidiyor Eurovision'da birinci oluyor,
birisi Atletizm'de rekor üstüne rekor kırıyor, birisi de elini çeki-
yor!. Biri öyle biri böyle.. Kafaları karışacak.. Ulan diyecekler bu
nasıl bir memlektir, bunlar nasıl bir millettir böyle!

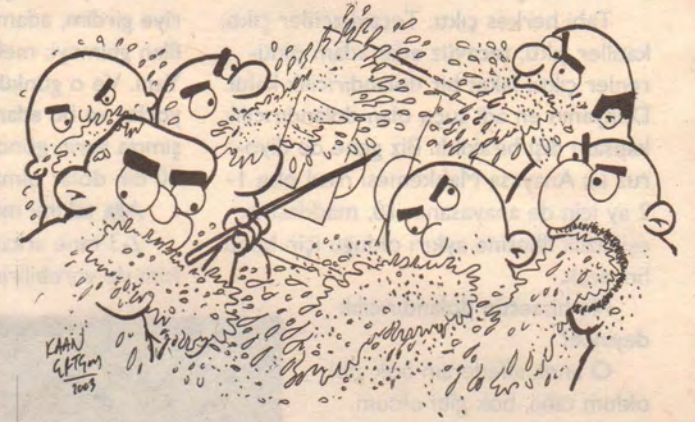
Neyse, herkesin yaşam şekline saygım var.

Gelelim asıl gündeme.. Kısa bir aradan sonra Süper Lig başla-
dı.. Aslında ne zaman bitti ne zaman başladı tam anlayamadık
ama olsun. Geyiklerin konuları da hemen Futbol'a döndü.

Profesyonel geyikçinin iki ilacı vardır; biri politika, diğeri fut-
bol..

Yurdum insanı, yaşadığı ülkenin sorunlarına kendince bir çö-
züm yolu bulur. Ama bunu yaparken devamlı olarak "Kolay yol-
dan nasıl zengin olurum?" şeklinde bir arayış içindedir. Yani ülke
sorunlarına çözüm bulacağına kendi sorunlarına çözüm bulsa
belki daha hayırlı olacaktır ama..

Futbol için de her zaman hazır bir geyiği vardır yurdum insa-
nının.. Vardır da bunun yeri ve şekli değişim gösterir. Örneğin iş

adamlarının aralarında yaptıkları futbol geyiğiyle kahve adamları-
nın yaptıkları farklıdır.

Ligin başlamasıyla birlikte "Kusan Adamlar" da yeniden orta-
ya çıktılar ve televizyonlardaki, gazetelerdeki yerlerini aldılar. Si-
lahlarını döşendiler. Şimdi Mayıs ayına kadar onların kusalmarını
seyredeceğiz. Kusan adamların önüne ne koyarsan koy, hiçbir
şeyi beğenmiyorlar. Futbolcu g.tüyle gol atsa yine de yaranamı-
yor bunlara..

Bütün bunlar olurken Fener'in üç gol yiyerek ve daha kötü-
sü yenilerek Lige başlaması, insanlara "N'oluyo lan?" dedirten
bir diğer olaydı. Tabii Kusan Adamların ekmeğine de yağ sürdü
bu yenilgi. Artık Şubat ayını beklemeden -tahminim Ekim ayı ci-
varı- Fener'e bir olağanüstü Kongre yaptırılar. Bu adamlar Fe-
nersiz olmaz.. Fener bunların ekmeğidir.

Hiç alakasız bir konu ancak değinmeden edemeyeceğim, şu
aralar İstanbul'un iki yakasında da harıl harıl bir faaliyettir gidi-
yor. Nedeni Metro bağlantılı Raylı sistem.. Yani Tramvay.. Biri
Eminönü-Kabataş arasına yapılıyor, diğeri de Kadıköy ile Moda
arasına..

Düşünce olarak güzel, İstanbul'un çarpık ulaşım sistemine bi-
raz nefes aldıracağını umduğum iki proje bu.. Ancak inşaattan
dolayı daha şimdiden trafik sıkışıklığı insanları bezdirmiş durum-
da. Bir de Tramvay çalışmaya başlayınca nasıl olacak düşünmek
bile istemiyorum.

İstanbul'da yaşamak hem çok kolaydır hem de çok zordur. Şu
satırları okurken "Ulan yine herif lafı döndürdü dolandırdı İstan-
bul'a bağladı" dediğinizi duyar gibi oluyorum.

E bağlayacam tabii kardeşim, herkesin bir geyiği varsa benim
geyiğim de İstanbul'dur..

“Yüzyılın dolandırıcısı”, tahliye olduktan sonraki ikinci hayatını yeniHarman’a anlattı:

Parsadan: Tahliye paramı Tuncay Özkan verdi

Ünlü dolandırıcı Fenerbahçe Asbaşkanı Hamdi Akın’a naylon fatura verdiğini açıkladı!

Bir OKTAY GÜZELOĞLU röportajı

Yani bütün bu olaylar, belalar, vurulmalar... Af geldi... Af gelince ne hissettin, ne oldu? Burdan girelim.

Af gündeme geldiği anda cezaevlerinde bayram başlar zaten.

Aynen.

Ben tek başıma yattığım halde, hücrede bayram başladı. Ondan sonra af başladı zaten, bir anda geçici bir hayal kırıklığı ama biliyoruz ki; tekrar Meclis’e gelecek aynı şekilde cumhurbaşkanına gönderecekler ve imzalayacak, ondan bir şüphemiz yok. Aynen onlar oldu. Orada bir hafta filan rötör yapmış oldu, af çıktı. Ama dolandırıcılık kapsam dışı bırakıldı.

Ciddi misin?

Tabi dolandırıcılık. Sadece dolandırıcılık...

Herkes çıktı ha?

Tabi herkes çıktı. Tecavüzcüler çıktı, katiller çıktı, tecavüz edip adam öldürenler çıktı, fakat bir dolandırıcılık kaldı. Dünyanın en adi suçu olan dolandırıcılık kapsam dışı bırakıldı. Biz gene de diyoruz ki; Anayasa Mahkemesi nasıl olsa 1-2 ay için de anayasanın 10. maddesine, eşitsizlik ilkesine aykırı olduğu için bunu bozacak.

Ne hissettin dolandırıcılık deyince?

O anda affedersin bok gibi oldum tabii, bok gibi oldum. Ondan sonra baba... Ama sadece mahkemeye hakaret cezam var. 2 sene ondan yırtıyorum ve dolandırıcılık cezamnın zaten yüzde 95’ini çektiğim için önümde yatacak, 2 ay gün kalıyor. O güzel ya, son 60 günü sayıyorsun. 5 seneyi bitirmişsin, 60 günün kalmış. Ama para cezam var 15 milyar lira. Yani o parayı bulmam çok zor.

Selçuk, o 15 milyar lira nereden geldi ceza?

O örtülü ödenek davasından işte. Tansu Çiller’i dolandırdığım mahkemeden Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesi’nde yargılandığım davada 6 sene 3 ay hapis aldım. Artı 15 milyar lira da para cezası aldım. O 15 milyar yatırmadığım takdirde, 3 sene daha hapis yatacağım. Yani bu kadar büyük birşey. Neyse o arada benim 3. eşim Canan. Zaten benim Cansel’imin annesi. Eh! İşte biliyorsun; 17 yaşında kızım var kendisinden. O hemen bir kampanya başlattı arkadaşlarımın arasında. Tabii arkadaşlarımın hepsi tel maşa çıktı-

ğı için bir lira toplanmadı.

Niye senin arkadaşlarının hepsi tel maşa mı?

Hepsi tel maşa çıktı. Yani zamanında taşıdığım bütün şerefsiz arkadaşlarım artık bunlara rahat şerefsiz diyorum.

Ne söylersen söyle...

Ha. Hepsi tel maşa çıktı. Ondan sonra...

Yani tel maşadan kastın sen hapse girdin, hiç biri aramadı mı ya..?

Hiç biri hemen hemen aramadı.

Yani orda çektiğin ekonomik sıkıntıları... Belki de sende çok para var biliyorlardı.

Yok baba, benim teneke olduğumu biliyorlar. Paraları beraber yedik zaten. Paraları beraber yedik bu adamlarla. 20-25 sene yedirdiğim insanlar. Şimdi.. İçeriye girdim, adamlar zaten bırak ziyarete filan gelmeyi; mektup bile yazmıyorlar. Yani. Ve o günkü konumumdan korkuyorlar ve bu adam çok ceza yatacak, başımıza yarın gönder 5 bin dolar, gönder 10 bin dolar olmasın diye.

Ağa takımı mı bunların hepsi?

2-3 tane arkadaşım var bunları isim isim de verebilirim, mesela bir tane sarı

musun?

Bugün bile aramıyorlar mı?

Hayır muhitleri değiştirdiler. Bunlar benden daha fazla zengindi. Yani benim o zaman kazandığım rakamlara oranla, daha da fazla durumları iyi olmasına rağmen, her gece bize hesapları kalır. Cenazeyi hep ben kaldırırım. Yani vestiyer parası bile verdimizdim bu heriflere.

Eee! Şimdi toplayalım istersen...

Eski eşim Canan ön ayak oldu, 15 milyar para cezasını toplayacak ki, 3 sene cezadan yırtayım.

Sen şimdi bu adamlara devam edecen mi?

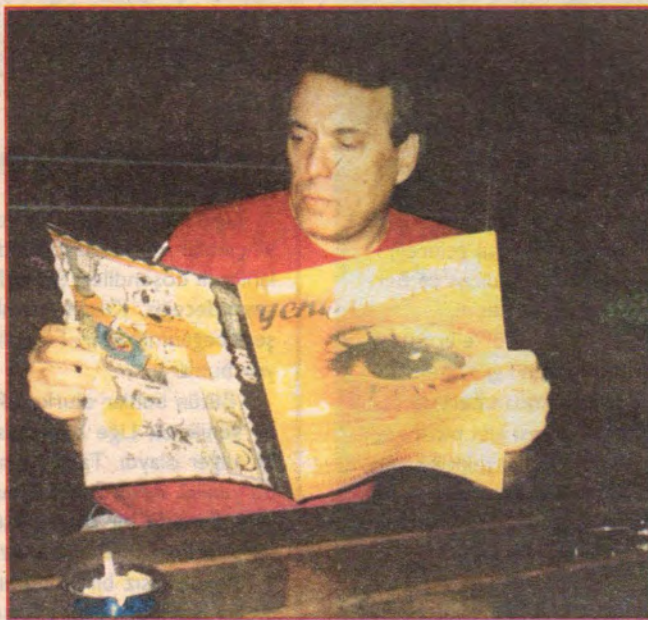
Ona geleceğim. Ama o arada parayı bulmak lazım. Eskiden beni pekçok olayında, defalarca gayri nizami işlerinde kullanmış bir işadamı vardır, Hamdi Akın. Fenerbahçe’nin asbaşkanıydı, Ak-yön Holding. Onu arıyor Canan, hemen bir 5 milyar lira..

Ne gibi işlerde kullandı?

Naylon faturalar verdim zamanında, bazı bağlantılarını ben sağladım, işte alacak malacak konusunda.

Bunları yazıyoruz, senin için bir mahsuru var mı Selçuk?

Sittir et. Onunla şu anda papaz olduk, sonra ben 2001 yılında Ankara’da basın toplantısı yaptım. Herşeyi açıkladım. Ama herif o kadar güçlü ki; medyaya hakim oldu. Yani sadece 3-5 tv kanalında bana haber konusu oldu, diğerlerinde fasa fiso, hiçbir haber bile olmadı. Neyse 5 milyar lira o atıştırdı. Sahte bir isimle şoförüyle yatırttı parayı. Ondan sonra 1 milyar lirayı bir işadamı verdi, bilmem ne filan, işte 7-8 milyar toplandı. 6 milyar açık var sonuçta. Hemen Tuncay Özkan’ı arıyor Canan. O zaman Kanal D’nin Genel Yayın Müdürü. Tuncay Özkan da 6 milyar lira veriyor. 15 milyar lira para toplanıyor ve yatırılıyor. 19 Şubat 2001 sabahı, sabah saat 5.30’da Aydın Doğan’ın korumaları morumları, bilmem ne Kanal D ekibi, 20-25 kişilik geliyorlar bana. Görüntü bile vermeden başka bir kanala, sabahın 5.30-6’sı gibi gidiyorlar cezaevine, hemen beni alıyorlar Ankara aktarmalı bir uçakla İstanbul’a geliyoruz. O akşam ben Kanal D’de Defne Samyeli’yle yaklaşık 35 dakikalık bir canlı yayına katılıyorum.

dediğimiz bir arkadaşım vardı

Mahrusu yoksa ver.

Tabii.. Tabii ki vereyim, mahsuru yok. Aslında bunları deşifre etmem en büyük benim eee...

Sana bağlı...

İnsanlık vazifem...

Tabii sana bağlı...

Tabii insanlık vazifem. Çünkü bunlar toplumda adam sıfatıyla geziyor, anlıyor

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Uğur Dündar bana her akşam 20 kere söz verdi. Bu konuda kendisini kesinlikle tespit etmiş insanım. Ben bu adama, Emin Çölaşan’a çok güvenmiştim. İkisinden de çok büyük darbeler yedim. Neyse bu konuyu...”

Onlara olan borcumu ödüyorum. Efendime söyleyim; bi tomar ümitlerim, umutlarım var tabii ki. O gün Kanal D’nin Genel Müdürü, şu anda Star’da Faruk Bayhan; “Seni talk showlarda kullanmak istiyoruz, ne istersin?” diye sordu. Ben de dedim; “Sizin o düdükler Okan Bayülgen’le Beyaz’a ne veriyorsanız aynı fiyata çıkarım. Onlardan ben daha fazla istemiyorum, ukalalık yapıyorum zannedersiniz” dedim. Kakara kikiri. Makara, bilmem neler filan, herşey çok güzel! Orada röportajımızı yaptık canlı yayında. O gün de Cumhurbaşkanı, Başbakan’ın kafasına Anayasa kitabı atmıştı. Benim şansına işte, o kriz başlamıştı. Şubat krizi. Efendime söyleyim, ondan sonra böyle işte çıktık.

Salladılar tabii seni. Olay değişti.

Tabii tabii. 2-3 gece de Kanal D’nin Ortaklar Caddesi’ndeki yerinin karşısında, güzel bir 4 yıldızlı otelde beni misafir ettiler. Korumalı, morumalı. Ondan sonra bıraktılar peşimi. Sivil hayatımız, özgür hayatımız başladı.

Peki seni ondan sona hiç aramadılar mı?

Kimler?

Mesela şimdi Kanal D aldı seni.

Tamam aldı, işte, işi bitti koydu kapının önüne.

Ondan sonra hiç aramadılar mı ve yahutta sen onları aradın mı?

Ondan sonra birkaç sefer görüştük. Ama nasılsın iyimisin muhabbetleri.

Durumunu anlatmadın mı?

Durumu Uğur abiye, Uğur Dündar’a anlattım. Bana defalarca söz vermişti. “Selçuk 2 ay sonra başlıyorsun, 3 ay sonra başlıyorsun. Senin bu işi şu an piyasada olanların Mehmet Ali Erbil’inden, Beyaz’ından, Okan Bayülgen’inden daha güzel yapacağından adımız gibi emi-

niz” gibi, beni motive edici laflar.

Sana söz verdiler yani?

Uğur Dünder bana her akşam 20 kere söz verdi. Bu konuda kendisini kesinlikle tespit etmiş insanım. Ben bu adama, Emin Çölaşan’a çok güvenmiştim. İkisinden de çok büyük darbeler yedim. Neyse bu konuyu...

Darbe derken..

Sözlerinde durmadılar yani... Adam sana diyor ki; “Selçuk” diyor, “Dinç Bilgin hapisten çıkacak, çıktığı gün ATV’de kadrolusun” diyor. Talk Show yapacaksın. Adam hapisten çıkıyor. Uğur Abi kayıp anlıyor musun? Ondan sonra 2 ay sonra beni arıyor, diyor ki; “Zaten Dinç bey hapisten çıktıktan sonra bir konuda anlaşamadık, ben de ATV’den ayrıldım, biliyorsun” diyor. “Merak etme şimdi başka bi kanalla anlaşmak üzereyim, orada başlayacaksın”, böyle böyle, 2.5 senedir oyaladı.

Oyaladı yani?

Heh. Neyse.

Selçuk; sen bana bu olayda en çok destek olan kişiler diye bahsetmiştin.

Emin Çölaşan ve Uğur Dünder benim olayım patlamadan öncesinden beri bana büyük destek verdiler.

Tamam...

Çünkü hiç yalan söylemediğimi gördüler. Önce inanmadılar, sonra 2-3 saat içinde araştırdılar. Tamamen yüzde 100 inandılar. Ve ondan sonra en ufak yalanıma rastlamadıkları için, beni sevdiler yani. Bir ara kardeş birlikteliği doğdu, güzel.

Şimdi bu kadar terso zaman geçirdin. Sen hiç onları “tersoyum” diye aramadın mı?

Hiç aramadım.

Peki onlar seni aramadılar mı? Durumun ne diye?

Hepsi benim iş yapmadığımı bildikleri halde, bir gün durumun ne diye hiç aramadılar. Ben de onları hiç rahatsız etmedim. Neyse onlar önemli değil. Esas benim 20 sene taşıdığım, sinyalcı arkadaşlarımdan bahsetmek istiyorum. Bunların hepsi muhit değiştirdiler. Hepsinin muhiti bundan önce Beyoğlu’ydü. Özellikle Çiçek Bar’dı. Çiçek Bar’ın karşısında Dursun’un kahvesi var. Maça Kızı Kahvehanesi. Devamlı oraya çıkıyoruz. Sıra-selviler muhitini terkettiler. Benle karşılaşmamak için.

Paraları var ama hepsinin.

Hepsinin var. Hepsi şu anda dolar milyoneri bazında. Hepsi dolar milyoneri, öyle 300-500 milyarlık adamlar değil. Neyse onlar da yok oldular. Ondan sonra ne yaptım: 10-15 gün evde oturdum. Bütün tv kanallarından canlı yayın teklifleri geliyor. Bende kriz başlamış tabi, işten çıkarmalar başlamış. Tv kanallarında ve medya camiasında, ben de bunlardan onbin dolar para istiyorum her kanaldan. Onbin doların altında, bir dolar eksik, sakın bana gelmeyin diyorum. Onlar bazen 3-5 bin dolara pazarlık ediyorlar. Kesinlikle yapmam diyorum. Ben topçu-popçu değilim, medyatik olma ihtiyacım yok. Gündeme gelme ihtiyacı olan bir insan değilim. Ben bundan sonraki kazancımı bu tip şeylerden elde edeceğim. Elde edeceğim 30-40 bin dolarla, bar mı açarım, meyhane mi açarım. Yani beni o ilgilendiriyor. Ben parasız çıkmam kardeşim.

Evet.

İşte aklına gelen Hulki Cevizoglu’ndan, Savaş Ay’ından efendime söylüyüm, Kanal 6’sından Star Life’ına kadar.

Bunların hepsi teklif ettiler yani.

İbrahim Tatlıses’inden Hülya Avşar’ına kadar hepsi. Bana gelmeyen kanal kalmadı. Doğu Perinçek’inden, Kanal 7’si. STV’den, Flash’a...

Röportaja mı çağırdılar?

Tabi röportaja, canlı yayınlara. İşte senin karşına dört tane DYP’li milletvekili koysak, hepsinin ağzına .i-

çarsın. Zaten senin karşında konuşamazlar. Büyük bir gündem olur, bilmem ne olur.

Reyting istiyorlar.

Reyting istiyorlar. Tabii bunun kralını da benim verileceğimi biliyorlar. Ama para istediğim zaman, o ara krizin de gelmesi münasebetiyle benim şanssızlığım oldu, onbin doları kimse de veremedi. Ondan sonra işte Sisi diye, Seyhan Soylu diye bir hatun aradı beni, meşhür. Eski transseksüel. “Ben sana menajerlik yapayım” dedi. “Hem çok renkli bir hayat yaşarsın, hem de seni değişik olaylarda kullanacağım, en kötüsü 100’er 150’şer bin dolar para koyacağız” dedi. “Enfes” dedim. “Hemen” dedi “Bu akşam bir yerde bir sanatçının gala gecesi var, oraya gidiyoruz” dedi. Devrim Erdem diye bir hatundu. Oraya gittik. Masamızda İstanbul’un tanınmış bütün fıstıkları. 2. sınıf fıstıkları diyeyim. Hepsi öyle. Mankenleri, ses sanatçıları, bilmem neleri, 18-20 kişilik masa. Hem medya, hem magazin muhabirleri geldi. Bir de benim orada olduğumu duyan haberciler geldi. 35-40 tane kamera karşımızda. O kadın için de enfes bir gala oldu. Bütün kanallarda ana haber konusu oldu. Onun için de çok iyi oldu. İşte güzel bir adım attık. Ondan sonra bugün sünnet düğünü var, bir yere gidiyoruz, bugün bilmem nereye gidiyoruz.

Sisi mi yapıyor bunları?

Sisi yapıyor bu teşkilatları.

Ne indiriyor sana?

Bana birşey indirmiyor. Bana büyük bir şevkat veriyor falan. İşte bir kocası var. Bugün kazanamadık ama yarın kazanırız. Yarın oluyor, öbürün diyor, o da beni kafasına göre dolandırmaya çalışıyor. Bu memleketde babacanlar dolandırıyor da.

Şevkat veriyor, çok iyi davranıyor. İşte Selçuk bugün yine para kazanamadık ama söz veriyorum, bir ay içinde 150 bin dolar koyacağız. Zaten koyacağımız meşhul. Benim de kafam buna basıyor ama karılar kızlar devamlı etrafımızda, medyadan gördüğümüz ikinci sınıf hatunlara sırt çeviremeyiz de. Renkli hayat. Cebimizden bir lira harcamıyoruz. Zaten yok ki, ne harcıyorsun. Ondan sonra geziyoruz, tozuyoruz. Renkli bir 10-15 gün gitti. Ondan sonra Star Life diye bir program var. Savaş Kalafat’ın yaptığı, Star’da 3 saatlik bir program. Birgün bana dedi ki; “Selçuk bizim programa çıkıyorsun 3 saat” dedi. “Karşına da Kamer Genç filan koyacaklar” dedi. “Adamla kedi fareyle oynar gibi oyna, orada büyük reyting alacaksın” dedi.

Sisi mi söylüyor?
Sisi dedi. Ondan sonra Savaş abi dedi ki, “Tamam Selçuk, jeneriği giriyoruz.” “Kardeşim” dedim, herşey güzel de benim bir liram yok, sizden tutup da, 20 bin dolar istemiyorum. Hiç olmazsa 2-3 bin dolar harçlık verin geleyim, orada moralim düzelsin yani. Benim param yok.

Doğru söylüyorsun.

Ondan sonra geveleyerek, “Bir sorayım sayın genel müdüre” dedi. Ondan 15 dakika sonra Sisi aradı, “Aşkolsun Selçuk” dedi, “Niye para istiyorsun” adamlardan. Oraya başka bir sanatçı, o programa çıkmak için cebinden 2 bin dolar veriyormuş da, assolistisin orda gibi. Aslında mantıklı. Ama sanatçı değilim ki, ben kaset yapmadım. Kaset satıns... Futbolcu değilim ki fiyatım artsın. Yani ben n’apayım, ben bir lirasız gideyim Star Life’te şov yapayım. Benim böyle birşeye ihtiyacım yok. Ben şovları zamanında Türkiye’nin birinci gündem maddesiyyken yapmışım zaten. Anlıyor musun? Benim şova, şöhrete ihtiyacım yok zaten. Selçuk Parsadan dedin mi; şu anda kapıcı da bilir, köydeki çoban da bilir. Yani böyle bir ihtiyacım yok, zaten bana maddi bir getirisi olmaz.

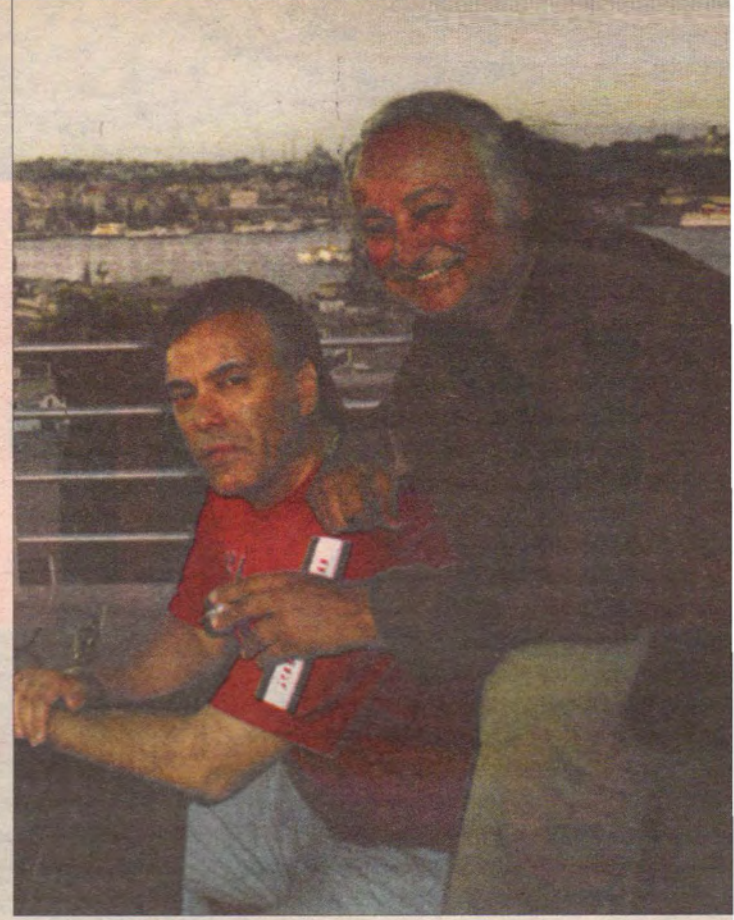
Doğru söylüyorsun.

Ondan sonra geveleyerek, “Bir sorayım sayın genel müdüre” dedi. Ondan 15 dakika sonra Sisi aradı,

“Aşkolsun Selçuk” dedi, “Niye para istiyorsun” adamlardan. Oraya başka bir sanatçı, o programa çıkmak için cebinden 2 bin dolar veriyormuş da, assolistisin orda gibi. Aslında mantıklı. Ama sanatçı değilim ki, ben kaset yapmadım. Kaset satıns... Futbolcu değilim ki fiyatım artsın. Yani ben n’apayım, ben bir lirasız gideyim Star Life’te şov yapayım. Benim böyle birşeye ihtiyacım yok. Ben şovları zamanında Türkiye’nin birinci gündem maddesiyyken yapmışım zaten. Anlıyor musun? Benim şova, şöhrete ihtiyacım yok zaten. Selçuk Parsadan dedin mi; şu anda kapıcı da bilir, köydeki çoban da bilir. Yani böyle bir ihtiyacım yok, zaten bana maddi bir getirisi olmaz.

Sonra Sisi’yle nasıl devam etti?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Etmedi zaten. “Peki” dedi. “Allah kahretsin Selçuk! Bunu senden beklemezdim, peki ben sana 500 milyon lirayı hemen gönderiyorum, cebimden çıkıyor.” “Valla” dedim, “500 milyon benim hiçbir işimi görmez. Ama 3 milyar lira beni 12 hafta idare eder...” Sisi’yle o gün telefonda kavga ettik ve menajerliğimden istifa etti. Şimdi ben menajersiz kaldım. Şimdi bir dolandırıcı olarak menajersiz ve yapayalnız, bak şimdi burası çok enteresan.

Sittir be. Güldürdün beni lan. Ondan sonra?

Kurtuluş’da Canan’ın arkadaşı, barmaid bir kadının evinde kalıyorum, dünya ahret kardeşim olsun. Efendime söyleyeyim, kızcağız işte 2 tane küçük oğlu var, evinde yatıyor, kalkıyorum. Kurtuluş Taksim’e yakın, anneciğim Kozyatığı’nda oturuyor. Gidip gelmek zor, yol param bile yok zaten. Taksim’e Kurtuluş’tan hiç olmazsa yayan. Boşa aldığım anda ikinci dakikada çıkıyorum anlıyor musun? Efendime söyleyeyim.

Doğru söylüyorsun.

Gidiyorum geliyorum, Çiçek Bar’dayım. Çiçek Bar’da veresiye içiyorum, sağolsun Arif abi diyor ki; “Saçmalama, sen bizim zamanında en iyi müşterimizdin, ölene kadar seni taşıyım.” Azmi olsun, Arif Keskiner olsun, “Burası senin yerin sakın haa” derler. Gittiğim hiç bir yerden para almıyorlar. O arada biliyorsun “Yağa Ali” diye bizim eski bir kardeşimiz oldu ki; zamanında bir tek çay ısmarlama imkanı bulamadığım için o bana kollarını açtı. “Abi” dedi “Bu bar senin” dedi, gerçekten patron gibi oraya devam etmeye başladım. Gündüz kahveye gidiyorum, oturuyorum, kumar oynamıyorum, cepte para yok tabii, akşam 12’de oraya gidiyorum, sabah 4’e kadar... Sağolsun, Ali, “Evim sana açık” dedi. Ali’de 3-4 ay kadık. Gerçek bir özkardeşlik yaptı bana. Ama bu orada benim devamlı beklentilerim var. Bu arada şöyle bir şeyler oldu. Kuşadası’ndan teklif aldım, bir bardan, gel Selçuk dedi yüzde 50...

Hangi yıldırı o?

2001’in Nisanı. Çıktıktan iki ay sonra, Ali sağolsun koydu cebime paramı, “Abi git bakalım, gör şu işi” dedi. Gittim Kuşadası’na, adam beni karşıladı, “Tamam Selçuk bey” dedi, bu barda tam da Filister Flipi’nin tam karşısında, iki koy arkasında, Tansu Çiller’in çiftliği. Hemen medya geldi, İzmir medyası nereden duyduysa, geldi. Sabah haberlerinde Metin Uca, onu bir güzel reklamladı, adamcağız aradan 14 saat geçmeden o heyecanlı adam bana bir telefon açtı, “Selçuk Bey” dedi, “No’olur kusura bakma, ben düşündüm taşındım, bu durumun yanlış olduğunu düşündüm. Allah allah yahu... Kardeşim nasıl olur!

(Parsadan’ın çarpıcı açıklamalarının devamı, haftaya yeniHarman’da....)

YERYÜZÜNDE YENİ BİR HAYALET DOLAŞIYOR:

Kara Blok

BATUR ÖZDİNÇ

90'lı yılların başında sosyalist diktatörlüklerin yıkılma süreciyle birlikte Marksizm'in kapitalizm karşısındaki de facto yenilgisi de gün ışığına çıkmış oluyordu. Marksizm halen bazı çevrelerde devrimci iddiasını sürdürüyor görünse de, sosyalist diktatörlüklerin çöküşü aynı zamanda yeryüzündeki kapitalizm karşıtı ve devrimci, ancak "reel-sosyalizm" örneklerinde görüldüğü gibi bürokratik ve baskıcı olmayan alternatiflerin ön plana çıkmasını sağladı. Ortodoks Marksizmle aynı kökenden gelen Troçkizm bu ortamdan yararlanmasını bildi. Troçki'nin Kronstadt'taki bürokrasi karşıtı özgürlükçü sosyalist isyanı bastırılan Kızıl Ordu'nun başkomutanı olması gözardı edilerek, Stalin karşıtı söylemleri üzerinden anti-bürokratik bir iddiayla yola çıkan bu hareket de, genel olarak sınıf mücadelesinin parlamenter gelenek içerisinde yeniden üretilmesinden başka bir yol önermedi. İşte bu teorik ve "yaşamsal" boşluk anarşist düşüncelerin toplumsal düzeyde yaygınlaşması açısından uygun bir ortam sağladı. Kuşkusuz bu söylediklerim, ABD ve AB ülkelerindeki toplumsal hareketler açısından geçerli. Şurası kesin ki, buna dair çeşitli işaretler olsa da, anarşizm 3. Dünya'da toplumsal bir hareket olarak varlık gösterebilmenin henüz çok gerisindedir. 3. Dünya'daki (özellikle Orta Doğu ve kısmen de Güney Doğu Asya'daki) muhalefetin günümüzde daha çok radikal İslamcı düşüncenin etkisi altında olduğu söylenebilir.

KARA BLOK NEDİR?

Neyse, isterseniz tarihin çöplüğüne gönderelim tüm bu ideolojik tartışmaları da, asıl konumuza dönelim... Son birkaç yıldır televizyon haberlerinde, gazetelerin dış haberlerinde ismiyle cismiyle adı geçen Kara Blok nedir, kimdir, derdi nedir?

Öncelikle şunu söylemek mümkün: Kara Blok anarşistlerin eylem birliğidir. Ancak bu "birlik" önceden ayrıntılarıyla belirlenmiş, programatik ve sistematik bir örgütsel bağlılık değildir. Bu birlik bundan daha çok yaşamsal ve -bir "örgüt"e kıyasla daha gevşek ama- daha "insani" bir bağdır. Kara Blok başlı başına bir örgütlenme değildir, bir örgütlenme biçimi de değildir. Bir eylem biçimi olduğu söylenebilir belki, ancak kesinleşmiş, "ilkesel" bir eylem tarzı da yoktur. Kısa ve en sade şekliyle, Kara Blok, anarşistlerin ve benzeri düşüncedeki herkesin ("anti-otoriterler" diyebiliriz) herhangi bir gösteride ortaklaşa yürüdüğü korteje verilen isimdir.

Anarşistlerce oluşturulan korteje "Kara" isminin verilmesinin ise iki temel nedeni var. Bunlardan ilki kortejin genelinde (bayraklarda, pankartlarda vs.) anarşizmin rengi olan "siyah"ın yaygın olarak kullanılması, diğeri ise eylemcilerin polis tarafından tespit edilmemek amacıyla kendilerini gizleme ihtiyacı hissetmeleridir. Türkiye topraklarında yaşayan kişiler olarak hepimiz çok iyi biliyoruz ki, ayrımsız bütün devletler bir şekilde kendisini koruma güdüsüyle, muhalifler ve düzen karşıtlarına karşı baskı ve şiddet uygulama hakkına (!) sahip olduklarına inanır. İşte bu bariz gerçek, anarşistlerin "güvenlik açısından" kendilerini gizlemesinin esas sebebidir.

KARA BLOK'UN GEÇMİŞİ

Kara Blok ismi son birkaç yıldaki küresel kapitalizm karşıtı gösterilerde ön plana çıkmaya başladı. Kara Blok'un tarihi birkaç yıl öncesi kadar olmasa da çok eskilere dayanmıyor. Bu tanımlamanın ilk kez 1980'lerde Almanya'daki otonomcu ve anarşistlere karşı Alman polisi tarafından kullanıldığı biliniyor. Anarşist hareketlenmenin toplumsal olaylarda giderek öne çıkmaya başlaması ve tüm dünyanın gözü önünde gerçekleşen küreselleşme karşıtı eylemlerin ses getirmesi, Kara Blok isminin medya organlarında düzen-karşıtı bir eylem olarak tanımlanmasıyla

imajıyla birlikte anılmasıyla paralel gelişen bir süreç oldu.

Küresel kapitalizm karşıtı eylemler ilk kez Almanya'nın Köln kentindeki G8 zirvesine karşı tüm dünyada eş-zamanlı gerçekleştirilen J18 (18 Haziran 1999) eylemleriyle geniş ölçüde duyuldu. Aynı yıl Kasım ayı sonlarında ABD'de Seattle kentindeki DTÖ (Dünya Ticaret Örgütü) toplantılarına karşı gerçekleştirilen protestolar öncesinde ABD medyası kurbanını çoktan seçmişti: kara giysiler giyen, maskeler takan anarşistler yani "Kara Blok". Bu isim sonradan, 16 Nisan 2000'de Washington'daki protestolarda anarşistlerin oluşturduğu Devrimci Anti-Kapitalist Blok, aynı yıl Prag'da IMF ve Dünya Bankası'na karşı yürüyen Mavi Kortej, Göteborg'daki anarşist + anarko-sendikalistler ve Cenova'da anarşist skin-head Carlo Giuliani'nin katledildiği gösteriler sırasında mülkiyete zarar verici eylemlere girişen anarşistler tarafından da kullanıldı. Nice, Evian, Selenik, Montreal ve hatta Ankara!.. Birçok gösteride anarşistler diğerleri tarafından böyle isimlendirildi ya da kendilerini bu şekilde tanımladılar.

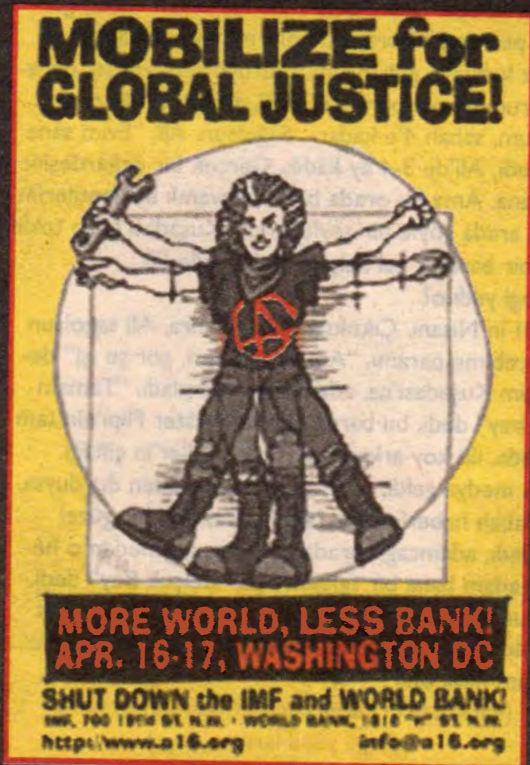
KARA BLOK VE ŞİDDET

Malatesta "Anarşizmin temel ilkelerinden birisi, insanlar arası ilişkilerde şiddetin tamamen ortadan kaldırılması" olduğunu söylerken kendisini bir şiddet-karşıtı olarak tanımlamıyordu.

Anarşistlerin bir bölümü kendilerini şiddet karşıtı "anarko-pasifist" olarak tanımlasa da, söz konusu gösterilere katılanların çoğunluğunun mülkiyete karşı "şiddet"

kullanımını yadırgamadığı söylenebilir. Aslında genel olarak Kara Blok şiddet yanlısı veya karşıtıdır demek de doğru bir yaklaşım değildir, çünkü bütün bunlar ilkesel değil, zamana, duruma ve Kara Blok'u oluşturan insanlara göre değişebilen taktiksel farklılıklardır.

Şiddetin ne şekilde tanımlandığı derin bir tartışma konusu olabilir, ancak mülkiyete karşı zarar verici eylemlerin gerçek anlamıyla "şiddet" eylemi olup olmadığı özellikle tartışılmalıdır. Radikalizmin medyada yansıtılma şeklinden hareketle, bu tür "şiddet" eylemleri sonucunda polisin tutumunu sertleştireceğini ve bu gelişmenin de sıradan insanların toplumsal

hareketlerden uzaklaşmasına neden olacağını düşünenler, (pasifistler dışında, "sol"un çoğunluğu ve reformistlerin bir bölümü) bu tarz eylemlilikleri yoğun şekilde eleştiriyor. Kara Blok içerisindeki "şiddet" yanlısı anarşistlere göre ise, mağaza camlarının kırılması, bankalara ve ATM'lere zarar verilmesi, lüks arabaların yakılması vb. şeyler çoğunlukla simgesel eylemlerdir. Zarar verilen mağaza ve dükkanlar kapitalizmin simgeleşmiş markaları ve çok-uluslu şirketlerinin mülkleridir; kapitalizmin birkaç bin kişinin mağazaları yağmalamasıyla bir günde yıkılıp gitmeyeceğinin farkındadır çoğu insan.

Bazılarına göre ise polise karşı şiddet kendini savunmanın "meşru" bir yoludur. Bu düşünceye göre, çoğu zaman şiddeti başlatan saldırgan polisin kendisi olur ve bu durumda karşı-şiddete başvurmak kaçınılmaz bir şeydir. Ayrıca insanlar zaten devletin sürekli şiddet ve baskısı altında yaşamaktadırlar, buna karşı en azından "kendilerini savunma" hakları olmalıdır. Polis ve benzeri güvenlik güçleri göstericileri kontrol altında tutmaya çalışır, hangi güzergahın izleneceğine, eylemin ne zaman bitirileceğine, grupların birleşmesine ve daha birçok şeye karışır. Hemen her eylemde bu duruma katlanamayan insanların çıkması olasıdır.

Kara Blok 2001 Temmuz'unda Cenova'daki tarzıyla

çeşitli eleştirilere maruz kaldı. Eleştirenlerin bir bölümü gereksiz yere, abartılı "şiddet" kullanıldığını vurgularken, bazıları Kara Blok'u ajan-provokatörlikle bile suçluyordu. Kara Blok içerisinde birçok kişi de "anarşistler gibi giyinmiş" sivil polislerin çeşitli provokatif eylemler yaptığını şahit olduğunu söyledi. Devlet vahşetinin son noktasında Carlo'nun öldürülmesi her şeye tuz biber ekti... Cenova'daki Kara Blok'un bir bölümü adına bu acı olayın da anıldığı bir açıklama yapıyordu: "Camlar şingirdediğinde ağlaştılar, insanlar öldüğünde ses çıkarmıyor. Tarih hiç sona ermeyecek, yaşasın devrim!"

Cenova'dan hemen önceki Göteborg (Göteborg) protestolarında Kara Blok ile sivil itaatsizlik yanlıları arasında "şiddet" kullanımına ve koordinasyonun arttırılmasına yönelik tartışmalar yapılmıştı, ama yeterince başarılı olamadığı Cenova'da açıkça ortadaydı. Tarihin hiç sona ermeyeceği doğrudur, bir şey daha vardı sona ermeyecek olan; devlet şiddeti. Açığa çıkan en önemli gerçek buydu belki de, egemenlerin bu şiddetli gözdağı sonucunda küreselleşme karşıtı hareket içerisindeki anarşistler bir adım geri çekildiler. 2001 Temmuz ayında gerçekleşen Cenova-G8 protestolarından sonra hareket, 2002 sonlarındaki (yeniden) Prag ve 2003 yılındaki Evian, Selanik, Montreal vb. eylemler

ve dünya genelindeki savaş karşıtı yürüyüşlerle hız kazanmaya devam etti.

FARKLI "KARA BLOK" LAR

Kara Blok'ların "şiddet" ile özdeşleştirilmesinin her zaman doğru ve geçerli bir yaklaşım olmadığından söz etmiştim. Kara Blok taktiksel nedenlerle zaman zaman mülkiyete karşı şiddet içeren eylemlerden uzak durabiliyor. Bunun klasik örneği olarak göçmenlerle dayanışma yürüyüşleri gösterilebilir. Asıl yürüyüşten birkaç gün önce gerçekleştirilen bu gösteriler sonraki günlerde mağaza camlarının indirildiği, lüks arabaların darmadağın edildiği Cenova'da, Selanik'te ve Montreal'de "olaysız" sona erdirildi. Yunanistan ve İtalya gibi ülkelerdeki hareketin doğası, eylemlerin polisle şiddetli çatışmalarla geçmesine neden olurken, Irak'taki savaş öncesi gerçekleştirilen savaş-karşıtı yürüyüşlerde (İtalya'da 5000 anarşist ve anarko-sendikalist) şiddet kullanımından uzak duruldu. Bu yıl 1 Mart'ta Ankara'da yapılan savaş-karşıtı gösteride, farklı kentlerden gelen 400'ü aşkın anarşist ve anti-otoriter bu topraklardaki ilk Kara Blok kortejini oluşturmuştu.

Hemingway'in "Çanlar Kimin İçin Çalıyor?" kitabının kahramanı Robert Jordan, İspanya İç Savaşı'ndaki anarşist milislerin koruduğu cephe hattından geçerken burnuna milislerin üzerini örtmedikleri pisliklerinin kokusu gelir! "En iyi anarşist kedicidir" der, "çünkü kendi pisliğinin üzerini örtmesini bilir". Hemingway'in bu ağır eleştirisi bir kenara, günümüz anarşistlerine getirilen en büyük eleştirilerden birisi de, "yıkıtları" dünyanın yerine inşa edecekleri yeni dünyanın nasıl olacağı...

batur_ozdinc@hotmail.com

TRÜBÜN SAVAŞI BİTMEMEY(EK

Bundan yaklaşık 10 gün önce, İzmir Alsancak Stadi'nin tribünlerinde genç bir insan öldü, daha doğrusu, bıçaklanarak öldürüldü. Ölüm çok sert bir gerçek; genç ölümler ise daha bir üzüyor insanı. Ne var ki, konu tribünlerde işlenen bir cinayet olunca, ölüm gerçeği futbolun reyting alanına girdi, televizyonların ana haber bültenlerine, gazetelerin manşetlerine taşındı. Alışlageldiği üzere, bu konuda da ağzı olan konuştu. Aradan günler geçti; 'büyük' medyamız, artık cinayetin 'reytingini çıkarmış', mevzuyu bir kenara bırakmış, huzur içinde, önümüzdeki dönemde yaşanacak sansasyonel gelişmelerin sotasına yatmış, bekliyor...Peki ne oldu? Sonuç ne? Memleket olarak çözdük mü meseleyi?

Hakan G.

İzmir'deki Türkiye Spor Yazarları Derneği Kupası turnuvasının ilk maçı Karşıyaka-Göztepe arasında oynandı. Maçtan günler önce, internet üzerinden gerginlik başlamıştı; özellikle Göztepe taraftar forumlarında, Karşıyakalıların mayısta gerçekleştirdiği silahlı Göztepe baskınının öcünün alınması gerektiği yazılıp çiziliyordu. Maç öncesinde, bugüne kadarki benzerlerinde olduğu gibi, büyük meydan muharebeleri yaşandı. İki takım taraftarlarından da yaralananlar oldu. Ayrıca Karşıyaka taraftarlarıyla polis arasında çıkan çatışmada, yaralılar arasına polisler de katıldı. Hatta polislerden birinin kulağı kesilmişti...

Aslına bakarsanız, buraya kadar pek de tuhaf bir durum yok. Söz konusu iki takımın taraftarlarının 1980'den beri giderek keskinleşen rekabetinde daha önce de benzer manzaralar yaşanmıştı. Üstelik bu şiddet, sadece birbirlerine değil, karşılaştıkları pek çok takımın taraftarına da yönelmişti. Ne var ki, son maçı diğerlerinden farklı kılan bir olay yaşandı. Karşıyaka tribününün kendi içinde çıkan kavgada, Murat Kongu adlı genç bıçaklanarak öldürüldü.

Cenaze çıkmazsa şaşırın

Öncelikle durumu biraz açıklığa kavuşturmak lazım. Bugün memleketin her yanında insanlar bir hiç uğruna öldürülebiliyor. Kitlese buluşmaların gerçekleştiği tribünlerin de bir ayrıcalığı

yok; şiddet tüm toplumu sarmışsa, elbette tribünler de bundan nasibini alacaktır. Maç bileti parasını zor denkleştirmiş bir yığının, milyon dolarlar dönen bir oyunu nasıl seyretmesini bekliyorsunuz? Yani kurbanlık koyun gibi insan kesilen Türkiye koşullarında şaşırılması gereken, tribünlerden cenaze çıkması değil, çıkmaması olurdu. Statlara ordu getirseniz de, çatışmaları önleyemezsiniz. Her köşe başına bir özel tim yerleştirdiyseniz de haydutluğu ortadan kaldıramazsınız.

Bu toplum, 'altta kalanın canı çıksın' diye özetlenebilecek acımasız kapitalist sisteme teslim olmuş, ipleri IMF'nin, dolayısıyla ABD'nin elinde, 200 milyar dolarını hortumcuya kaptırmış, rüşvetçi siyasetçiden sahibinin sesi medyaya kadar pisliğe batmışsa, yoksullara ise Laila'dan, Reina'dan, Çeşme'den, Bodrum'dan fırlatılan havai fişeklerin gazını bırakmışsa, zorbalık bir kaide, anlayış bir istisna olmaya mahkumdur. Bankaları sırtında çuvala soyup soğana çevirenler, göstermelik cezalar yattıktan sonra lüks yatlarına transfer oluyorsa, sokakta kapkaç yapan 18 yaşındaki genci lanetlemeye hakkınız olmaz. İstanbul'un üç zengin klübünde yuvalanmış kara paracıları, onların taşeronluğunu yapan mafya babalarını, ikide bir çekilen tetik-leri görmezden gelerseniz, Karşıyaka tribünündeki haplanmış bir torbacının salladığı bıçağın hesabını sormaya hakkınız olmaz.

İşte bu nedenlerle, artık her meseleyi 'eğitimsizlik', 'cahillik', 'sevgisizlik', 'saygısızlık' gibi tek başına hiçbir anlam taşımayan kavramlarla açıklayan sözde 'bilirkişi'lerin zirvalarını bir kenara bırakmak, duruma olması gerektiği gibi, sınıfsal bir perspektifle bakmak gerekiyor...

Lumpenler ordusu yürüyor

Türkiye'de bugün korkunç boyutlara varmış bir gelir dağılımı adaletsizliği var. Bir avuç asalak, en ufak bir emek vermeksizin oluk oluk para harcarken, milyonlarca emekçi sabahın alacakaranlığından geceyarısına kadar bir lokma ekmek için didiniyor. Emegiyle çalışanlar, üretenler, sefalet koşullarında yaşamaya mahkum ediliyor. Ama sadece bu değil. İşsizler ordusu her geçen gün büyüyor. Bir zamanlar her sınıfta okutulurdu, "Kendi kendini besleyebilen yedi ülkeden biriyiz" diye; dikkat ederseniz, bu lafı eden kalmadı artık. Türkiye, çöplüklerden ekmek çıkarmaya çalışan, 'hayırsever' zenginlerin dağıttığı bulguru kapışmak için birbirini ezen yoksullar diyarına dönmüştü çünkü. Ve genç nüfus, emekçilerin çocukları, bir lumpenler ordusu haline geldi...

Lumpenlerin en temel özelliğidir çapulculuk. Çünkü geriye çok az seçenek kalmıştır. Biraz daha iyi yaşam koşulları için, 'altta kalanın canı çıksın' oyununa gözleri kapalı girer, biraz daha yukarı tırmanmaya çalışır lumpen. Toplumsal zenginlikten nasibini almamıştır, bu zenginliğin kırıntılarından bile olsa nasiplenmek için her şeyi yapmaya hazırdır. Uyuşturucunun bu kadar yaygınlaşması, fuhuşun otoban kenarlarına kadar düşmesi, soygun, hırsızlık, dolandırıcılık, üçkağıtlılık, sahtekarlık ve

üfürükçülüğün her yanı sarması başka türlü izah edilemez...

Hiçbir şey yapamazsınız!

Bugün statlardaki telörgüleri kaldırmaktan söz ediyorlar. Kaldıramazlar! Nasıl burjuvalar kapılarındaki paralı bekçileri, güvenli sitelerinin etrafındaki telörgüleri kaldıramazsa, statlardaki telörgüleri de kaldıramazlar. Hatta kale arkası tribünleriyle numaralı tribünler arasındaki telörgüler bile kaldırılamaz. Hele bir kaldırınsınlar, o numaralı tribünlerdeki zenginlerin kombine kartlarını yuttururlar adama! Cüzdanı şişkinler beş dakika bile duramaz orada, numaralı tribünler işgal edilir!

Ben, 1980 senesinden beri Karşıyaka tribünündeyim; ufakık bir çocukken, Göztepe-Karşıyaka rekabetinin ortasına düştüm ve o rekabetle büyüdüm. Bu süreç içinde tribünlerdeki değişimi çaresizce takip ettim. Evet, bugün Karşıyaka tribünü çok tehlikeli bir tribün. Ama diğerleri de üç aşağı beş yukarı öyle. Tribünlerdeki yığınlar, toplumsal öfkelerini kusacakları muhatap arıyor. Rakip takım taraftarı o muhatapın yerine geçiveriyor birden. Ama sadece onlar değil; eğer bir tribün çatışmasında polisin kulağı kesiliyorsa, öfke bu kokuşmuş düzenin bekçiliğini yapan müesseseye de yöneliyor demektir. Kuşkusuz, öfke gerçek yönelmesi gereken yere, kapitalizmin temellerine yönelmedikçe, başka deyişle, gençlik geleceğine sahip çıkmak için siyasi mücadeleye atılmadıkça, tribünde gösterdiği cüreti geleceğini çalan hortumculara, rüşvetçi bürokratlara ve Amerikan uşağı siyasetçilere karşı göstermedikçe, bu işler böyle devam edecek. 'Kapitalist terör' yerine, 'tribün terörü'nü tartışmaya devam edeceğiz...

Haftaya

Karşıyaka Garsı Grubu ve Göztepe tribünü liderleriyle çok özel röportajlar

Uluç ve Altaylı'nın küstahlığı

Karşıyaka-Göztepe arasındaki TSYD Kupası maçında çıkan olaylar üzerine çok yazıldı çizildi. Bunlardan biri var ki, 'değerlendirmeye' sınırlarını aştı, küstahlık, haddini bilmezlik boyutuna vardı. Hıncal Uluç, Fotomaç gazetesinde çıkan yazısına, 'İki kulübü de kapatın' başlığını attı. Hıncal Uluç şunu iyi bilmelidir ki, Karşıyaka Spor Kulübü 1912 senesinde kurulmuş, 1920'lerin başında yöneticileri ve futbolcuları işgal kuvvetlerine karşı Ege dağlarında elde silah vuruşmuş, bu yüzden başkanı Selanik'e götürül-

lererek idam edilmiştir. Bu nedenle, ambleminde bağımsızlığın sembolü olan ay yıldızlı bayrağı taşıyan üç kulüpten biridir. Türkiye'de en çok branşta mücadele veren spor kulübüdür ve daha geçtiğimiz günlerde, yelkende bir dünya şampiyonu çıkarmıştır. Göztepe ise 1925'te kurulmuş ve Avrupa kupalarında çeyrek finale kalan ilk Türk takımı olmuştur. Bir kere, Hıncal Uluç gibi Q Kızı 'sponsor'larının KSK'yi ya da Göztepe'yi kapatma lafını ağzına almak falan, haddi değildir.

Hayatı tehlikeye deymiş

Sonra... Olaylarla ilgili yorumu sorulan Uluç der ki:

"Bu soruya yanıt verirken hayatımın tehlikeye girdiğini biliyorum. Özellikle Karşıyakalıları yakından tanıyorum. Bunlar artık holiganizmi de aşmış. Adeta bir terör örgütü. (...) Bunlar İzmir'i kana boyarlar. Bu özellikle Karşıyaka'da var. Böyle teşkilatlandın mı karşı-

tarafı da zorlarsın." Biz iki Leeds taraftarının Galatasaray maçı öncesinde delik deşik edildiğini de gördük. Fenerbahçe yazarı Abdullah Çevrim'in dövüldüğünü, Engin Verel'in bacağından vurulduğunu da gördük. Hıncal Uluç o vakit niye Galatasaray'ın, Fenerbahçe'nin kapatılmasını önermedi? Bu buz gibi eyyam efendiliği değil mi?

'Otelde donla kaçtı'

Daha sonra... Uluç efendi der ki: "Ağabeyimin iki oğlu bunların (Karşıyakalıların) içindeydi. Aralarından çekinceye kadar canımız çıktı. Kitle psikolojisi çok etkiliyor. Ne kadar iyi insan olursan ol, yanındaki bıçaklanınca çılgına dönüyorsun." Hıncal Uluç'un laflarını okuduktan sonra, Karşıyaka'yla özel bir sorunu olduğunu anlamamak mümkün değil. Karşıyaka'nın efsane amigosu Hakan Ortabaşı'ı aradım; "Nedir bu zatın Karşıyaka-

ka takıntısı?" diye sordum. Orta-baş aynen şunları söyledi: "Bu zatın ağabeyi, Öcal Ağabey Karşıyakalıdır. Yeğenleri de öyle. Öcal Ağabey bunu zamanında pek bir ezmiştir. Ağabeyine karşı takıntılıdır. Karşıyaka düşmanlığı oradan gelmektedir. Aile içi psikolojik bir durum yani. Bunun bir de Turban otelinden donla kaçma hikayesi vardır. Arkadaşlarımız otele kendisiyle görüşmeye gitmişti; bu Karşıyakalıların otele geldiğini duyunca, yine, 'Beni öldürecekler' diye paniğe kapılmış, gereksiz yere donla yangın merdivenlerinden kaçmış, deli gibi sokaklara düşmüştür. Başkaca da bir mevzu bilmem. Ama bu söylediklerimi aynen yazabilirsin."

Kendin avanta ver...

Gelelim Fatih Altaylı'ya... Altaylı da TSYD maçındaki olaylar nedeniyle Karşıyaka ve Göztepe'nin 1'er yıl ceza almasını önermiş. Peki Altaylı ne ceza almalıydı? Geçen sezon İstanbul Ali Sami

Yen Stadı'ndaki Galatasaray-Fenerbahçe maçında şeref tribününe sarhoş gelip küfür eden, arkasından Fenerbahçe yöneticilerinin korumalarından dayak yiyen ve bizzat Galatasaray kulübünün bile sahip çıkmadığı Fatih Altaylı mı 'fair play' dersi verecek bize? Bitmedi... Fatih Altaylı, her fırsatta tribünleri, oradaki 'çapulcu'ları topa tutuyor. Ama, olaylı GS-FB maçının hemen ardından Kanal D'de yayımlanan 3. Devre programında, canlı yayında, GS tribün 'lider'lerine bizzat kendi yöneticiliği döneminde 'avanta' dağıttıklarını açıkça söyledi. Ne yapacağız şimdi? Eyyam efendiliği değil mi bu?..

Olaylar nasıl gelişti?

Karşıyaka Spor Kulübü (KSK) ile Göztepe arasındaki rekabet 1980-81 sezonunda 2. Lig'den 1. Lige çıkma mücadelesinde gündeme geldi. İzmir'in başa oynayan bu iki takımı kenti ikiye böldü. O sezonun ikinci devresinde İzmir Atatürk Stadı'nda oynanan KSK-Göztepe maçında dünya 2. Lig seyirci rekoru kırıldı ve maçı izleyen seyirci sayısı 80 bini aştı. Sezonun son haftasına 1 puan önde giren Karşıyaka Bandırma deplasmanında berabere kalırken, Göztepe Balıkesir'i son dakikada attığı golle yendi ve averaj üstünlüğüyle 1. Lig'e çıkan takım oldu. Göztepe'nin son dakika golü Karşıyaka camiası tarafından hep bir 'şike' iddiasına yol açtı ve husumetin derinleşmesine sebep oldu. O günden bu yana Göztepe ve Karşıyaka zaman zaman aynı ligde, aynı grupta oynadı ve rekabet sürdü. Farklı liglerde ya da gruplarda yer alsalar bile, özel maçlar rekabeti her zaman canlı tuttu. Hatta Karşıyakalıları, kendilerini İzmir'den ayırmak için, İzmir'in plaka numarasını bile kendilerine

uyarlayıp, 35.5 plaka numarası kullanmaya başladı. Bu arada Göztepe ile olan rekabet öylesine keskinleşti ki, örneğin bayan voleybol takımlarının maçlarında çıkan olaylar yüzünden tüm maçlar seyircisiz bitirilebildi.

KSK futbol takımı geçtiğimiz 2002-2003 sezonunda 2. Lig B Grubu'nda mücadele verdi. Dolayısıyla, 1. ligde üst sıraları zorlayan basketbol takımının maçlarını saymazsak, KSK, Ege basını dışında medyanın spor gündeminde pek yer almadı. Ancak Karşıyaka, seyircisi aracılığıyla zaman zaman medyanın gündemine geldi. 2002-2003'ün ilk devresindeki Bursa deplasmanına giden Karşıyaka deplasman otobüslerinde yapılan aramada, tabanca bulundu ve Milliyet gazetesi olayı üçüncü sayfasında manşetten duyurdu.

Silahlar konuşuyor

KSK sezon sonunda şampiyon olup 2. Lig A Grubu'na yükseldi. Karşıyaka'daki şampiyonluk kutlamaları oldukça renkli geçti. Binlerce kişi Karşıyaka sahilinde sabah-

lara kadar eğlendi. Fakat ne yazık ki, bir grup KSK taraftarı bunu yeterli görmedi. Teçhizatlarını kuşanıp İzmir tarafına, Göztepe'ye geçtiler ve orada kafeterya gibi bazı mekanları bastılar, sağa-sola ateş açtılar. Olay nedeniyle gözaltına alınanlar oldukça genç delikanlılardı. İzmir'in bu iki kulübü, KSK ve Göztepe arasındaki husumet nihayet bu noktaya kadar varmıştı.

Bütün göstergeler, sezon boyunca KSK tribünlerinde teknik direktör Kemal Kılıç'a hitaben bağırılan, 'Şampiyon yap bizi, basalım Göztepe'yi' tezahüratından etkilenen bazı gençlerin, 'yalancı çıkmamak için' Göztepe'yi sahiden bastığına işaret ediyordu. Tabii bir de tahrik unsuru olarak gösterilen ve Göztepeliler tarafından bazı KSK'lilerin cep telefonlarına gönderildiği söylenen, 'Hani şampiyon olunca Göztepe'yi basacaksınız?' mesajları vardı...

Geçmişte daha ziyade matrak bir mevzu olan KSK-Göztepe rekabetine artık bıçaklar, silahlar giriyordu ki, bu gerçekten tehlikeli bir durum arzermeye başladı. Geçtiğimiz sezon 1. Lig'den düşen Göztepe ile 2. Lig A Grubu'na yükselen Karşıyaka'nın aynı ligde bir kez daha buluşması tehlikeyi daha da artırdı. Geçmişin matrak rekabetinden bihaber, kentin öteki tarafına nefret duyarak büyüyen yeni gençlik birbirine karşı makul olmaktan çok uzak görünüyordu çünkü.

'Baskın basanıdır'

Son olaylı TSYD Kupası maçına işte bu koşullarda gelindi. Maçtan önce stat dışındaki muhtelif semt

epay genç yaralandı. Stada girildikten sonra, kapalı tribündeki Göztepeliler, burada yazılması mümkün olmayan küfürlerin bulunduğu dev gibi bir pankart açtı. Karşıyaka taraftarları ise böyle bir pankartın açılacağını tahmin ettikleri için, Göztepelileri çıldırtacak alternatif bir pankart düşünmüştü; geçen sezon sonunda Göztepe'ye yapılan silahlı baskını hatırlatmak yetecekti: 'Baskın basanıdır: 9 Mayıs 2003. Alemi bilmeyen kral olamaz!'

Tabii, atmosfer iyice gerginleşti. Gerginleşen atmosfer içinde, daha önce Karşıyaka-Bostanlı tarafında birbiriyle kavga etmiş iki grup, tribünlerde bir kez daha kapıştı. İçlerinden, kafası iyice yükselmiş olan biri elindeki bıçağı karşısındakilere rastgele savurdu. 22 yaşındaki Murat Kongu o bıçak darbelerinin kurbanı oldu.

Tribünde bulunan çok az sayıdaki polis olayı sadece izlemekle yetindi. Ambulans dakikalarca gelmedi. Devre arasında, Murat Kongu'yu

bıçaklayan şahıs 'Çarşı grubu'nun önde gelenleri tarafından merdiven altında fena halde hırpalandı. Çarşı'nın liderleri kabağın yine kendi başlarına patlayacağını biliyorlardı çünkü. İkinci yarıda öfkenin sınırı falan kalmadı; ne varsa sahaya atılıyordu. Koltuklar sökülüyor, tribündeki polisler dövülüyordu... Sonra herkes evlerine gitti...

Barış gelir mi?

Son günlerde, özellikle Ege basını aracılığıyla Göztepe ve Karşıyaka taraftarları birbirlerine dostluk mesajları gönderiyor, iki takım taraftarları arasında barışı tesis etmek için heyetler buluşuyor, 'ateşkes' sözleri veriliyor. Bunlar olumlu adımlar; ancak herkesin bildiği bir gerçek var. Sorun sadece iki takımın birbirine vereceği ateşkes sözleriyle çözülecek cinsten bir sorun değil. Tribüne gelenlerin denetimini bütünüyle sağlamak çok da kolay görünmüyor...

1. Lig Harmanı

GS Galatasaray canım sevgilisini Mecidiyeköy'ün ortasında bıraktı, önüne gelen ilk süslü tesise balıklama atladı. Dağlar aşıldı, tozlu yollara düştü, elektrik kesintileriyle yapay bir romantizm sağlandı. Hadi biz bizyken lafı olmaz ama, muhtemel bir Barcelona maçını aydınlatmak da, ay ışığının insafına bırakılmamalı...

BJK Lucescu'nun Ortaköy'de bir otopark kahyasına "Hayatımın en büyük hatası Niyazi'yi Lazio maçında oynatmamdır" dediğini duymuştum.

FB Bu arada Daum'un açıklamaları da oldukça yakıcı. "Öyle oynayalım ki, Başkan birkaç hafta geçmeden çimleri değiştirmek zorunda kalsın" cümlesi, nasıl bir anın ürünüdür? Alman çalıştırıcıya buradan bir "Amman" diyelim, yakmasın yine kendini...

Lig başladı. Her takımın en az birkaç tane yeni yabancı var. Puan cetvelinin tanidik konukları, ping-pong topunu andıran teknik direktörleri var.

Farklı bir durum yaşıyoruz. Sanki büyük bir sezonun ilk yarısıydı geçen sene; ve şimdi tüm takımlar, ikinci devre için sahadalar. Değişen tüm oyuncular bir ara transferin kurbanları gibi. Büyük takımların teknik heyetleri aynı, Fenerbahçe hariç. Bunu doğal karşılıyoruz, zira sarı-lacivertliler için sezon içinde hoca değiştirmeleri bir gelenek, dolayısıyla bir şenlik halini almış durumda.

Bazı şeyler için ligin bitmesini beklemek zaman kaybı. Düşenler, kalkanlar için sonuna doğru ele veriyorlar kendini. Hatta kimi şampiyonların merhum TSYD kupası maçlarında belirmeye başlaması, bir dönemin sahte teamüllerinden biriydi. Dünyada ölçü olabilen ender hazırlık maçlarındandır. Bir maçın hazırlık karşılaşması olup olmadığının kararını sadece seyircinin verebileceğine iyi bir örnektir. Zira seyirci stadi hangi atmosfere sokarsa, maç odur. Fenerbahçe'nin altı gollü Galatasaray galibiyeti, Hasan'ın vezir olduğu 4-3'lük maçın yarattığı etki karşısında bu yüzden cüce kalır.

Sahadaki bütün hesaplaşmalarda seyirci taraftır. Hakemler bedbahttır ellerinde, siyah düdüklere bir kırtasiyeden ödünç alınmış gibi titrer. Hal böyleyken hata saat yönünde değil, bu takımların menfaatinde döner. "Anadolu takımları"nın tepkisine bir den fazla öfke rengini veriyor. Adres sadece, kendi illerinden göçüp, bir selamı çok gören sol bekler, ve koynunda beslediği genç oyuncular mı? Hayır. Kelli felli işadamlarına, atölyeden fabrikaya geçişi büyük şehirde gerçekleştirmeyi seçen zenginlerine. Erzurumlu Hasan Özyayın'a, Adnan Polat'a, Bursalı Özhan Canayın'a, Diyarbakir'li Aziz Yıldırım'a... Önce taraftar ihraç ediyor Anadolu, İstanbul'a. Sonra bir para babası, ardından yıldız adaylarını... Sonra da "Sağım solum Bizans oldu" diye feriyat ediyor.

Takımlarımızın hazırlık amacıyla yurtdışı seyahatleri de oldukça olaylı geçti. Trabzonsporlular sahada akıllarını kaçırdı, Fatih Tekke yan hakeme saldırdı. Fatih Terim'e Avusturya'da bir taraftar laf attı, tokat yedi. Liverpool maçı çığırından çıktı, kartlar kırmızıya buladı her yeri.

Bir de bu maçlara paralel transfer haberleri.. Beşiktaş yavuz hırsız misali, iyi oyuncular aldı. Ahmed Hassan'la yıllardır hasret oldukları "pire player" tarzında bir futbolcuya kavuştular. Sağ kanat kırık, Okan Koç'u aldılar. Ve en önemlisi Bayram'dan, Niyazi'den kurtuldular. Lucescu'nun Ortaköy'de bir

otopark kahyasına "Hayatımın en büyük hatası Niyazi'yi Lazio maçında oynatmamdır" dediğini duymuştum. Şimdi yeni bir teknik direktör, hayatının hatasını gönül rahatlığıyla yapabilir. Belki Niyazi kadar Okan da, potansiyel bir hayat hatası gibi gözüküyor. Hiç olmazsa gençliği ve Beşiktaş camiası var. Bir futbolcu Real Madrid'de bile şımarabilir, Beşiktaş'ta şımaramaz. Akaretler'deki kulüp binasını öyle bir rampaya koymuşlar ki arkadaş, yokuş çıkmaktan ne karizma kalıyor ne de başka bir şey..

Galatasaray ise kapıldığı illüzyondan bir türlü kurtulamadı. Hani zamanın birinde kadının biriyle sevgili olursunuz da, ondan sonraki tüm ilişkilerinizin eline bir ipotek kağıdı verirsiniz... Bu da öyle. Ne UEFA kupasıymış. Tantanası bitmedi. Ve kaç kişi ekmek yedi bu kupadan. Arif bile Real Sociedad'da buldu kendini... Blackburn cinnet getirdi, gelip Hakan Ünsal'ı aldı. Bülent bile gidiyordu.

Galatasaray'ın UEFA zaferini Diego Marado-

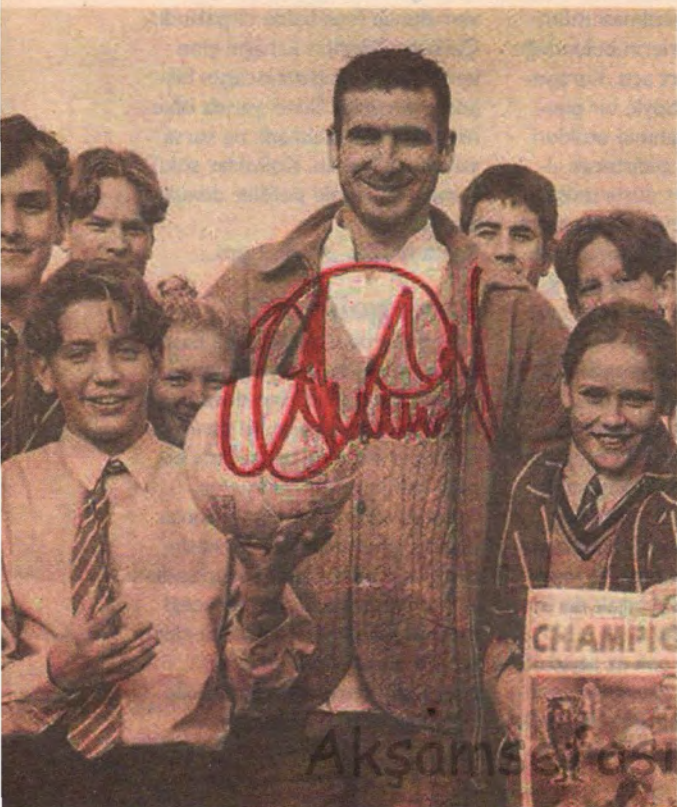
na'nın İngiltere'ye attığı ikinci gole benzetiyo- rum. Güzelin tanrı katında dokunulmazlığı vardır. Arjantinli'nin, orta sahada, iddiasız bir pozisyon- da, kendisine çektiği topun hatırıdır, Peter Shilton'a attığı çalım. İhtişamlı bir yolculuğun son metreleri için fazla küstaktır kaleciyi geçmesi. -Bu şaheseri her izlediğimde, "Acaba stad- yumda olup da, değersiz bir sebepten golü göremeyen var mıdır?" diye düşünürüm. Herhalde dünya tarihinin en büyük şanssızlıklarından biri olurdu.- Galatasaray'ı Avrupa'nın zirvesine taşıyan da, AC Milan önünde pes etmeyip, o meşhur maçı son dakika- da kurtarmasıdır, biraz da Suat Kaya'dır. Şu anda

da sarı-kırmızı renklerden uzakta, yazlığındadır.

Fenerbahçe'nin ise en büyük transferi Christoph Daum. Şükrü Saraçoğlu'nun bela ortamında spor programı jeneriklerine çalışacağı kesin. İlk Adana maçını sabırsızlıkla bekliyorum. Yılmaz Vural'la karşılıklı harmandalı oynamalarını... Aziz Yıldırım, darmadağın olduğu bir yanık partisinde son girişini yapıyor. Kaç kere yüz puan duvarını aştı, kaç kez çizildi üzeri, he- sabı yok. Her zaman büyük kumar masalarını andıran Fenerbahçe Stadi, bu yıl en iyi oyuncularından birini görecektir. Kimse çalınan taşlara, hileli zarlara kızmam- sın...

Bu arada Daum'un açıklamaları da oldukça yakıcı. "Öyle oynayalım ki, Başkan birkaç hafta geçmeden çimleri değiştirmek zorunda kalsın" cümlesi, nasıl bir anın ürünüdür? Alman çalıştırıcıya buradan bir "Amman" diyelim, yakmasın yine kendini...

Ligin ilk haftası büyük tabir edilen takımların yenik durumdan gelip, maçları koparmasıyla başladı.

Beşiktaş'ta Ahmed Hassan fırtınası esiyor. Siyah-beyazlıların kadrosu güzellik yarışmalarının düzenlendiği bir otelin havuz başını andırır havada. Sergen gibi devamlı güneşlenenlerin yanı sıra, Tümer ve Zago da var. Yamyam misali açık büfenin yürüncesinden ayrılmayan... Lucescu tüm oyuncularına şans vermeyi sevdiğinden, herkes birer birer düşecek havuza. Yüzme bilmeyenler de boğulacak. Sırası gelen futbolcular için, suyu ılık bir sefer diliyorum. Bazı maçların ağırlığı tartıya gelmez.

Bir de, irili ufaklı tüm takımlarımızı birbirinden ayıran formları. Sezon başında bir firmayla anlaşılır. Podyum ayarlanır, kendini jön zanneden tüm oyuncular yeni fişanlarıyla basın önüne çıkarılır. Fenerbahçe'nin belki tek istikrarı sarı lacivert çubukları. Galatasaray'da ise manasız bir telaş. Bir sene öyle, bir sene böyle. Arka cepesinde oyuncu numaraları ve isimleri aceleyle gelmiş gibi. Fatih civarında solcu yazılamaya mı çıktın kardeşim, ağır ağır yazsana şunu. Adamın adı Cihan Haspolatlı. "C. Haspolatlı" yazıyor, ta bir ucundan başlamış formanın, diğer ucuna uzanmış. Karışık bir fona, kamyoncu sloganı gibi dizilmiş. Uğraş ki, okuyasın.

Beşiktaş'ın siyah formları klas. Kulübün

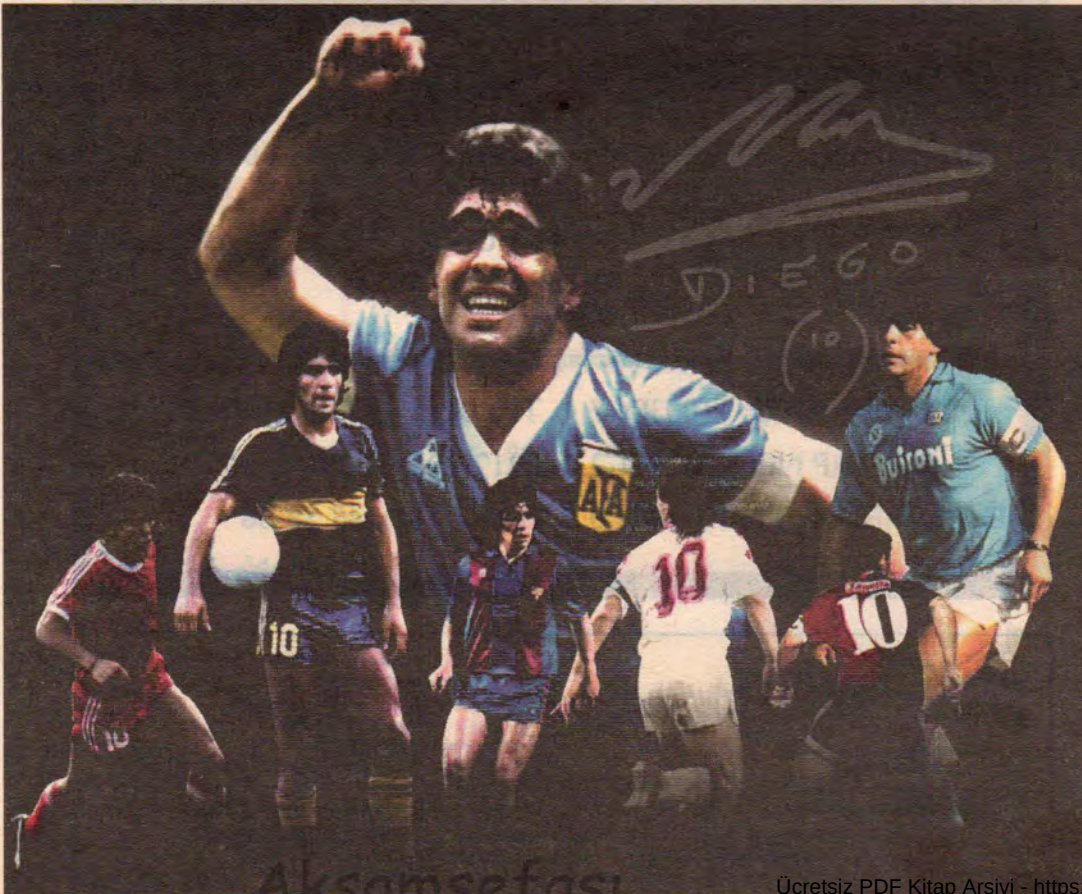
sadece bu iş için istihdam ettiği bir tasarımcının varlığından şüpheleniyorum. Geçen sene Rade Zalad'ın kesik yediği yüzüncü yıl formları, bu sene bunlar. Takdir ediyoruz.

Fenerbahçe bu yıl Avrupa kupalarında yok. Ali Şen döneminde boy gösterdikleri Şampiyonlar Ligi deneyimini unutmak mümkün mü. Del Piero'ya kimlik soran gişe görevlisini, büfelerini...

Juventus, maçtan bir gün önce Fenerbahçe Stadi'nda antrenman yapıyor. İdman bitince futbolcular toplanıyor ve dışarı çıkıyorlar. İstanbul'a özgü bir terslik: Kendilerini otele götürecek olan otobüs piyasada yok. Beklemeye başlayınca, acıkıyorlar. Stadin karşısında da iki tane büfe var o zamanlar. Zinedine Zidane bir sosli söylüyor. Di Livio'nun elinde yarım ekmeğe tavuk döner. Bu sürreal manzarayı gören çarpılıyor. Yoğurtçular Parkı'nda, Dereağzı'nda dünyaca ünlü isimler.. İmza alan, yarınki maçı bağlamaya çalışan... Ne ararsan var... Yine de 1-0 kazandılar.

Acıya aşına Fenerbahçe taraftarının hayal kırıklıklarında, meşhur bir yansıma bıraktılar.

Tel örgülerinden soyunmuş bir sezon dileğiyle..

Behiç PEK

Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, Irak'a asker yollanabilmesi için ısrarla meşruyet istiyor!

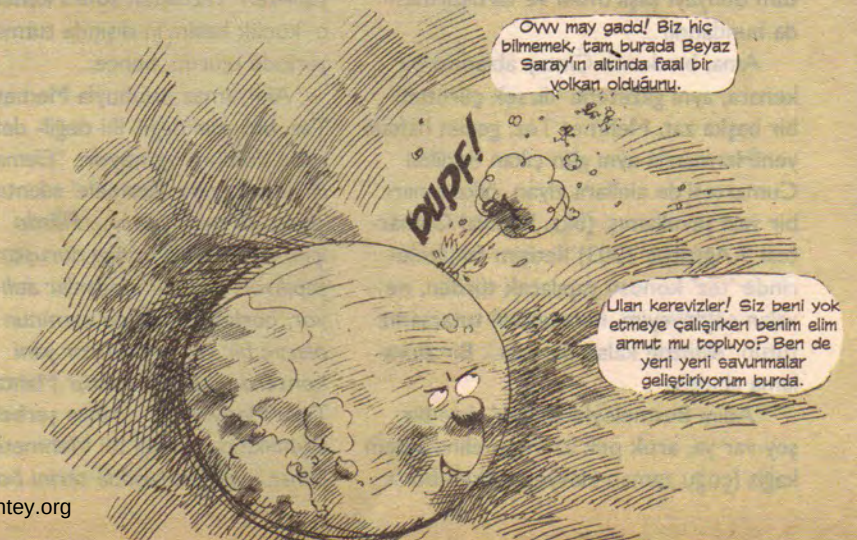
Erzurum Aşkale'de 7 kişinin ölümüyle sonuçlanan grizu patlamasına, elektrikten tasarruf etmek için havalandırma sisteminin iptal edilmesinin yol açtığı iddia edildi!

Ankara'da inşaatı 15 yılda bitmeyen ve bugüne kadar 220 trilyon lira yiyen, Tekel'e ait ikiz kulelerin bitmesi için 60 trilyon lira daha gerekiyormuş...

Bush yönetiminin "yeni nesil" atom bombaları geliştirdiği bildiriliyor..!

'Öfke pirtlemesi?'

Berkand Candan
(berkandcandan@yahoo.com)

Yerli külliyatta çoğu zaman görmediğimiz türden bir giriş yapıp yazıya kendi 'tanımlayarak' başlayacağım. Ey okur ben bir 'tarafat'ım! Bunu bil ve öyle oku!

Ve popüler kültürün bir ürünü olarak tarafat dediğin 'yenilse de yense de' kendi 'tarafındadır'.

Şimdi...

Kültür mantarı Türk medyası benim yeniHarman'ın geçen haftaki sayısında içim acıyarak yazdığım Marie Trintignant'ın ölümü ve Bertrand Cantat'ın tutuklanması haberini pek sevdi. Olayın artık yabancı ajanslardan alıp, 'çevirip' haberleştirilecek hali kalmadı: mevzu 'ilgili' köşelere taşınır oldu.

Konuya en akli başında yaklaşım -şa-

dikkat ediyor sanki. Bertrand Cantat adı mesela benim nazarımda 'Besmeleyle anılacak' isimlerden. Bay Tez, mevzuyla ilgili yazdığı yazının bir yerinde Bertrand'dan şöyle bir alıntı yapmış: "Ben söylemek istediklerimi içime atınca hastalanıyorum, bunları söylemem gerekiyordu". Dolayısıyla, madem ki ben bir Bertrand taraftarıyım, benzer durum benim için de geçerli...

Daha girişte 2002 'Nisan'ından (Noir Désir'in İstanbul konserinden) referansla, "Beyoğlu marşı kavramını zihinlere yerleştiren (...) İstiklâl müzik marketleri konsorsiyumu, bu defa Fransızca bir şarkı üzerinde fikir birliğine varmış görünüyor: Manu Chao'yu andıran bir parça, Noir Désir'in Le Vent Nous Portera'sı."

nundaki poşuyla silip devam ediyor şarkılarına (oh oh Güneydoğu, Ortadoğu göndermesi de var... vallahi tam Radikal'lik). Noir Désir'in solisti Bertrand Cantat'ın, yani şu geçen hafta sevgilisi Marie Trintignant'ı döverek ölümüne neden olmak suçundan tutuklanan Fransız rock şarkıcısının Türk insanının zihnindeki yeri aşağı yukarı budur arkadaşlar (canım arkadaşım benim). En azından şu ana kadar buydu." Peki artık ne Mehmet? Yani neye 'dönüştürmeye' çalışıyorsunuz? Bilelim, ona göre...

Bertrand'dan bahsederken, "Heyecanlı, siyasi meselelere ilişkin lafını sakınmayan...biri" buyurunca Mehmet aklıma takıldı: bu 'heyecanlı', Siyaset Meydanı'nda Ali Amcasından mikrofonu kapam pırıltılı kolej öğrencisi gibi bir 'heyecanlı' mı acaba? (Sıfat kullanımına dikkat etmek lazım - değil mi Mehmet?)

Noir Désir'den söz ederken, "Fransızlar, ama Fransız klişelerinden çok uzaktalar, tabiri caizse damardan takılıyorlar." diyor yazının bir yerinde. Aman Perihan Mağden Abla duymasın, Mehmet; o çok bozuluyor bu 'damar' meselesine. Hakikaten, nasıl oluyor bu 'damardan takılmak', bir de onu izah edebilir...

"Marie Trintignant'la yaklaşık bir yıldır birlikte olan Cantat, sosyeteden, davetlerden filan hiç haz etmeyen bir insan (çok sinir bir şey değil mi?). Fransız basınına göre ilişkisini gizlemiyor ama gözlerden uzak yaşamayı seviyor. Vilnius'taki kavga hakkında da neredeyse hiç yorum çıkarmamasının nedeni de bu belki". Belki de Türk basınının bu konuyu evire çevire, bilip bilmeden ele almasının nedeni de magazin manyağı olmasındandır, kim bilir?..

"Yaptığımız röportajda (yazıda kaç kez bu Mehmet-Bertrand röportajının bahsi geçiyor - ağır bir 'Fransızca da bilirim, telefonda röportaj da yaparım' durumu mu var diye şüpheleniyor insan) Cantat'ın hayal ettiği 'şiddetin olmadığı bir dünya' için de anlaşılan daha çok beklememiz gerekiyor. Zira şiddetin ille de planlı programlı bir güç odağı tarafından örgütlenmesi gerekmiyor, beynin bir anlık seyirmesi, aklın bir anlık tutulması (öfke pirtlemesi, ayak karıncalanması... ne diyosun kardeş?) her şeyi bitirebiliyor. Anlaşılan o ki, herkes üçüncü sayfaya çıkma potansiyelini içinde taşıyor. (oh oh ne güzel değil mi?)"

Bertrand'ın, plak şirketi Universal'in Fransa'daki Başkanı Messier'den bahsederken kullandığı, "Aynı gezegendeyiz belki, ama aynı dünyada değil izninizle..." deyimini yazısına transfer ediyor ve tuhaf bir kinaye ile Cantat'ya karşı kullanıyor sayın Tez. Bu durumda söylenecek tek şey kalıyor: Mümkünse seni de yollayalım Memocan...

(*)TARAFAT: is. ve s. Yan tutan, bir yanı destekleyen (kimse); yandaş. (TDK sözlüğü 1998)

şırtıcı bir şekilde- Nur Çintay A. Hanım'dan geldi (bkz. Radikal 11 Ağustos). Oscar Wilde'in 'Reading Zindanı Bala-dı'ndan yaptığı uzun bir alıntının peşine takmış Çintay, Trintignant'ın ölümünü ve Bertrand'ın dramını... Duruşu, konuyu ele alış itibarıyla gayet yakışıklı bir yazı ama artık nasıl bir alaka kurduysa, sayın Çintay yazının sonuna 'benzetme' benzeri bir şeyi kondurmuş: *Noir Désir'ci Bertrand Cantat'ın yerinde mesela bizim İbrahim Tatlıses olsaydı, kaç katı taşlardık sahi?*

Bir kere Tatlıses'in vurdurma, vurma olaylarına toplum olarak alıştık. Halbuki Cantat'ın durumunda böyle bir şeyden bahsetmek mümkün değil. Zaten olayın tüm dünyayı şaşırtması ve tartışması da bundandır...

Ama, bırakalım Çintay ablamızı bir kenara, aynı gazetede 'dirsek çürüten' bir başka zat, Mehmet Tez, geçen haftaki yeniHarman'la aynı gün çıkan Radikal Cumartesi'de akıllara ziyan, öfke pınarı bir yazı şavullamış. (bkz. Radikal Cumartesi 9 Ağustos 2003) İletişim fakültelelerinde 'tez' konusu yapılacak türden, ne yalan söyleyeyim, neresinden tutarsanız tutun elinizde kalan bir yazı... Bir zırvalama abidesi!

'Adını Besmeleyle anmak' diye bir şey var ya, artık pek az insan eline kalem kağıt (çoğu zaman klavye) alırken buna

buyurmuş Tez Bayım. Manu Chao'nun elinden geçmiş bir parçanın onu andırmasına pek şaşırmış. "Telefonda yaptığımız röportajda..." deme artistliğini yaptığına göre, albüm kitapçığına bakmaya da üşenmiş olacak. Çünkü zaten söz konusu şarkı Manu Chao tarafından gitarla zenginleştirilerek yeniden yorumlanmış haliydi!.. Başka deyişle, kâfadan cehalet hali...

"Küçük bir kesim, bu Fransız rock grubunu eskiden beri tanır, severken, çok büyük bir kesim de Le Vent Nous Portera anısına konser salonunu dolduruyor" tanımını yaptıktan ve tüm bu 'acıyiplikleri' yazdıktan sonra kendini o 'küçük kesim'in dışında tutması yerinde olurdu, bence...

Akl almaz üslubuyla Memet Tez, bizi -bir değil, iki değil- defaatle dumura uğrattıyor: "Elemanlar (diyor yine 'Besmele' sıkıntısı) gitara, davula asılıyor... Filistin için, 11 Eylül için saygı duruşları yapılıyor, yer yer sloganlar atılıyor, herkes kendince memnun olacak bir şeyler buluyor yani konserde. (Bayılır Kültür Mantarı Türk Medyası 'her nabza şerbet' etkinliklere - değil mi Mehmet?) Solist, şarkı aralarında terini boy-

yeniHarman

6 Aylık

12 Aylık

Yurt içi aboneliği

40.000.000TL

70.000.000TL

Yurt dışı aboneliği

Avrupa

45 EURO

85 EURO

Amerika

50 \$

90 \$

Uzakdoğu

55 \$

95 \$

TL HESAP NO: 1100384-7

Tel: 0212 292 95 65 (dahili 0)

\$ HESAP NO: 3002461-2

0212 292 94 50 (dahili 0)

EURO HESAP NO: 3002462-0

Faks: 0212 245 38 06

yeniHarman

Sahibi
LM Basın Yayın Ltd. Şti. adına
Tuncay Akgün

Sayı: 16 Ağustos Cumartesi
Haftada bir yayımlanır

Tel: 0212 - 292 94 50 - 292 94 51 Adres: Fıruzaga Mah. Defterdar Yokuşu No:47 Beyoğlu/İstanbul
e-mail: yeniharman@leman.com.tr - Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx)

Dağıtım: BBD Merkez - Avrupa Distribution: ASV

Yayın Yönetmeni Tuncay AKGÜN
Editör Kutlu ESENDEMİR
(Sorumlu) Yazışmaları Müdürü Ayhan ERDOĞAN
Art Direktör Reyhan KARACADAĞ
Sayfa Tasarımı Zehra ARSLAN
Satış Müdürü Cengiz KOCALI
Müessese Müdürü Ali YAVUZ
Baskı Sorumlusu Üzeyir ATMACA

Lezbiyen arkadaşım, yeni Harman için sorularımı cevapladı:

BENİM GÜZEL LEZBİYEN ARKADAŞIM!

E., en yakın arkadaşlarımdan biri, 2 senedir tanışıyor olmamıza rağmen onun eşcinsel olduğunu yeni öğrendim. Bana bunu açıklaması için aradan 8 ay geçmesi gerekti. Peki durum neydi, sonradan mı öğreniliyordu, yoksa doğuştan böyle miydi? Aklıma gelen herşeyi arkadaşıma sorma hakkına sahiptim kendimce!

Sebla KOÇAN

Kendi kimliğinden ne zaman emin oldun? Bir yerde, cinsel edim diye birşey olduğunu okumuştum, buna göre hemcinsinle bir kere yatmış olmak seni eşcinsel yapmıyor. Sen bundan emin misin, ya eşcinsel değilsen?

15 yaşında kafamda bir ampul yandı. Hentbolcu bir komşu kızı vardı, çok güzeldi. Onun kokusunu, tenini düşünmek beni heyecanladırırdı. Birgün evine gittik, içtik ve ne olduğunu anlamadan kendimizi yatakta bulduk. Soyundu, ben utanınca da "utanma bak sende de var" derdi. Makyaj yapmayan, vurdulu kırdılı bir tipti aslında.

Bunu farkettiğinde ilk tepkin ne oldu, korktun mu?

Hiç sevgilim olmayacak, ama arkadaş çevremden birkaç deneyim yaşarım, ilerisi için de evlenirim ve biter diye düşünüyordum. Sevgili olunabileceği hiç aklıma gelmezdi, yemek yemek, sinemaya gitmek ya da konuşmak.. Çevremde yok diye bir tek ben böyleyim sanıyordum. 16 yaşında psikoloğa gittim, o da aynı şeyleri söyledi.

Bir sıkıntı yaratmamam gerektiğini, bunun tedavi edilmesi gereken bir hastalık değil varoluşumdan kaynaklı bir kimlik olduğunu söyledi.

Hatta birgün, "benimle konuşmuyor,

halbuki ben ona açıldım" diye bir kız arkadaşımın olan ilişkimi anlatırken kadın mendilini çıkarıp "bu sana yapılır mı be!" diye ağlamaya başlamıştı!

Şu an karşına senin kadar zeki, nitelikli bir erkek çıksa aşık olmayı ister miydin ona? Biliyorum ki geçen sene biseksüel olduğunu söyleyip aklımızı almıştın!

Biseksüel olduğumu söylemek bir anda "ben lezbiyenim!" demekten daha yumuşak bir tavır, ona bakarsan ben bir sürü erkekle çıktım! Aileme gösteriş olsun diye yaptım bunu, biraz da heteroseksüel arkadaşlarıma "lezbiyenler çirkindir ve erkek bulamadıkları için lezbiyendir" önyargılarının doğru olmadığını göstermek için!

Kesin senin acayip bir maceran vardır!

Geçen yaz bir adamla yakınlaştık. İstanbul'a döndüğümüzde de birlikte olmayı teklif etti, halbuki ben sadece bir gecelik onunla olmak istemiştım. Son derece de popüler, yakışıklı biriydi, "aman bu başıma bela olacak" diyip kaçtım! "Ya kardeş, kusura bakma ben lezbiyenim" demek istedim, demedim ama! Benim için cinsel edim oydu, bu "straight" (Türkçesi "düz", eşcinseller arasında heteroseksüel anlamında kullanılıyor) ya da biseksüel olduğum anlamına gelmez ki!

Bir kere scrable oynarken "karı" yazdığımda "ne kadar heteroseksist bir söylem!" diye tepki göstermiştin bu bakış açısına ne dersin? Tabii "bunlar büyüünce unutulur" diyenler de yok değil!

Ben böyle insanlara hayret ediyordum! Heteroseksüellik unutuluyor mu peki? Mesela bir süre hayatında bir kadın olmayan erkek, ne olduğunu mu unutuyor? Bu basbayağı dar görüşlü olmak! Ancak eğitimsiz insanlar böyle der diyordum ama maalesef hayatın her alanında karşımıza çıkıyor. "Karı gibi gülme" lafı vardır. Erkeğe kadınsı özellikler yüklemek ve kadını aşağılamaktır. Bak mesela "erkek Fatma" denir, ya da "amma delikanlı kız"! Erkeksi özellikler yüceltilir, kadını 2. plana iter!

Bak mesela Türkçede "ibne" diye bir küfür var ama ne İngilizcede var bunun karşılığı, ne Almancada! Türkçede başka neler deniyor eşcinsellere?

Bir eşcinsel kanalda seyrettim şunlar vardı: ötü kanlı, şorolo, top, , nonoş, ablacı, sevice, sevşgen, vazo, lolipop, pirelli, lastik! Biliyorsun vazo, içinde çiçek var diye! E lolipop da kıçında çubuk olan top!

Bir sevgilin var. Ben aslında ilişkinizi gözetliyorum, sinsice değil tabii, alenen! Kısırçılık, kavga, entrika, aşk, fırtına.. herşey var! Zorlanmıyor musunuz? Sa-

dece toplum için sormuyorum, yani ne bileyim, aşk yaşıyorsunuz neticede ve ilkiniz de kız tarafısınız! Kadın-erkek rolü alıyor musunuz kendi aranızda?

Roller belirgin değil! Erkek parayı öder, eve bırakır. Bu ilişkinin inceliğidir. Bize bunu her iki taraf da yapıyor. Kesinlikle iki taraf da kendini kullanılmış hissetmiyor. En klasik avantajı, karşı tarafın her anlamda ne istediğini bilmek, çünkü o da kadın! Biz kendimiz gibiyiz ve aslında daha özgürüz! Ama bunu toplum içinde her defasında hatırlamaya çalışmak epey yoruyor!

Lezbiyen olduğuu açıkladığında neler değişti?

Türkiye'de kızlar fiziksel anlamda daha samimi ya, açıldığım arkadaşlarımla aram açılacak diye çok korkarım! Ama genellikle açıldıktan sonra bir kız arkadaşım mutlaka bana asıldı!

Ben seninle uyudum ama inceden de bir tedirginlik duymadım değil!

Sen benim arkadaşısın, öyle şey olmaz! (gülüyor)

Başta çekindin ama, ablana bunu açıkladığında ne dedi?

"Aa ne ilginç! Neyse tuzu uzat!" Yemek yiyorduk da! Çok normal karışıldı ve beni ünlü lezbiyen bir yazarla tanıştırdı, çok işime geldi bu tabii!

Ama aileme söylemeyi düşünmüyordum. 16 yaşında anneme açılmıştım ama o psikiyatra gidince tedavi olduğuma inanmak istedi. Onu "düzeldiğime" inandırmayı başardım, aileler neye istiyorsa ona inanır...

Kendi adıma konuşmak gerekirse, benim ona karşı olan tutumum, onun lezbiyen olduğunu öğrendikten sonra hiç değişmedi. Bana yalan söylememiştı, sırtımdan bıçaklamamıştı ya da ne bileyim riyakar değildi.

Önemli olan da onun kiminle nasıl olduğu değil, gerçekten insan olup olmadığıydı!

Yudum Şaşmaz
yudum@leman.com.tr

‘ÇİZGİ’ DIŞI BİR ÇİZGİ KARAKTER :

TANK GIRL

CNBC-e’nin Ağustos ayında yayınlacakları listesinde “Komedi Filmleri” sınıfına uygun görülen ‘Tank Girl’ sadece bir mizah unsuru mu? Feminist yaklaşımlara can yoldaşlığı yapan çekici bir ikon mu? Yoksa neo-punk yakıştırmasının yapıldığı bir moda yaratıcısı mı?

Terbiyesiz, ahlaksız ve yaramaz; aynı zamanda şiddetli bir psikozun sahibidir Tank Girl... Ren-garenk, daracık kıyafetleri, tuhaf saç traşı, aşırı davranışları, komik dövmeleri ve seksi kinaye-le-riyle meşhurdur. Ağzından düşmeyen sigarası-yla vardiya lollipopu ile Tank Girl’ün bu marjinal imajını ‘çizgi’ dışına taşıyıp, kanlı canlı beyaz perdeye yansıtmak, hem bu “süper karakteri”, hem de sayesinde ekmeğini kazanan yaratıcılarını sevindirmiştir herhalde...

Şimdilerde Dark Horse’un sayfalarında İngiliz Alan Martin ve Jamie Hewlett’in ellerinden çıkan çizgi karak-ter, bir zamanlar Deadline dergisinde yayınlanıyordu. Verilen görevleri, uçarlığı sonucu başarısızlıkla noktala-yan, aldığı emirlere keyfe keder yaklaşan hatun kişi, Avustralya ordusunda bir tank pilotudur. Genelde başını beladan uzak tutması için, üssü Çavuş Small Unit tarafın-dan şehir dışı devriyelere yönlendirilen Tank Girl, son bir şans olarak dönemin Avustralya Başbakanı’nın gizli bagajlarını teslim etmesi ile sınanırken yine mizacına uy-gun davranır, başarısızlığıyla tüm ülkeyi ve başkanı zor durumda bırakır. Ne şans ki, tankı ile birlikte kaçmayı başarır ama bu sefer de, federal bir kaçak olarak aran-maya başlanır...

En eğlenceli filmlerin çizgi roman adaptasyonlarından çıktığı düşünülürse – bkz. spawn-, Tank Girl de emin atı-lacak bir adım olur Hollywood için. 1995 yılında çevri-len filmin başrolünde No Doubt’ın vokali Gwen Stefani’ye olan benzerliğiyle dikkat çeker Lori Petty. Kanguru makyajı ile Ice-T, ki Tank Girl’ün uzatmalı sevgilisidir, ve Rat Face rolüyle Iggy Pop da bu projede yer alır. Yö-netmen ise bir zamanların unutulmaz serisi, Elm So-kağı’nın 6. Bölümüne ve son günlerin trendi Ally McBeal’in de bazı günle-rine imza atan Rachel Talalay’dır.

Filmin senaryosu bir kuy-ruklu yıldızın çarpması sonu-cu kuraklaşan ve büyük çöl-lere dönüşen yeryüzünün post-apocalyptic halini ko-nu edinir ki; değiştirilse bi-le öze sadık kalınsın, Avustralya çöl-leri anımsansın...

Çarpışmadan on sene sonra 2033’de esas kızımız, sınırlı kalan su ve güç kaynaklarının tümünü ele geçirmeye çalışan Water&Power şirketine karşı savaş-maktadır. Kapitalist düzenin yarattığı monopol doğal ola-rak biri tarafından ele geçirilmiştir -korku hikaye ve se-naryo yazarı, gazeteci Andrew Burden bu durumun anti-retroviral uyuşturucu piyasasını aç gözlülükle elde tutma eğiliminin bir yansıması olarak görüyor - ve Tank Girl dünyanın esasında sarhoş olduğunu girişte zaten belirt-miştir.

Tank Girl, Booga’ya, yani kanguru kisvesindeki Ice-

T’ye kötü davranır, fakat bu sadece ona olan aşkı gizle-mek içindir, yoksa ateş bacayı çoktan sarmış, kontrol al-tına alamadığı bir tutku ile bağlanmış kızımız... Sevgilisi-ni kanguru camiasından, arkadaşlarını da küçük mutant-lardan seçer.

Aralara sıkıştırılan çizgi bölümler, bize nereden geldi-ğini unutmayan ünlü bir aktrisin mütevazılığı ile yansır-ken, Portishead’in Roads parçası eşliğinde, hatunun aldığı “kum duşu sahnesi” yataşan kalbimizi hızlandırır, sinema-nın görsel gücü kendi hayal gücümüzle yarışır... Lori Petty filmle ve canlandırdığı çizgi efsane ile ilgili: “Bir sı-nır açığı, bir özgürlük vardı. Hollywood filmlerindeki ço-ğu kadın rolü, tek yönlüydü. ‘Kimiyle beraberim ve onla-rı ne zaman beceriyorum’ gibi. Oysa Tank Girl gibi öz-gür bırakılmış, soğuk ya da hilekar olmadan patron olabi-len bir karakter asla. O, dürüst ve orada.” diyor.

Karakter, yansıması olarak bir marjinallik içerse de, filmde sonra engellenemez yan sanayiler sömürüye baş-ladı; Tank Girl tişörtleri, şapkaları, aksesuarları satılmaya başlandı. Kimi hayranlar dozajı arttırıp, “meczub merte-besine” yükseldi. İnternet siteleri kuruldu; genç kızlar en ‘Tank Girl’ kılıkları ve tavırlarıyla resimler çektirip, yarış-malar düzenledi. Kendine has tavrını ortaya koyan çizgi karakter böylece biraz da yanlış anlaşılmadı mı? Farklı olarak nitelendirilen bir şey sunulduğunda ve taklit edil-diğinde onun farklılığı amacından sapmaz mı?

Ve zamanla Tank Girl de de-ğişti. -e tabi Çelik de değişti!- Histerik hayat görüşü duruldu. Olgunlaştı. Yerli bir çizerin vahşi vuruşlarında yaşarken daha gösterişliydi sanki Tank Girl. Sonra sinema ile vizyon sahibi ama ruhunu da şeytana satan bir kız oldu. Hikayesini paylaşırken kısa kesmeliydi. Her sayıda bir heyecan yerine, tek şans vardı kendini ifade de.

Bir sinema-televizyon mezunu olarak, sektö-rümü koruyup gözet-mem gerekirken ben bunca duygusal davra-nıyorum, çizgi roman okuyucuları ne eder kardeşim?

Tank Girl’ün çizerine dair sürp-riz bir bilgi daha var. Birkaç yıldır MTV’nin alternatif kit-lesine mavi boncuklar dağıtmak suretiyle yükselen Goril-laz’ın da görsel tasarımcısı Jamie Hewlett. Müzik endüst-risinde en büyük eksikliğin gerçek yıldızlar ve iyi müzik olduğunu söylüyor Hewlett: “Günümüz yıldızları tama-men salak ve sinir bozucular. Çizgi karakterler de salak olabilirler ama sonunda onları o şekilde kabullenip seve-bilirsin, şirin görünmeye başlarlar”. Steven Spielberg’den aldıkları teklife sıcak baktıklarını da ifade eden Hewlett, sinemaya bir evlatlık daha mı verecek acaba?

